

การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ
เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

พุทธิมน พรหมจิ้ว⁺

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ปีการศึกษา 2561

การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ
เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

พุทธิมน พรหมจิว

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี อนุมัติวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรม
ภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
เสนอโดย นางพุทธิมน พรหมจิว เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

และการจัดการทรัพย์สินและรายได้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุธาสินี ศิริโกภาภิรมย์)

วันที่ 26 เดือน เมษายน พ.ศ. 2562

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพวัลย์ คำคง)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไล ทองแผ่)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(ดร.แมน เชื้อบางแก้ว)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไล ทองแผ่
ชื่อนักศึกษา	พุทธิมน พรหมจิว
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนกับหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรม และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีอ่างทอง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 1 ห้อง รวม 45 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) ชุดกิจกรรมจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าความเชื่อมั่น 0.861 และ 3) แบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ มีค่าความเชื่อมั่น 0.734 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัย พบว่า

1. ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.47/83.83 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมาก

Thesis Title	A Development of an English Activity Package on the Topic Entitled, "English in Everyday Life," for Grade 10 Students
Thesis Advisors	Assistant Professor Dr. Songsri Toonthong Assistant Professor Dr. Wilai Thongpae
Name	Puttimon Promchiew
Program	Curriculum and Instruction
Academic Year	2018

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) construct and analyze the efficiency of an English activity package on the topic entitled, "English in Everyday Life," for Grade 10 students; 2) compare the students' learning achievement before and after using the package; and 3) study the students' satisfaction towards the package. The sample, obtained by simple random sampling, included a classroom of 45 grade 10 students from Satri Angthong School, during the second semester of the 2018 academic year. The research instruments included: 1) an English activity package, 2) an academic achievement test with a reliability value of 0.861, and 3) a measurement form on satisfaction towards the package with a reliability value of 0.734. Data were analyzed in terms of mean, standard deviation, and t-test.

Findings revealed that:

1. The package had the efficiency of 84.47/83.83, which was higher than the criterion set.
2. The students' learning achievement after using the package was significantly higher than that before using it ($p < .01$).
3. The students' satisfaction towards the package was at a high level.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยคามอนุเคราะห์ ความกรุณา เอาใจใส่ และความช่วยเหลือแนะนำอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไล ทองแผ่ กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษาและชี้แนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ พร้อมทั้งให้คำแนะนำ และข้อคิดต่างๆ ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการวิจัยอย่างดียิ่ง ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ดร. แมน เชื้อบางแก้ว และ ประธานกรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทิพย์วัลย์ คำคง ที่ได้ให้คำปรึกษาและชี้แนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ พร้อมทั้งให้คำแนะนำ ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการวิจัยอย่างดียิ่ง ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. ปราโมทย์ จันทรเรือง อาจารย์ ดร. บุญยานุช เจริญหงส์ และ อาจารย์ ดร. เนติ เฉลยวาเรศ ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ทั้งยังให้คำปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะในส่วนที่ต้องปรับปรุงเพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพ และคณาจารย์ทุกท่านที่อบรมสั่งสอน ให้คำปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะในการทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีอ่างทอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะครูและเพื่อนๆ ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีอ่างทอง ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา พี่สาว และครอบครัว รวมทั้งผู้มีพระคุณทุกท่านที่กรุณาให้คำแนะนำ คำปรึกษา และเป็นกำลังใจที่ดีเสมอมา

พุทธิมน พรหมจิว

สารบัญ

	หน้า
หน้าอนุมัติ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
ประกาศคุณูปการ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฌ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายในการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
สมมติฐานการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	9
ความสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศ.....	9
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	10
คุณภาพผู้เรียนหลังจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.....	12
ชุดกิจกรรมการเรียนรู้.....	13
ความหมายของชุดกิจกรรม.....	13
ประเภทของชุดกิจกรรม.....	15
องค์ประกอบของชุดกิจกรรม.....	18
หลักการในการสร้างชุดกิจกรรม.....	22
คุณค่าของชุดกิจกรรม.....	27
ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม.....	30

	หน้า
บทที่ 2 (ต่อ)	
เกณฑ์การยอมรับประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้.....	33
องค์ประกอบที่สำคัญที่ต้องปรับปรุงในการหาประสิทธิภาพของ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้.....	34
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	35
ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	35
การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	35
การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	36
ความพึงพอใจต่อการเรียนโดยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ.....	40
ความหมายของความพึงพอใจ.....	40
ความสำคัญของความพึงพอใจ.....	40
การวัดความพึงพอใจ.....	41
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	42
งานวิจัยในประเทศ.....	42
งานวิจัยต่างประเทศ.....	47
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	49
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	49
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49
ขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	50
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80.....	59
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน.....	62

บทที่ 4 (ต่อ)

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน...	63
---	----

บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	65
ความมุ่งหมายในการวิจัย.....	65
สมมติฐานในการวิจัย.....	65
วิธีการดำเนินการวิจัย.....	66
สรุปผลการวิจัย.....	67
อภิปรายผล.....	67
ข้อเสนอแนะ.....	71

บรรณานุกรม.....	73
-----------------	----

ภาคผนวก.....	84
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	85
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	87
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	98
ภาคผนวก ง ผลการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	122
ภาคผนวก จ การทดสอบสมมติฐาน.....	137
ภาคผนวก ฉ ภาพกิจกรรมการใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	148
ภาคผนวก ช แผนการเรียนรู้ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน.....	151

ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์.....	174
------------------------------	-----

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการทดลองแบบเดี่ยว.....	59
ตาราง 2 ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันแบบกลุ่มเล็ก.....	60
ตาราง 3 ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการทดลองแบบภาคสนาม.....	61
ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน.....	62
ตาราง 5 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน.....	63

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ในปี 2558 ซึ่งสมาชิกทั้ง 10 ประเทศจะกลายเป็นตลาดการค้าขนาดใหญ่ที่มีประชากรรวมกันถึงประมาณเกือบ 600 ล้านคน จะช่วยเกื้อหนุนให้ภาคการค้า การลงทุน รวมถึงการเคลื่อนย้ายประชากรทั้งในภาคแรงงาน รวมทั้งภาคการท่องเที่ยวของประเทศสมาชิกขยายตัวเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม เนื่องจากทั้ง 10 ประเทศสมาชิกต่างก็มีเชื้อชาติ ภาษา วัฒนธรรม พฤติกรรมและรสนิยมของผู้บริโภค รวมถึงปัจจัยสภาพแวดล้อมและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และการตลาดที่แตกต่างกัน ดังนั้นการจะใช้ประโยชน์จากการรวมกลุ่มการค้าได้อย่างเต็มที่ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องทำให้ประชากรของแต่ละประเทศ มีการเพิ่มทักษะความรู้ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การตลาด ภาษา วัฒนธรรม ตลอดจนจนถึงการแลกเปลี่ยนและเรียนรู้พฤติกรรมซึ่งกันและกัน (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2555) เมื่อประเทศไทยได้เข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 นั้น จะประกอบไปด้วย 10 ชาติ 10 ภาษา เดินทางสัญจรไปมาระหว่างประเทศทั้ง 10 ประเทศอย่างอิสระเสรี และง่ายขึ้น ทำให้การใช้ชีวิตประจำวันและการทำงานก็ต้องเผชิญกับปัญหาความแตกต่างด้านภาษาที่จะเป็นอุปสรรคต่อการสื่อสาร ผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากล ย่อมมีความได้เปรียบทั้งการแข่งขันในตลาดแรงงาน ทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ เช่นเดียวกับการพิจารณาในระดับประเทศ ซึ่งประเทศที่ประชากรมีทักษะด้านภาษาดีกว่าย่อมดึงดูดการค้าการลงทุนจากต่างประเทศได้มากกว่า (ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย, 2555)

ศตวรรษที่ 21 เป็นยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ มีการใช้เครื่องมืออย่างหลากหลายในการแสวงหาความรู้ ภาษาอังกฤษถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญแห่งศตวรรษที่ 21 และเป็นเครื่องมือที่สำคัญในยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ ในปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีการใช้อย่างแพร่หลายมากที่สุดภาษาหนึ่ง โดยที่องค์ความรู้ที่สำคัญของโลกส่วนใหญ่ถูกบันทึกและเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือเข้าถึงองค์ความรู้และก้าวทันโลก รวมถึงพัฒนาตนเองเพื่อนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษที่เป็นสากล, 2558, หน้า 9)

ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ กล่าวว่า ประเด็นด้านการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเป็นหนึ่งใน

ในปัญหาระยะยาวของประเทศไทยที่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างจริงจัง เนื่องจากการที่เด็กนักเรียนไทยเรียนเยอะแต่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ เป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้บุคลากรของไทยไม่สามารถเข้าแข่งขันในหลากหลายเวทีวัดระดับความสามารถระดับโลก โดยเมื่อพิจารณาจากปัจจัยต่างๆ ที่ทำให้เกิดปัญหาดังกล่าว พบว่าครูภาษาอังกฤษระดับประถมและมัธยมศึกษาทั่วประเทศไทยกว่า 75 เปอร์เซ็นต์ มีทักษะตามกรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษา (CEFR - Common European Framework of Reference for Languages) อยู่ในระดับ A2 หรือต่ำกว่า ซึ่งถือเป็นทักษะภาษาอังกฤษระดับพื้นฐาน หรือหากเทียบกับระดับภาษาอังกฤษจากการสอบไอเอลส์ (IELTS) อยู่ที่ประมาณระดับ 3.5 - 4 จาก 9 ระดับ ประกอบกับครูภาษาอังกฤษเกือบทั้งหมดใช้การสอนแบบท่องจำ เน้นหลักความถูกต้องของภาษามากกว่าการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจริง ซึ่งนอกจากจะทำให้เด็กนักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้แล้ว ยังส่งผลต่อทัศนคติแง่ลบของผู้เรียน (ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์, 2561) กรณีนักเรียนมัธยมของโรงเรียนสตรีอ่างทองมีปัญหาของการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ยังมีทักษะในรายวิชาภาษาอังกฤษต่ำ จากผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน Ordinary National Education Test (O-NET) ของสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ ค่าสถิติพื้นฐานคะแนน O-NET มัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 ของโรงเรียนสตรีอ่างทอง พบว่าระดับประเทศมีค่าเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ที่ 28.31 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5, 2561) ซึ่งยังอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุง อันเนื่องมาจากสาเหตุหลายสาเหตุ เช่น การเรียนภาษาอังกฤษในไทยไม่สอดคล้องกับการทดสอบระดับชาติ ภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาประจำชาติ หรือภาษาท้องถิ่น จึงทำให้นักเรียนไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษที่เรียนมาอย่างเป็นประจำ ซึ่งเป็นผลทำให้นักเรียนไม่กล้าพูด ไม่กล้าสนทนากับชาวต่างชาติ ไม่รู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ต้องใช้ในชีวิตประจำวัน และอายุต่อการใช้ภาษาอังกฤษในที่สาธารณะ เป็นต้น

การแก้ปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษมีหลายทาง ชุดกิจกรรมเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากที่สุด และยังสามารถช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครู เพราะผู้เรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิทย์ มูลคำ, และ อรทัย มูลคำ (2550, หน้า 51) ได้กล่าวถึงคุณค่าชุดการสอนที่มีต่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้ 1) ช่วยให้นักเรียนได้เรียนด้วยตนเองตามอัธยาศัย และตามความสามารถ 2) ช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครู 3) ใช้สอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียนที่ยังเรียนไม่ทัน 4) ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่าน 5) ช่วยไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายจากการเรียนที่ครูต้องทบทวนซ้ำซาก 6) สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ไม่จำเป็นต้องเรียนให้พร้อมกัน 7) นักเรียนตอบผิดไม่มีผู้เยาะเย้ย 8) นักเรียนไม่ต้องคอยฟังการสอนของครู 9) ช่วยลดภาระของครูในการสอน 10) ช่วยประหยัดรายจ่ายอุปกรณ์ที่มีนักเรียนจำนวนมาก 11) ผู้เรียนจะเรียนเมื่อไหร่ก็ได้ ไม่ต้องคอยฟังผู้สอน 12) การเรียนไม่จำกัดเวลาและสถานที่ และ 13) ส่งเสริมความรับผิดชอบของผู้เรียน และสำนัก

วิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2550, หน้า 15) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดการสอน มีดังนี้ 1) ส่งเสริมการเรียนรู้แบบรายบุคคล ผู้เรียนเรียนรู้ได้ตามความสามารถ ความสนใจ ตามเวลา และโอกาสที่เหมาะสม 2) ช่วยจัดปัญหาการขาดแคลนครู เพราะชุดการสอนช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง 3) ช่วยในการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพราะผู้เรียนสามารถนำชุดการสอนไปใช้ได้ทุกสถานที่และทุกเวลา 4) ช่วยลดภาระและช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจให้แก่ครู เพราะสามารถนำไปใช้ได้ทันที 5) เป็นประโยชน์ในการสอนแบบศูนย์การเรียน 6) ช่วยให้ครูวัดผลผู้เรียนได้ตรงตามความมุ่งหมาย 7) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และมีความรับผิดชอบ 8) ช่วยให้ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้แนวเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ และ 9) ช่วยฝึกให้ผู้เรียนรู้จักเคารพนับถือความคิดเห็นของผู้อื่น และยังสอดคล้องกับ คณิงิจ รุ่งโรจน์ (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการใช้คำถาม เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษ โดยเทคนิคการใช้คำถาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษ โดยเทคนิคการใช้คำถาม ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการใช้คำถาม มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.55/85.18 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษ โดยเทคนิคการใช้คำถามอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$)

ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงประสงค์ที่จะทำการวิจัยเพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
2. เพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอน และบุคคลอื่นที่สนใจเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรม
สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นอื่นๆ ต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนศิลป์คำนวณ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสตรีอ่างทอง เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 จำนวน 2 ห้อง รวม 92 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนศิลป์คำนวณ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้อง รวม 45 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

2.2.2 ความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าพิจารณาจากคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ รหัส 32102 ซึ่งเลือกมา 4 หน่วยการเรียนรู้ หน่วยละ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 8 ชั่วโมงดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Appearance & Personality

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Giving Direction

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Weather forecast

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 How to cook

4. ระยะเวลาในการใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสตรีอ่างทอง ใช้ระยะเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมระยะเวลา 8 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ หมายถึง ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยสื่อวัสดุอุปกรณ์หลายชนิดประกอบเข้ากันเป็นชุด เพื่อเกิดความสะดวกต่อการใช้ในการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเองโดยอาศัยสื่อที่หลากหลาย มีลำดับขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน 2) ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยคู่มือการใช้สำหรับครู - นักเรียน ใบความรู้ แบบฝึก และเครื่องมือประเมินผลก่อนและหลังเรียนของแต่ละชุด มีจำนวน 4 ชุด คือ

1. Appearance & Personality
2. Giving Direction
3. Weather forecast
4. How to cook

ประสิทธิภาพ หมายถึง ผลการประเมินชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยกำหนดระดับคุณภาพของประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละ 80 ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละ 80 ของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ทั้งการฟังการอ่าน และการเขียน ที่เกิดจากการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยประเมินผลจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

ความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกโดยการแสดงออกที่มีต่อการเรียนโดยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันว่าชอบเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ แบบฝึก วิธีวัดและประเมินผล ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวัดความพึงพอใจของนักเรียนได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

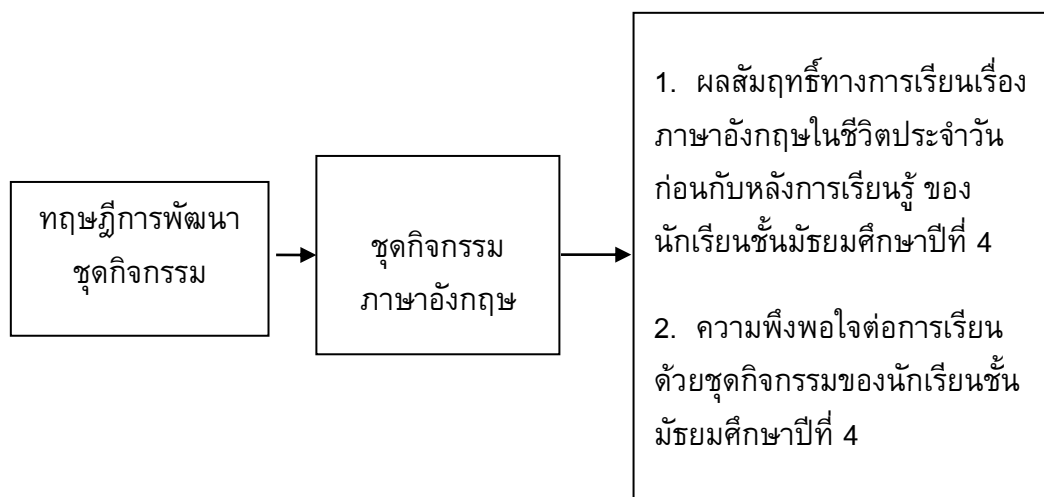
นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 แผนการเรียนศิลป์คำนวณที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จำนวน 1 ห้อง รวม 45 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างชุดกิจกรรมของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545, หน้า 123) คือ การประยุกต์ทฤษฎีที่นำความแตกต่างระหว่างบุคคล นักการศึกษาได้นำหลักจิตวิทยามาใช้ในการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความต้องการ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญบุคคลมีความแตกต่างกันหลายด้าน ได้ลำดับขั้นตอนในการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมที่สำคัญ 10 ขั้นตอน ดังนี้ 1) หมวดหมู่เนื้อหา และประสบการณ์อาจกำหนดเป็นหมวดวิชาหรือ บูรณาการเป็นแบบสหวิทยาการตามที่เหมาะสม 2) กำหนดหน่วยการสอน แบ่งเนื้อหาออกเป็น หน่วยการสอนโดยประมาณ เนื้อหาวิชาที่จะถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้ในหนึ่งสัปดาห์หรือหนึ่งครั้ง 3) กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนต้องถามตัวเองในการสอนแต่ละหน่วยควร ให้ประสบการณ์แก่ ผู้เรียนอะไรบ้างแล้ว กำหนดออกมาเป็น 4 – 5 หัวเรื่อง 4) กำหนดมโนทัศน์และหลักการ มโนทัศน์ และหลักการที่กำหนดจะต้อง สอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง โดยสรุปแนวคิด สาร และ หลักเกณฑ์สำคัญไว้ เพื่อเป็นแนวทางการจัดเนื้อหา มาสอนให้สอดคล้องกัน 5) กำหนดจุดประสงค์ ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง เป็นจุดประสงค์ทั่วไปก่อน แล้วเปลี่ยนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ที่มี เงื่อนไขและเกณฑ์การเปลี่ยนพฤติกรรม 6) กิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม ซึ่งเป็น แนวทางการเลือกและการผลิตสื่อการเรียนการสอน “กิจกรรมการเรียนรู้” หมายถึงกิจกรรม ทุกอย่างที่คุณเรียนปฏิบัติเช่น การอ่าน การทำกิจกรรมตามใบงาน ตอบคำถาม เขียนภาพ เล่นเกม เป็นต้น 7) กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินผลให้ตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้แบบทดสอบอิงเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอนทราบค่าหลังจากผ่านกิจกรรมมาเรียบร้อยแล้วผู้เรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ 8) เลือกและผลิตสื่อการเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่ครูใช้คือ เป็นสื่อการสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการเรียนการสอนของแต่ละหัวเรื่องแล้วก็จัดสื่อการสอนเหล่านั้น ไว้เป็นหมวดหมู่นำไปทดลองหาประสิทธิภาพ เรียกว่า “ชุดกิจกรรม” 9) หาประสิทธิภาพชุดกิจกรรม เพื่อเป็นการประกันว่า ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการสอนผู้สร้างจำเป็นต้องกำหนดเกณฑ์ล่วงหน้าโดยคำนึงหลัก ที่ว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนให้บรรลุผล การใช้ชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมที่ได้ปรับปรุงแล้วและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ ตั้งไว้สามารถนำไปสอนผู้เรียนได้ตาม ประเภทของชุดกิจกรรม และตามระดับการศึกษา 10) โดยกำหนดขั้นตอนการใช้ดังนี้ 10.1) ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อพิจารณาพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน 10.2) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน 10.3) ชั้นประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ และ 10.4) ชั้นสรุปบทเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อวัดพฤติกรรมการ เรียนรู้หลังเรียนที่เปลี่ยนไป

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมาก

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีอ่างทองในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดที่จะนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

- 1.1 ความสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศ
- 1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
- 1.3 คุณภาพผู้เรียนหลังจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

- 2.1 ความหมายของชุดกิจกรรม
- 2.2 ประเภทของชุดกิจกรรม
- 2.3 องค์ประกอบของชุดกิจกรรม
- 2.4 หลักการในการสร้างชุดกิจกรรม
- 2.5 คุณค่าของชุดกิจกรรม
- 2.6 ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม
- 2.7 เกณฑ์การยอมรับประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้
- 2.8 องค์ประกอบที่สำคัญที่ต้องปรับปรุงในการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

การเรียนรู้

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- 3.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 3.2 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 3.3 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. ความพึงพอใจต่อการเรียนโดยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ

- 4.1 ความหมายของความพึงพอใจ
- 4.2 ความสำคัญของความพึงพอใจ
- 4.3 การวัดความพึงพอใจ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 5.1 งานวิจัยในประเทศ
- 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551ก, หน้า 221 – 242) ได้จัดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีสาระสำคัญดังนี้

1. ความสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิถีทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด 1 ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน

ตัวชี้วัด 2 อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น (skit) ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ตัวชี้วัด 3 อธิบายและเขียนประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน

ตัวชี้วัด 4 จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด 1 สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ข่าว/ เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด 2 เลือกและใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบายอย่างคล่องแคล่ว

ตัวชี้วัด 3 พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม

ตัวชี้วัด 4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็นข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม

ตัวชี้วัด 5 พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด 1 พุดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจของสังคม

ตัวชี้วัด 2 พุดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์ เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด 1 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล โอกาส และสถานที่ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ตัวชี้วัด 2 อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียม และประเพณีของเจ้าของภาษา

ตัวชี้วัด 3 เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด 1 อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวนคำพังเพยสุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

ตัวชี้วัด 2 วิเคราะห์/อภิปราย ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยและนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด 1 ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุปและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด 1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษาชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด 1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้ารวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

ตัวชี้วัด 2 เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชนและท้องถิ่น/ประเทศชาติเป็นภาษาต่างประเทศ

3. คุณภาพผู้เรียนหลังจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

3.1 ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น ถูกต้องตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่เสียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่เสียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่านจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

3.2 สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่อง และเหมาะสม เลือกและใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความต้องการเสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

3.3 พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่างๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

3.4 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล เวลา โอกาสและสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษาเข้าร่วม แนะนำและจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

3.5 อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย วิเคราะห์/อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

3.6 ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

3.7 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

3.8 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสาร ของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติเป็นภาษาต่างประเทศ

3.9 มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษา และอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

3.10 ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ความหมายของชุดกิจกรรม

ชุดการเรียนรู้หรือชุดการสอน เดิมมักใช้คำว่าชุดการสอนแต่ต่อมามีแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นศูนย์กลางได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้น

นักการศึกษาจึงเปลี่ยนมาใช้คำว่า ชุดการเรียนรู้ เพราะการเรียนรู้เป็นกิจกรรมของผู้เรียน และการสอนเป็นกิจกรรมของผู้สอน กิจกรรมของผู้สอนและผู้เรียนต้องเกิดขึ้นคู่กันและในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้คำว่า “ชุดกิจกรรม” และได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2541, หน้า 95) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมคือ สื่อการเรียนหลายอย่างประกอบกันจัดเข้าไว้ด้วยกันเป็นชุด เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภพ เลหาไพบูลย์ (2542, หน้า 258 - 259) กล่าวว่า ชุดกิจกรรม เป็นการจัดโปรแกรมการเรียนการสอนใช้สื่อประสม เพื่อสนองจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนที่ตั้งไว้ในเรื่องหนึ่งและให้เกิดความสะดวกต่อการใช้ในการเรียนการสอน

ศิริลักษณ์ หนองเส (2545, หน้า 6) ได้ให้ความหมายของ ชุดกิจกรรม ไว้ว่า หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่ใช้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะในตัวนักเรียนในด้านการเรียนรู้ การแสวงหาความรู้และสามารถนำความรู้ไปใช้เกิดประโยชน์ โดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

อรนุช ลิมตศิริ (2549, หน้า 175) ให้ความหมายชุดการสอนไว้ว่า ชุดการสอน หมายถึง การนำสื่อการสอนหลายชนิดเข้ารวมไว้ด้วยกัน โดยให้สอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2547, หน้า 1) ให้ความหมายของชุดการสอนไว้ว่า ชุดการสอนหรือบางครั้งเรียกว่าชุดการเรียนรู้เป็นสื่อประเภทหนึ่งซึ่งมีจุดมุ่งหมายเฉพาะเรื่องที่จะสอนเท่านั้น ชุดการสอน จึงเป็นนวัตกรรมการใช้สื่อการสอนแบบประสม โดยอาศัยระบบบูรณาการสื่อหลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกัน เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนในหน่วย การเรียนนั้นๆ นั่นคือชุดการสอนชุดหนึ่งๆ จะมีระบบการใช้สื่อการสอนแบบประสม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

ธงชัย ต้นทัพไทย (2548, หน้า 12) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมเป็นสื่อหรือนวัตกรรมที่สร้างขึ้นมาเพื่อใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้หรือกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถนะทางด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยให้บรรลุการเรียนรู้ที่คาดหวังของชุดกิจกรรมที่ได้กำหนดไว้เป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะการเรียนรู้สรุปเป็นความรู้ของตนเอง

นภาพร วงศ์เจริญ (2550, หน้า 7- 8) กล่าวว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง ชุดการเรียนรู้ การสอนที่ครูสร้างเพื่อใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ โดยอาศัยกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนรูปแบบต่าง ๆ มีลักษณะเป็นชุด โดยผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง มีครูเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำในแต่ละชุดประกอบด้วยจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ แบบทดสอบที่นำหลักการทางจิตวิทยามาใช้ประกอบ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

อาร์ม โพธิ์พัฒน์ (2550, หน้า 10) ได้ให้ความหมายของชุดการสอนไว้ว่า ชุดกิจกรรม คือสื่อการสอนชนิดหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ สามารถแก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เต็มความสามารถ และเกิดพฤติกรรมตามเป้าหมายของการเรียนรู้โดยครูเป็นผู้จัดให้และแนะนำเท่านั้น

สุวิทย์ มูลคำ, และอรรถัย มูลคำ (2551, หน้า 51) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมว่าเป็นสื่อการสอนชนิดหนึ่งที่เป็นลักษณะของสื่อประสม และเป็นการใช้สื่อตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปรวมกันเพื่อให้นักเรียนได้รับความต้องการ โดยอาจจัดทำขึ้นสำหรับหน่วยการเรียนรู้ตามหัวข้อเรื่อง และประสบการณ์ของแต่ละหน่วยที่ต้องการจะให้นักเรียนได้เรียนรู้ อาจจัดไว้เป็นชุดในกล่อง ซองกระเป๋ ชุดกิจกรรมอาจประกอบด้วยเนื้อหาสาระ คำสั่ง ใบงานในการทำกิจกรรม วัสดุอุปกรณ์

ฮุสตัน, และคนอื่นๆ (Houston, et al., 1972, pp. 10-15) ได้ให้ความหมายไว้ว่าชุดการเรียนรู้หรือชุดกิจกรรม เป็นชุดประสบการณ์ที่จัดเตรียมไว้ให้ผู้เรียน เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

ควอน (Duann, 1973, p. 169) กล่าวถึง ชุดการเรียนว่าเป็นการเรียนรายบุคคล (individualized instruction) เป็นอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้สัมผัสผลทางการเรียนตามเป้าหมายผู้เรียนจะเรียนตามอัตราความสามารถ และความต้องการของตน

กู๊ด (Good, 1973, p. 306) ได้กล่าวว่า ชุดการสอน เป็นชุดโปรแกรมการสอน ประกอบด้วยสื่อการสอน เครื่องมือการเรียนรู้ เครื่องมือแนะนำผู้สอนหรือคู่มือ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนข้อมูลที่มีความเที่ยงตรง จุดประสงค์การเรียนรู้

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อการสอนที่ผู้สอนสร้างขึ้นประกอบด้วยสื่อวัสดุอุปกรณ์หลายชนิดประกอบเข้ากันเป็นชุด เพื่อเกิดความสะดวกต่อการใช้ในการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเองโดยอาศัยสื่อที่หลากหลาย เข้าใจ โดยจัดเนื้อหาเป็นชุดๆ อย่างมีระบบ และทำให้การเรียนการสอนบรรลุผลตามเป้าหมายของการเรียนรู้ ทั้งด้านความรู้ ด้านทักษะด้านภาษาต่างประเทศ และเจตคติต่อภาษาอังกฤษ

2. ประเภทของชุดกิจกรรม

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545, หน้า 605 - 608) ชุดกิจกรรมที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์หรือการเรียนรู้ใน โรงเรียนจัดเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. กิจกรรมให้หลักสูตร หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้นในลักษณะที่มีส่วนสัมพันธ์กับบทเรียนตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจในบทเรียน เกิดกระบวนการในทางความคิดที่ทัศนคติและค่านิยมในทางที่ดี เป็นต้น โดยทั่วไปกิจกรรมในหลักสูตรที่จัดในห้องเรียนมักมีการวางแผนไว้ล่วงหน้า โดยผู้สอนอาจให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมด้วยก็ได้ จากนั้นจะหากิจกรรมที่วางแผนปฏิบัติในห้องเรียน มีลำดับขั้นตอนเริ่มจากขั้นกิจกรรม ขั้นปฏิบัติกิจกรรมและขั้นสรุปกิจกรรม กิจกรรมที่จัดขึ้นในห้องเรียนเพื่อการเรียนรู้มีอยู่หลายรูปแบบ เช่น เพลง เกม บทบาทสมมติ เล่านิทานประกอบเรื่องการบรรยาย การสาธิต โครงการ การเข้าร่วมกลุ่มโต้วาที วีดีโอ การวิเคราะห์จากสถานการณ์และประสบการณ์จริง

2. กิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนในชั้นให้ดียิ่งขึ้น เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถตลอดจนความสนใจของผู้เรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดขึ้นในโรงเรียนนั้น มีหลายชนิด เช่น กิจกรรมเสริมหลักสูตรเชิงวิชาการ ได้แก่ ชมรมต่างๆ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545, หน้า 672 - 673) ชุดการสอนสามารถจำแนกตามลักษณะของการใช้งาน ซึ่งนักการศึกษาได้แบ่งประเภทของชุดการสอนออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมสำหรับประกอบคำบรรยาย หรือชุดกิจกรรมสำหรับครู เป็นชุดกิจกรรมที่กำหนดกิจกรรมและสื่อการเรียน ให้ครูใช้ประกอบคำบรรยายเพื่อเปลี่ยนบทบาทครูให้พูดน้อยลงและเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนมากขึ้น ชุดกิจกรรมนี้จะมีเนื้อหาเพียงหน่วยเดียว

2. ชุดกิจกรรมแบบกิจกรรมกลุ่ม ชุดกิจกรรมแบบนี้มุ่งเน้นที่ตัวผู้เรียนให้ประกอบกิจกรรมร่วมกันและอาจจัดการเรียนรู้ในรูปของศูนย์การเรียนรู้ ชุดกิจกรรมกลุ่มจะประกอบไปด้วยชุดย่อยที่มีจำนวนเท่ากับจำนวนศูนย์ที่แบ่งไว้ในแต่ละหน่วย ในแต่ละศูนย์จะมีสื่อการเรียนรู้หรือบทเรียนครบชุดตามจำนวนนักเรียน ในศูนย์กิจกรรมนั้นหรือสื่อการเรียนรู้อาจจัดให้ผู้เรียนทั้งศูนย์ใช้ร่วมกันได้ ผู้ที่เรียนจากชุดกิจกรรมแบบกิจกรรมกลุ่มอาจจะต้องการความช่วยเหลือจากครูเพียงเล็กน้อย ในระยะเริ่มต้นเท่านั้น หลังจากคุ้นเคยต่อวิธีการใช้แล้ว ผู้เรียนจะสามารถช่วยเหลือกันและกันได้เองระหว่างประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ หากมีปัญหาผู้เรียนจะสามารถซักถามครูได้เสมอ

3. ชุดกิจกรรมรายบุคคล หรือชุดกิจกรรมทางไกล เป็นชุดกิจกรรมที่จัดระบบขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนด้วยตนเอง ตามลำดับขั้นตอนตามความสามารถของแต่ละบุคคลเมื่อศึกษา 2 จบแล้ว จะปรึกษากันเองได้ ผู้สอนพร้อมให้ความช่วยเหลือทันทีในฐานะผู้แนะนำหรือผู้ประสานงานทางการเรียนประเภทของกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกโดยยึดผู้สอนและผู้เรียนเป็นหลักแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.1 กิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง กิจกรรมประเภทนี้ผู้สอนจะเป็นศูนย์กลางของการปฏิบัติกิจกรรม โดยเริ่มจากการเป็นผู้วางแผนการเรียนการสอนและเป็นผู้ดำเนินการปฏิบัติผู้เรียนมีโอกาสร่วมกิจกรรมภายใต้การนำของผู้สอน

3.2 กิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กิจกรรมประเภทนี้ผู้เรียนเป็นแกนกลางในการประกอบกิจกรรม ส่วนผู้สอนจะทำหน้าที่ประสานงาน ส่งเสริมให้ผู้เรียนร่วมกิจกรรม แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างปฏิบัติกิจกรรม ช่วยสร้างบรรยากาศของการเรียนการสอนให้ดำเนินไปด้วยดี

สยาม เจริญศรี (2549, หน้า 32) กล่าวถึงประเภทชุดกิจกรรม แบ่งประเภทชุดกิจกรรมเป็น 3 ประเภท

1. ชุดกิจกรรมสำหรับบรรยาย หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ชุดกิจกรรมสำหรับครู ใช้เป็นชุดกิจกรรมสำหรับกิจกรรมสื่อการเรียนการสอนให้ครูใช้ประกอบการบรรยาย เพื่อเปลี่ยนบทบาทของครูให้พูดน้อยและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น ชุดกิจกรรมแบบบรรยายนี้ จะมีเนื้อหาเพียงหน่วยเดียวและใช้ผู้เรียนทั้งชั้น

2. ชุดกิจกรรมสำหรับกิจกรรมแบบกลุ่ม ชุดกิจกรรมแบบนี้มุ่งเน้นที่ผู้ได้ประกอบกิจกรรมร่วมกัน และจัดการเรียนการสอนในรูปศูนย์การเรียนรู้ ชุดกิจกรรมแบบกลุ่ม ประกอบไปด้วย ชุดกิจกรรมย่อยที่มีจำนวนเท่ากับจำนวนศูนย์การเรียนรู้ที่แบ่งไว้ในแต่ละหน่วย ในแต่ละหน่วยการเรียนการสอนหรือบทเรียนครบชุดตามจำนวนผู้เรียนในศูนย์การเรียนรู้ นั้น สื่อการเรียนรู้อาจจัดอยู่ในรูปของการเรียนการสอนรายบุคคล หรือผู้เรียนจะสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในขณะที่ทำกิจกรรมการเรียนหากมีปัญหาผู้เรียนซักถามครูได้เสมอ เมื่อเรียนจบแต่ละศูนย์แล้ว

ผู้เรียนอาจจะสนใจการเรียนรู้เสริมเพื่อเจาะลึกถึงสิ่งที่เรียนได้จากศูนย์สำรองที่ครูจัดเตรียมไว้ เพื่อเป็นการไม่เสียเวลาที่จะต้องรอผู้อื่น

3. ชุดกิจกรรมสำหรับรายบุคคล เป็นชุดกิจกรรมที่จะจัดระบบขั้นตอน เพื่อให้ผู้เรียน ใช้เรียนด้วยตนเองตามลำดับขั้นความสามารถของแต่ละบุคคล เมื่อศึกษาครบแล้วจะทำการทดสอบประเมินความก้าวหน้าและศึกษาชุดกิจกรรมอื่นต่อไปตามลำดับ เมื่อมีปัญหาผู้เรียนจะปรึกษาหารือกันได้ระหว่างผู้เรียน และครูพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือทันทีในฐานะผู้ประสานงานหรือผู้ชี้แนะแนวทางการเรียนด้วย ชุดกิจกรรมสำหรับรายบุคคล จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล การเรียนรู้ของตนเองไปจนถึงขีดความสามารถ

สุวิทย์ มูลคำ, และอรทัย มูลคำ (2551, หน้า 52) ได้แบ่งประเภทของชุดกิจกรรมได้ 3 ประเภท ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมประกอบ คำบรรยายของครู เป็นชุดกิจกรรมสำหรับผู้เรียนกลุ่มใหญ่หรือเป็นการสอนที่มุ่งเน้นการปูพื้นฐานให้ทุกคนรับรู้และเข้าใจในเวลาเดียวกัน มุ่งในการขยายเนื้อหาสาระให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ชุดกิจกรรมแบบนี้ลดเวลาในการอธิบายของผู้สอนให้น้อยลง เพิ่มเวลาให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติมากขึ้นโดยใช้สื่อที่มีอยู่พร้อมในชุดกิจกรรม ในการนำเสนอเนื้อหาต่างๆ สิ่งสำคัญคือสื่อที่นำมาใช้จะต้องให้ผู้เรียนได้เห็นชัดเจนทุกคน และมีโอกาสได้ใช้ครบทุกคนหรือทุกกลุ่ม

2. ชุดกิจกรรมแบบกลุ่มกิจกรรม หรือชุดกิจกรรมสำหรับการเรียนเป็นกลุ่มย่อย เป็นชุดการสอนสำหรับผู้เรียนเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย ประมาณกลุ่มละ 4-8 คน โดยใช้สื่อการสอนต่างๆ ที่บรรจุได้ในชุดกิจกรรมแต่ละชุด มุ่งที่จะฝึกทักษะในเนื้อหาวิชาที่เรียนโดยให้ผู้เรียนมีโอกาสทำงานร่วมกัน ชุดกิจกรรมชนิดนี้มักใช้ในการสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม เช่น การสอนแบบศูนย์การเรียนรู้การสอนกลุ่มสัมพันธ์ เป็นต้น

3. ชุดกิจกรรมรายบุคคลหรือชุดกิจกรรมตามเอกัตภาพเป็นชุดการสอนสำหรับผู้เรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล คือผู้เรียนจะต้องศึกษาหาความรู้ตามต้องการและความสนใจของตนเองอาจจะเรียนที่โรงเรียนหรือเรียนที่บ้านก็ได้ จุดประสงค์หลัก คือ มุ่งให้ทำความเข้าใจกับเนื้อหาวิชาเพิ่มเติมผู้เรียนสามารถประเมินผลการเรียนด้วยตนเองได้ ชุดกิจกรรมนี้ส่วนใหญ่จัดในลักษณะของหน่วยการสอนย่อยหรือโมดูล ตัวอย่างเช่น ชุดวิชาต่างๆ ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

สรุปว่าชุดกิจกรรมที่จะทำให้การสอนได้ผลนั้นขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายในการจัดทำ ซึ่งเราจะต้องพิจารณาว่าชุดกิจกรรมที่เราทำนั้นประเภทใดที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุด ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างในรูปแบบที่ผู้เรียนกิจกรรมด้วยตนเอง ทั้งรายบุคคล รายคู่และกลุ่ม โดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้คำปรึกษา

3. องค์ประกอบของชุดกิจกรรม

ทิตนา แชมมณี (2547, หน้า 10-12) กล่าวว่า องค์ประกอบในการสร้างชุดกิจกรรมนั้นมีความสำคัญต่อการสร้างชุดกิจกรรมเป็นอย่างมาก เพราะเป็นแนวทางให้การสร้างชุดกิจกรรมนั้นเป็นไปอย่างมีระบบและสมบูรณ์ในตนเอง ซึ่งชุดกิจกรรมประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

1. ชื่อกิจกรรม ประกอบด้วย หมายเลขกิจกรรม ชื่อของกิจกรรม และเนื้อหาของกิจกรรมนั้น
 2. คำชี้แจงเป็นส่วนที่อธิบายความมุ่งหมายที่สำคัญของกิจกรรมและลักษณะของการจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้น
 3. จุดมุ่งหมายในส่วนที่ระบุจุดมุ่งหมายที่สำคัญของกิจกรรมนั้น
 4. ความคิดรวบยอด เป็นส่วนที่ระบุเนื้อหาหรือมโนทัศน์ของกิจกรรมนั้นส่วนนี้ควรได้รับการย้ำและเน้นเป็นพิเศษ
 5. สื่อ เป็นส่วนที่ระบุถึงวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรม เพื่อช่วยให้ครูทราบว่าต้องเตรียมอะไรบ้าง
 6. เวลาที่ใช้ เป็นส่วนที่ระบุเวลาโดยประมาณว่ากิจกรรมนั้นควรใช้เวลาเพียงใด
 7. ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุในการจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ วิธีการจัดกิจกรรมนี้ได้จัดไว้เป็นขั้นตอน ซึ่งจะสอดคล้องกับหลักวิชาแล้ว ยังเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ครูในการดำเนินการซึ่งมีขั้นตอนดังนี้
 - 7.1 ขั้นนำ เป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน
 - 7.2 ขั้นกิจกรรม เป็นส่วนที่ทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้เกิดประสบการณ์นำไปสู่การเรียนรู้ตามเป้าหมาย
 - 7.3 ขั้นอภิปราย เป็นส่วนที่ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำเสนอประสบการณ์ที่ได้รับจากชั้นกิจกรรมมาวิเคราะห์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและอภิปรายเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่กว้างขวางออกไปอีก
 - 7.4 ขั้นสรุป เป็นส่วนที่ครูและผู้เรียนประมวลข้อความรู้ที่ได้จากชั้นกิจกรรมและขั้นอภิปราย นำมาสรุปสาระสำคัญที่สามารถนำไปใช้ต่อไป
 - 7.5 ขั้นฝึกปฏิบัติ เป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้จากการเรียนในกิจกรรมไปฝึกปฏิบัติเพิ่มเติม
 - 7.6 ขั้นประเมินผล เป็นส่วนที่ได้รับความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนหลังจากการฝึกปฏิบัติครบถ้วนทุกขั้นตอน โดยได้ทำแบบฝึกกิจกรรมทบทวนท้ายชุดกิจกรรม
- สุนีย์ เหมะประสิทธิ์ (2543, หน้า 243) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมหนึ่งๆ จะประกอบด้วย
1. คำชี้แจงหรือคู่มือการใช้ ซึ่งระบุถึง ชื่อ จุดมุ่งหมาย วิธีใช้ ผลที่คาดว่าจะได้รับ
 2. สาระความรู้ที่จำเป็นต้องใช้ในกิจกรรม ได้แก่ ใบความรู้ หรือวีดิทัศน์ เป็นต้น

3. กิจกรรมที่ต้องปฏิบัติ ได้แก่ บัตรกิจกรรมและใบงาน
4. สื่อวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรม พร้อมคำแนะนำในการใช้
5. แบบบันทึกผลการปฏิบัติ และการประเมินผล

ศิริลักษณ์ หนองเส (2545, หน้า 6-7) ได้จัดทำชุดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ ภายในชุดกิจกรรมนี้ มีโครงสร้างดังนี้

1. ชื่อชุดกิจกรรม หมายถึง ชื่อกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์
2. ชื่อหน่วย หมายถึง หัวข้อเรื่องย่อยที่ประกอบขึ้นเป็นชุดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพ การเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ ในแต่ละชุดกิจกรรม
3. คำชี้แจงสำหรับนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมในชุดกิจกรรม หมายถึง ข้อแนะนำในการเรียนด้วยตนเองจากชุดกิจกรรมของผู้เรียน
4. สารการเรียนรู้ หมายถึง เนื้อหารายละเอียดของหน่วยการเรียนรู้ในชุดกิจกรรม
5. ตัวบ่งชี้ในการเรียนรู้ หมายถึง การระบุพฤติกรรมการเรียนรู้ของเนื้อหาในหน่วยย่อยของชุดกิจกรรมตามที่หลักสูตรกำหนด
6. เวลาที่ใช้ หมายถึง ระยะเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละหน่วยของชุดกิจกรรม
7. กิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วย หมายถึง การกำหนดงานที่จะให้ผู้เรียนปฏิบัติ
8. สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ หมายถึง วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้กับการเรียนการสอนในชุดกิจกรรม
9. การประเมินผล หมายถึง การทดสอบความสามารถของผู้เรียนหลังจากเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ในชุดกิจกรรม

พูนทรัพย์ โพธิ์สุ (2546, หน้า 44-46) ได้พัฒนาชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ซึ่งประกอบด้วยเอกสาร 2 ส่วน คือ 1) ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ และ 2) คู่มือผู้สอนประกอบการสอนชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ มีไว้เพื่อให้ผู้เรียนใช้เป็นแนวทางในการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง ซึ่งประกอบด้วยดังรายละเอียดดังนี้
 - 1.1 ชื่อกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุหมายเลขกิจกรรม และชื่อกิจกรรม
 - 1.2 คำชี้แจง เป็นส่วนที่อธิบายคำมุ่งหมายหลักของชุดกิจกรรม และลักษณะของกิจกรรม
 - 1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้เป็นส่วนที่ระบุจุดมุ่งหมายของกิจกรรมเป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม
 - 1.4 เวลาที่ใช้ เป็นส่วนที่ระบุเวลาทั้งหมดในการใช้ชุดกิจกรรมแต่ละชุด
 - 1.5 ใ้บทความรู้ เป็นส่วนที่ระบุเนื้อหาของกิจกรรมนั้น ๆ

1.6 อุปกรณ์ เป็นส่วนที่ระบุวัสดุอุปกรณ์ในการทำกิจกรรม
 1.7 กิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุกิจกรรมการเรียนการสอน การปฏิบัติกิจกรรมของ
 ผู้เรียน

1.8 แบบฝึกหัดท้ายกิจกรรม เป็นส่วนที่กำหนดคำถามเพื่อตรวจสอบผลการ
 เรียนรู้ของผู้เรียน

2 คู่มือประกอบการสอนชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ มีไว้เพื่อให้ผู้สอนเป็นแนวทางใน
 การจัดการเรียนการสอน และดำเนินกิจกรรมซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

2.1 ชื่อกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุหมายเลขกิจกรรมและชื่อกิจกรรม
 2.2 คำชี้แจง เป็นส่วนที่อธิบายคำมุ่งหมายหลักของชุดกิจกรรม
 2.3 จุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นส่วนที่ระบุจุดมุ่งหมายของกิจกรรมเป็น
 จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

2.4 แนวคิดหลัก เป็นส่วนที่ระบุแนวความคิดหลักที่มีในชุดกิจกรรมแต่ละชนิด
 2.5 เวลาที่ใช้ เป็นส่วนที่ระบุเวลาทั้งหมดในการใช้ชุดกิจกรรมแต่ละชุด
 2.6 สื่ออุปกรณ์ เป็นส่วนที่ระบุวัสดุอุปกรณ์ในการทำกิจกรรม
 2.7 การดำเนินกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุกิจกรรมการเรียนการสอนการปฏิบัติ
 กิจกรรมของผู้เรียน

2.8 คำเฉลยแบบฝึกหัดท้ายกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุคำเฉลยแบบฝึกหัดเพื่อ
 เป็นแนวทางในการพิจารณาคำตอบของผู้เรียน

2.9 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเป็นส่วนที่ระบุคำแนะนำในการทำกิจกรรม
 นภาพร วงศ์เจริญ (2550, หน้า 13-14) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมมีองค์ประกอบ ดังนี้
 1. ชื่อกิจกรรม
 2. คำชี้แจงเป็นส่วนที่อธิบายลักษณะของกิจกรรม
 3. จุดประสงค์ของกิจกรรม เป็นสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นหลังจากที่ผู้เรียนได้ศึกษา
 ชุดกิจกรรมแล้ว

4. เวลาที่ใช้ เป็นส่วนที่บอกเวลาทั้งหมดที่ใช้ในการทำกิจกรรม
 5. สื่อ เป็นส่วนที่ระบุในกิจกรรมนั้นว่ามีวัสดุ – อุปกรณ์อะไรบ้าง
 6. เนื้อหาสาระ เป็นส่วนที่เสนอความรู้ให้แก่ผู้เรียน
 7. กระบวนการจัดการเรียนรู้ เป็นส่วนที่กำหนดให้ผู้เรียนปฏิบัติ
 8. การประเมินผล เป็นส่วนที่ระบุไว้ให้ผู้เรียนได้ประเมินความรู้ความสามารถและ
 พฤติกรรมของตนจากการได้ปฏิบัติกิจกรรม

สุวิทย์ มูลคำ, และอรทัย มูลคำ (2551, หน้า 52) เสนอว่า ชุดกิจกรรมมี
 องค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ ได้แก่

1. คู่มือการใช้ชุดกิจกรรม เป็นคู่มือหรือแผนการสอนสำหรับผู้สอนใช้ศึกษาและปฏิบัติตามขั้นตอนต่างๆ ซึ่งมีรายละเอียดชี้แจงไว้อย่างชัดเจน เช่น การนำเข้าสู่บทเรียน การจัดชั้นเรียน บทบาทผู้เรียน เป็นต้น ลักษณะของคู่มืออาจจัดทำเป็นเล่มหรือแผ่นพับก็ได้

2. บัตรคำสั่งหรือบัตรงาน เป็นเอกสารที่บอกให้ผู้เรียนประกอบกิจกรรมแต่ละอย่างตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ บรรจุอยู่ในชุดกิจกรรม บัตรคำสั่งหรือบัตรงานจะมีครบตามจำนวนกลุ่มหรือจำนวนผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วย คำอธิบายในเรื่องที่จะศึกษา คำสั่งให้ผู้เรียนประกอบกิจกรรมและการสรุปบทเรียน การจัดทำบัตรคำสั่งหรือบัตรงานส่วนใหญ่นิยมใช้กระดาษแข็งขนาด 6×8 นิ้ว

3. เนื้อหาสาระและสื่อการเรียนประเภทต่างๆ จัดไว้ในรูปของสื่อที่หลากหลายอาจแบ่งได้ 2 ประเภทดังนี้

3.1 ประเภทเอกสารสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือ วารสาร บทความ ใบความรู้ (fact sheet) ของเนื้อหาเฉพาะเรื่อง บทเรียนโปรแกรม เป็นต้น

3.2 ประเภทโสตทัศนูปกรณ์ เช่น รูปภาพ แผนภาพ แผนภูมิ สมุดภาพ เทปบันทึกเสียง เทปโทรทัศน์ สไลด์ (slide) วิดีทัศน์ (video) ซีดีรอม (CD-ROM) โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) เป็นต้น

4. แบบประเมินผล เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดและประเมินความรู้ด้วยตนเอง ทั้งก่อนและหลังเรียนอาจจะเป็นแบบทดสอบชนิดจับคู่ เลือกตอบ หรือกาเครื่องหมายถูกผิดก็ได้

ดวน (Duann, 1973, p. 169) กล่าวถึง องค์ประกอบของชุดกิจกรรมไว้ 6 ประการ คือ 1) มีจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ต้องการเรียน 2) บรรยายเนื้อหา 3) มีจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม 4) มีกิจกรรมในการเรียน 5) มีกิจกรรมที่จะส่งเสริมให้เกิด และ 6) มีเครื่องมือวัดผล ก่อนที่จะเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน

คาร์ดาเรลลี (Cardarelli, 1973, p. 150) ได้กำหนดโครงสร้างของชุดกิจกรรมไว้ ดังนี้ 1) หัวข้อ (topic) 2) หัวข้อย่อย (subtopic) 3) จุดมุ่งหมายหรือเหตุผล (rational) 4) จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม (behavioral objective) 5) การทดสอบก่อนเรียน (pre-test) 6) กิจกรรมและการประเมินผลตนเอง (active and self-evaluation) 7) การทดสอบย่อย (quiz and formative test) และ 8) การทดสอบขั้นสุดท้าย (post-test and summative evaluation)

เนลสัน, และเลอเปียร์ (Nelson, & Lorgbeer, 1975, p. 247) ได้สร้างชุดการเรียนรู้ กิจกรรมวิทยาศาสตร์สำหรับแนะนำครู ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมทางด้านวิทยาศาสตร์ซึ่งครูสามารถนำกิจกรรมนี้ไปใช้ในห้องเรียนหรือใช้เป็นหนังสืออ้างอิงเพิ่มเติม ใช้ฝึกฝนทักษะการทำโครงการในการสร้างชุดการเรียนรู้แต่ละกิจกรรมประกอบไว้ด้วยปัญหาเพื่อนำเข้าสู่กิจกรรมคำถาม การที่มีปัญหาและคำถามจะช่วยให้ครูเลือกกิจกรรมต่าง ๆ ที่เหมาะสมมาใช้ในการสอบถามความคิดเห็นของเด็กได้คำถามทางด้านความคิดสร้างสรรค์จะรวบรวมไว้ท้ายกิจกรรมแต่ละกิจกรรม คำถามเหล่านี้จะชักจูงเด็ก แนะนำเด็กและครูเพื่อให้เกิดเชิงวิพากษ์วิจารณ์ ให้มี

การทดลองกว้างขวางออกไป ถ้านักเรียนสนใจจะศึกษาต่อไปอีก ทุกกิจกรรมที่สร้างขึ้นอยู่กับระดับชั้น กลุ่ม และความสนใจของเด็ก ลักษณะของชุดการเรียนรู้ประกอบด้วย 1) ปัญหาซึ่งเป็นชื่อเรื่องของกิจกรรม 2) วัสดุ อุปกรณ์ 3) วิธีดำเนินการทดลอง 4) รายละเอียดเพิ่มเติม ประกอบไปด้วยการอ้างอิงกฎเกณฑ์ทางวิทยาศาสตร์และคำแนะนำต่าง ๆ ในการศึกษาต่อไป 5) คำถามท้ายกิจกรรมเพื่อให้เกิดความคิด คำถามเร้าใจเด็กทำให้เกิดการซักถามและคิดหาวิธีการเพื่อหาคำตอบเหล่านั้น

จากการศึกษาองค์ประกอบของชุดกิจกรรม ผู้วิจัยได้กำหนดองค์ประกอบของชุดกิจกรรม คือชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ที่ประกอบด้วยสื่อวัสดุอุปกรณ์หลายชนิดประกอบเข้ากันเป็นชุด เพื่อเกิดความสะดวกต่อการใช้ในการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเองโดยอาศัยสื่อที่หลากหลาย มีลำดับขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ ที่สอนโดยใช้การสอนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน 2) ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วยคู่มือการใช้สำหรับครู - นักเรียน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง แบบฝึก เฉลยแบบฝึก และบรรณานุกรม มีจำนวน 4 ชุด คือ

1. Appearance & Personality
2. Giving Direction
3. Weather forecast
4. How to make a cake

4. หลักการในการสร้างชุดกิจกรรม

จากการศึกษาขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรม มีนักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้แนวทางการสร้างชุดกิจกรรมไว้หลายท่านดังนี้

วรรณจิณี ดามีศักดิ์ (2539, หน้า 47) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการผลิตชุดกิจกรรมไว้ดังนี้ คือ การผลิตชุดกิจกรรม ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญสามารถแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นตอนวางแผนการผลิต 2) ขั้นตอนดำเนินการผลิต 3) ขั้นตอนทดสอบ ประเมินผล ซึ่งแต่ละขั้นมีรายละเอียดดังนี้

1. ขั้นตอนวางแผนดำเนินงาน มีขั้นตอน ดังนี้

1.1 วิเคราะห์และกำหนดปัญหาหรือความต้องการ แนวความคิด สภาพปัญหา ความจำเป็นหรือความต้องการ เป็นจุดเริ่มต้นของการผลิตชุดกิจกรรม โดยมีความสัมพันธ์กับลักษณะของผู้เรียน

1.2 วิเคราะห์ลักษณะผู้เรียน ในด้านอายุ ระดับความรู้ความสามารถ ทักษะ ความสนใจ ความต้องการ ความแตกต่างระหว่างบุคคลในกลุ่มเรียน

1.3 กำหนดวัตถุประสงค์ จะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การสอน และเหมาะสมกับระดับผู้เรียน

1.4 วิเคราะห์เนื้อหา โดยแบ่งเป็นหน่วยการเรียนรู้การสอนที่ไม่ซ้ำซ้อน แต่ละหน่วยประกอบด้วยหัวเรื่องย่อย อะไรบ้าง มีมโนคติอะไรบ้าง ซึ่งสอดคล้องกับหัวเรื่องย่อยแต่ละหน่วย

1.5 เลือกชนิดของสื่อที่จะผลิต ควรใช้สื่อมากกว่า 1 ชนิด ให้เป็นลักษณะของสื่อประสมเพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียน แต่ควรยึดหลักว่าในการผลิตหรือการจัดหาสื่อนั้นควรให้น้อยประเภท แต่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สูงสุด

1.6 กำหนดกิจกรรมและระยะเวลา โดยเขียนแผนงานที่เด่นชัดว่าควรเริ่มทำกิจกรรมใดก่อน และกิจกรรมใด สามารถดำเนินการได้ในเวลาเดียวกัน

1.7 กำหนดการประเมินประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมว่าจะใช้เกณฑ์อะไรบ้าง ซึ่งรายละเอียดจะปรากฏในขั้นตอนทดสอบประเมินผล

1.8 วางแผนการทดลองหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมว่าจะมีการทดลองกี่ขั้นตอนทำกับใคร ที่ไหน ช่วงเวลาใด

2. ขั้นตอนการผลิต ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบการจัดสภาพที่เอื้อต่อการเรียนรู้ประกอบด้วย

2.1 การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเข้มข้น เช่น การให้นักเรียนได้ใช้ความคิดและตอบคำถาม การให้นักเรียนได้ลงมือกระทำหรือพบปัญหา หรือสถานการณ์ใหม่

2.2 การเรียนแบบค่อยเป็นค่อยไป โดยการจัดเนื้อหาให้นักเรียนได้เรียนแบบค่อยเป็นค่อยไป ทีละน้อย จากง่ายไปหายาก จากรูปธรรมไปสู่นามธรรม เปรียบเสมือนกับการขึ้นบันได ทั้งนี้ขั้นตอนแต่ละขั้นไม่ควรถี่หรือห่างจนเกินไป จากผลการวิจัยโดยทั่วไปพบว่า การเรียนแบบช่วงการเรียนสั้น ๆ สลับกับการหยุดพักหรือการกระทำกิจกรรมอื่น จะมีประสิทธิภาพดีกว่าการเรียนแบบระยะยาว

2.3 การให้นักเรียนได้ทราบผลแห่งการกระทำของตนในทันทีทันใด เมื่อให้นักเรียนได้กระทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ต้องแจ้งผลการกระทำให้นักเรียนทราบ อันเป็นการสร้างแรงจูงใจที่ดีซึ่งจะทำให้นักเรียนมีกำลังใจในการกระทำกิจกรรมให้ก้าวหน้า และสร้างระดับความตั้งใจให้สูงขึ้นและยังช่วยนักเรียนปรับปรุงตนเองในการกระทำกิจกรรม

2.4 การให้นักเรียนได้รับประสบการณ์แห่งความสำเร็จในการกระทำกิจกรรม โดยควรจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนและเป็นไปตามลักษณะค่อยเป็นค่อยไป ควรให้นักเรียนได้รับประสบการณ์แห่งความสำเร็จบ้างเพื่อเป็นการเสริมแรงและให้กำลังใจ ในอันที่จะกระทำต่อไป ไม่ควรให้นักเรียนได้รับประสบการณ์แห่งความเจ็บปวดอันเกิดจากกิจกรรมนั้น เกินระดับความสามารถ และประสบการณ์เดิมของเขา

3. ขั้นตอนทดสอบประเมินผล เมื่อต้องการทราบว่าชุดกิจกรรมนั้นมีค่าพอที่จะนำไปใช้สอนหรือไม่ ต้องทำการทดสอบประสิทธิภาพ เพื่อเป็นหลักประกันว่าชุดกิจกรรมนั้นมีคุณค่าที่จะ

นำไปสอน ซึ่งในการทดสอบนี้อาศัยการทดลองตามลำดับชั้น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ซ้ำกัน ดังต่อไปนี้

3.1 ทดลองรายบุคคล เป็นการทดลองใช้กับนักเรียน จำนวน 1-3 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้รับมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปทดลองใช้ในขั้นต่อไป

3.2 ทดลองกลุ่มเล็ก เป็นการทดลองใช้กับผู้เรียน จำนวน 6-10 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้เครื่องมือในการวิจัยที่มีประสิทธิภาพ แล้วนำไปทดลองภาคสนาม

3.3 ทดลองภาคสนาม ทดลองใช้กับนักเรียนทั้งชั้น จำนวน 40-100 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงแก้ไข เมื่อทดสอบนวัตกรรมแล้ว ให้เทียบกับค่า เพื่อดูว่ายอมรับประสิทธิภาพหรือไม่ ซึ่งการยอมรับประสิทธิภาพของนวัตกรรมมี 3 ระดับ

3.3.1 สูงกว่าเกณฑ์ เมื่อนวัตกรรมของประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าไม่เกิน 2.5%

3.3.2 เท่ากับเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของนวัตกรรมเท่ากับหรือสูงกว่าที่ตั้งไว้มีค่าไม่เกิน 2.5%

3.3.3 ต่ำกว่าเกณฑ์ แต่ยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ เมื่อประสิทธิภาพของนวัตกรรมต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าไม่เกิน 2.5%

ชัยงค์ พรหมวงศ์ (2545, หน้า 123) กล่าวว่า ได้ลำดับขั้นตอนในการพัฒนาชุดการสอนที่สำคัญ 10 ขั้นตอน ดังนี้

1. หมวดหมู่ เนื้อหา และประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชาหรือบูรณาการเป็นแบบสหวิทยาการตามที่เหมาะสม

2. กำหนดหน่วยการสอน แบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยการสอนโดยประมาณ เนื้อหาวิชาที่จะถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้ในหนึ่งสัปดาห์หรือหนึ่งครั้ง

3. กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนต้องถามตัวเองในการสอนแต่ละหน่วยควรให้ประสบการณ์แก่ผู้เรียนอะไรบ้างแล้วกำหนดออกมาเป็น 4-5 หัวเรื่อง

4. กำหนดมโนทัศน์และหลักการ มโนทัศน์และหลักการที่กำหนดจะต้องสอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง โดยสรุปแนวคิด สาร และหลักเกณฑ์สำคัญไว้เพื่อเป็นแนวทางการจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกัน

5. กำหนดจุดประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง เป็นจุดประสงค์ทั่วไปก่อนแล้วเปลี่ยนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ที่มีเงื่อนไขและเกณฑ์การเปลี่ยนพฤติกรรม

6. กิจกรรมการเรียนรู้การสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งเป็นแนวทางการเลือกและการผลิตสื่อการเรียนรู้การสอน “กิจกรรมการเรียนรู้” หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การอ่าน การทำกิจกรรมตามใบงาน ตอบคำถาม เขียนภาพ เล่นเกม เป็นต้น

7. กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินผลให้ตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยใช้แบบทดสอบอิงเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอนทราบค่าหลังจากผ่านกิจกรรมมาเรียบร้อยแล้วผู้เรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

8. เลือกและผลิตสื่อการเรียนการสอน วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการที่ครูใช้ คือ เป็นสื่อการสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนของแต่ละหัวเรื่องแล้ว ก็จัดสื่อการสอนเหล่านั้นไว้เป็นหมวดหมู่นำไปทดลองหาประสิทธิภาพ เรียกว่า “ชุดกิจกรรม”

9. หาประสิทธิภาพชุดกิจกรรม เพื่อเป็นการประกันว่าชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการสอนผู้สร้างจะต้องกำหนดเกณฑ์ล่วงหน้า โดยคำนึงถึงหลักที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนให้บรรลุผล

10. การใช้ชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมที่ได้ปรับปรุงแล้วและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้สามารถนำไปสอนผู้เรียนได้ตามประเภทของชุดกิจกรรมและตามระดับการศึกษา โดยกำหนดขั้นตอนการใช้ดังนี้

10.1 ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อพิจารณาพื้นความรู้เดิมของผู้เรียน

10.2 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

10.3 ชื่นชอบกิจกรรมการเรียนรู้

10.4 ชื่นชอบบทเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อวัดพฤติกรรม การเรียนรู้หลังเรียนที่เปลี่ยนไป

อภิญา เคนบุปผา (2546, หน้า 25) อ้างอิงจาก (Butt, 1974, p. 85) ได้เสนอหลักการสร้างชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

1. ก่อนที่จะสร้างต้องกำหนดโครงร่างคร่าว ๆ ก่อนว่าจะเขียนเกี่ยวกับเรื่องอะไร วัตถุประสงค์อะไร

2. ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะทำ

3. เขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมและเนื้อหาที่สอดคล้องกัน

4. แจกวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมเป็นกิจกรรมย่อย ๆ โดยนึกถึงความเหมาะสมของผู้เรียน

5. กำหนดอุปกรณ์ที่จะใช้ในกิจกรรมแต่ละตอนให้เหมาะสมกับแบบฝึก

6. กำหนดเวลาที่ใช้ในแบบฝึกแต่ละตอนให้เหมาะสม

7. กำหนดการประเมินผลว่าจะประเมินก่อนหรือหลังเรียน

จันทร์จิรา รัตนไพบูลย์ (2549, หน้า 48) ได้กล่าวไว้ว่า ในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ นั้น ผู้สร้างจะต้องรู้จักการสร้างชุดกิจกรรมก่อนว่า ต้องมีการดำเนินการอย่างไร ซึ่งขั้นตอนการดำเนินการมี ดังนี้

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหา ได้แก่ การกำหนดหน่วย หัวเรื่อง และมโนคติ

ขั้นที่ 2 การวางแผน วางแผนล่วงหน้า กำหนดรายละเอียด

ขั้นที่ 3 การผลิตสื่อการเรียนเป็นการผลิตสื่อประเภทต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในแผน

ขั้นที่ 4 หาประสิทธิภาพเป็นการประเมินคุณภาพของชุดการสอนโดยนำไปทดลองใช้ปรับปรุงให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สุวิทย์ มูลคำ, และอรทัย มูลคำ (2551, หน้า 53-54) ได้สรุปขั้นตอนของการผลิตชุดกิจกรรม มีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดเรื่องเพื่อทำชุดกิจกรรม อาจกำหนดตามเรื่องในหลักสูตรหรือกำหนดเรื่องใหม่ขึ้นมาก็ได้การจัดแบ่งเรื่องย่อยจะขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหาและลักษณะการใช้ชุดกิจกรรมนั้นๆ การแบ่งเนื้อเรื่องเพื่อทำชุดกิจกรรมในแต่ละระดับย่อมไม่เหมือนกัน

2. กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชาหรือบูรณาการแบบสหวิทยาการได้ตามความเหมาะสม

3. จัดเป็นหน่วยการสอน จะแบ่งเป็นกี่หน่วย แต่ละหน่วยจะใช้เวลาเท่าไรนั้นควรพิจารณาให้เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นผู้เรียน

4. กำหนดหัวเรื่อง จัดแบ่งหน่วยการสอนเป็นหัวข้อย่อยๆ เพื่อสะดวกต่อการเรียนรู้แต่ละหน่วยควรประกอบด้วยหัวข้อย่อย หรือประสบการณ์ในการเรียนรู้ประมาณ 4-6 หัวข้อ

5. กำหนดความคิดรวบยอดหรือหลักการ ต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าจะให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดหรือสามารถสรุปหลักการ แนวคิดอะไร ถ้าผู้สอนเองยังไม่รู้ชัดเจนว่าจะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อะไรบ้างการกำหนดกรอบความคิด หรือหลักการก็จะให้ชัดเจน ซึ่งจะรวมไปถึงการจัดกิจกรรม เนื้อหาสาระ สื่อและส่วนประกอบอื่นๆ ก็จะไม่ชัดเจนตามไปด้วย

6. กำหนดจุดประสงค์การสอน หมายถึง จุดประสงค์ทั่วไปและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมรวมทั้งการกำหนดเกณฑ์การตัดสินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ไว้ให้ชัดเจน

7. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ ต้องกำหนดให้สอดคล้องวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งจะเป็นแนวทางในการเลือกและผลิตสื่อการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การอ่าน การทำกิจกรรมตามบัตรคำสั่ง การตอบคำถาม การเขียน ภาพการทดลอง การเล่นเกม การแสดงความคิดเห็น การทดสอบ เป็นต้น

8. กำหนดแบบประเมินผล ต้องออกแบบประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้การสอบแบบอิงเกณฑ์ (การวัดผลที่ยึดเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์โดยไม่มีการนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่น) เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากผ่านกิจกรรมมาเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด

9. เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่ผู้สอนใช้ถือเป็นสื่อการสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนในแต่ละหัวเรื่องเรียบร้อยแล้ว ควรจัดสื่อการสอนเหล่านั้นแยก

ออกเป็นหมวดหมู่ในกล่อง/แฟ้มที่เตรียมไว้ ก่อนนำไปหาประสิทธิภาพเพื่อหาความตรง ความเที่ยงก่อนนำไปใช้ เราเรียกสื่อการสอนแบบนี้ว่า ชุดกิจกรรม

โดยปกติรูปแบบของชุดกิจกรรมที่ดีควรมีมาตรฐานเพื่อความสะดวกในการใช้ และความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการเก็บรักษา โดยพิจารณาในด้านต่าง ๆ เช่น การใช้ประโยชน์ ความประหยัด ความคงทนถาวร ความน่าสนใจ ความทันสมัย ทันเหตุการณ์ ความสวยงาม เป็นต้น

10. สร้างข้อทดสอบก่อนและหลังเรียนพร้อมทั้งเฉลย การสร้างข้อสอบเพื่อทดสอบก่อนและหลังเรียนควรสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาและกิจกรรมที่กำหนดให้เกิดการเรียนรู้ โดยพิจารณาจากจุดประสงค์การเรียนรู้เป็นสำคัญ ข้อสอบไม่ควรมากเกินไปแต่ควรเน้นรอบความรู้สำคัญในประเด็นหลักมากกว่ารายละเอียดปลีกย่อย หรือถามเพื่อความจำเพียงอย่างเดียว เมื่อสร้างเสร็จแล้วควรทำเฉลยไว้ให้พร้อมกันส่งไปหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

11. หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม เมื่อสร้างชุดกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้วต้องนำชุดกิจกรรมนั้น ๆ ไปทดสอบโดยวิธีการต่าง ๆ ก่อนนำไปใช้จริง เช่น ทดลองเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ความครอบคลุม และความตรงของเนื้อหา เป็นต้น

จากกระบวนการสร้างชุดกิจกรรม สรุปไว้ว่าการสร้างชุดกิจกรรม ควรมีการวางแผน กำหนดเนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง กำหนดกิจกรรม กำหนดเวลา สื่ออุปกรณ์ และมีการประเมินผล แล้วทดลองใช้เพื่อปรับปรุงข้อบกพร่อง

5. คุณค่าของชุดกิจกรรม

ในการนำชุดกิจกรรมการเรียนมาใช้ในการศึกษาได้กล่าวถึงคุณประโยชน์ของชุดกิจกรรมการเรียนไว้ดังนี้

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2542, หน้า 110 – 111) ได้สรุปคุณค่าชุดการสอนที่มีต่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้ 1) ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ 2) จัดปัญหาการขาดแคลนครู ช่วยลดภาระของครูผู้สอน 3) ช่วยให้ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้แนวเดียวกัน 4) ช่วยให้ครูสามารถดำเนินการสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ด้วยความมั่นใจ 5) ช่วยให้กิจกรรมการเรียนมีประสิทธิภาพ 6) ช่วยให้ผู้เรียนได้ทำตามวัตถุประสงค์ 7) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่ 8) ช่วยสร้างเสริมการเรียนอย่างต่อเนื่อง และ 9) ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักเคารพ นับถือ ความคิดเห็นของผู้อื่น

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545, หน้า 121) กล่าวถึงประโยชน์ของชุดการสอนไว้ว่า “ไม่จะเป็นการสอนประเภทใด ย่อมมีคุณค่าต่อการเพิ่มคุณภาพในการเรียนการสอนทั้งสิ้น หากได้มีระบบผลิตที่มีการทดสอบวิจัยแล้ว” ซึ่งชุดการสอนจัดเป็นนวัตกรรมการศึกษาอย่างหนึ่ง ที่จะช่วยขจัดปัญหาทางการศึกษาบางประการ ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการดำเนินการเรียนการสอน เพราะชุดการสอนผลิตไว้เป็นหมวดหมู่ สามารถหยิบใช้ได้ทันที ช่วยลดเวลาในการเตรียมการสอนล่วงหน้า

2. ช่วยแก้ไขปัญหาในการขาดแคลน ชุดการสอนช่วยให้ผู้เรียนเรียนได้ด้วยตนเอง หรือต้องการความช่วยเหลือจากครูเพียงเล็กน้อย

3. ช่วยให้ครูถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ชุดการสอนสามารถทำให้ผู้เรียนได้ตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจตามเวลาและโอกาสที่เอื้ออำนวยแก่ผู้เรียน ซึ่งมีความแตกต่างกัน

5. ช่วยสร้างความสนใจของผู้เรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน ได้แสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจ แสวงหาความรู้ มีความรับผิดชอบ ต่อตนเองและสังคม

6. ช่วยในการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพราะชุดการสอนสามารถนำไปสอน ผู้เรียนได้ทุกสถานที่และทุกเวลา

สุวิทย์ มูลคำ, และอรทัย มูลคำ (2550, หน้า 51) ได้กล่าวถึงคุณค่าชุดการสอนที่มี ต่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้ 1) ช่วยให้นักเรียนได้เรียนด้วยตนเองตามอัธยาศัย และตาม ความสามารถ 2) ช่วยแก้ปัญหาคาดแคลนครู 3) ใช้สอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียนที่ยังเรียน ไม่ทัน 4) ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่าน 5) ช่วยไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายจากการเรียนที่ครู ต้องทบทวนซ้ำซาก 6) สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ไม่จำเป็นต้องเรียนให้พร้อมกัน 7) นักเรียนตอบผิดไม่มีผู้เยาะเย้ย 8) นักเรียนไม่ต้องคอยฟังการสอนของครู 9) ช่วยลดภาระ ของครูในการสอน 10) ช่วยประหยัดรายจ่ายอุปกรณ์ที่มีนักเรียนจำนวนมาก 11) ผู้เรียนจะเรียน เมื่อใดก็ได้ ไม่ต้องคอยฟังผู้สอน 12) การเรียนไม่จำกัดเวลาและสถานที่ และ 13) ส่งเสริมความ รับผิดชอบของผู้เรียน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2550, หน้า 15) ได้ กล่าวถึงประโยชน์ของชุดการสอน มีดังนี้ 1) ส่งเสริมการเรียนแบบรายบุคคล ผู้เรียนเรียนได้ ตามความสามารถ ความสนใจ ตามเวลาและโอกาสที่เหมาะสม 2) ช่วยขจัดปัญหาการขาด แคลนครู เพราะชุดการสอนช่วยให้ผู้เรียนเรียนได้ด้วยตนเอง 3) ช่วยในการศึกษานอกระบบ โรงเรียน เพราะผู้เรียนสามารถนำชุดการสอนไปใช้ได้ทุกสถานที่และทุกเวลา 4) ช่วยลดภาระ และช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจให้แก่ครู เพราะสามารถนำไปใช้ได้ทันที 5) เป็นประโยชน์ในการสอนแบบศูนย์การเรียน 6) ช่วยให้ครูวัดผลผู้เรียนได้ตรงตามความมุ่ง หมาย 7) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และมีความรับผิดชอบ 8) ช่วยให้ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้แนวเดียวกันอย่างมี ประสิทธิภาพ และ 9) ช่วยฝึกให้ผู้เรียนรู้จักเคารพนับถือความคิดเห็นของผู้อื่น

ทิศนา ขัมมณี (2551, หน้า 32) กล่าวถึงคุณค่าของชุดการสอน มีดังนี้

1. ช่วยสร้างความสนใจ เนื่องจากผู้เรียนจะประกอบกิจกรรมด้วยตนเอง ทำให้ ผู้เรียนสนใจต่อการเรียนตลอดเวลา

2. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี เนื่องจากนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามความสนใจ และตามอัตราการเรียนรู้ของตนเอง

3. ส่งเสริมและฝึกหัดให้ผู้เรียนรู้จักการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และมีความรับผิดชอบตนเองและสังคม

4. ช่วยให้การเรียนเป็นอิสระจากบุคลิกภาพของผู้สอน เนื่องจากผู้สอนจะเปลี่ยนแปลงบทบาทจากผู้บรรยายมาเป็นผู้แนะนำ ช่วยเหลือ และใช้ชุดการสอนทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ต่างๆ แทนครู

5. แก้ปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะชุดการสอนสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และตามโอกาสที่เอื้ออำนวยให้แก่ผู้เรียนซึ่งมีความแตกต่างกัน

6. สร้างความพร้อม และความมั่นใจให้แก่ครู เพราะในการผลิตชุดการสอนนั้นได้จัดระบบการใช้สื่อการสอน ทั้งการผลิตสื่อการสอน กิจกรรม ตลอดจนข้อแนะนำการใช้สำหรับผู้สอน สามารถนำไปใช้ได้ทันที

7. ส่งเสริมการเรียนแบบต่อเนื่องหรือการศึกษาตลอดชีพ เพราะสามารถนำชุดการสอนไปศึกษาด้วยตนเองได้ตลอดเวลา และทุกสถานที่

8. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ เพราะชุดการสอนได้ผลิตขึ้นโดยใช้วิธีระบบ และกลุ่มผู้มีความรู้ความสามารถ มีการทดลองใช้จนแน่ใจว่าใช้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้วจึงนำออกใช้

ทิตนา แคมมณี (2551, หน้า 19) กล่าวถึงคุณค่าของชุดการสอนซึ่งสรุปได้ว่า

1. ช่วยให้ผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ที่สลับซับซ้อนและมีลักษณะเป็นนามธรรมสูงซึ่งครูไม่สามารถถ่ายทอดด้วยการบรรยายได้

2. ช่วยเร่งความสนใจของนักเรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา เพราะชุดการสอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนของตนเองและสังคม

3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นฝึกการตัดสินใจแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

4. ช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจแก่ผู้สอนเพราะชุดกิจกรรมผลิตไว้เป็นหมวดหมู่สามารถหยิบไปใช้ได้ทันที โดยเฉพาะผู้ไม่ค่อยมีเวลาในการเตรียมการสอนล่วงหน้า

5. ทำให้การเรียนการสอนของผู้เรียนเป็นอิสระจากอารมณ์ของผู้สอนชุดกิจกรรมสามารถทำให้ผู้เรียนเรียนได้ตลอดเวลา ไม่ว่าอาจารย์ผู้สอนจะมีสภาพหรือความขัดข้องทางอารมณ์มากน้อยเพียงใด

6. ช่วยให้เป็นอิสระทางบุคลิกภาพของผู้สอน เนื่องจากชุดกิจกรรมทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้แทนครู ไม่ว่าจะสอนหรือพูดไม่เก่ง ผู้เรียนก็สามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพจากชุดกิจกรรมที่ได้ผ่านการทดสอบทางประสิทธิภาพมาแล้ว

7. ในกรณีขาดครู ครูคนอื่นก็สามารถสอนแทนได้โดยใช้ชุดกิจกรรมทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้แทนครู

8. ส่งเสริมการศึกษาของประชาชนทั่วไปได้อย่างดี ทั้งยังประหยัดในแง่เศรษฐกิจจากการศึกษาคุณค่าของชุดกิจกรรม พอสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากที่สุด ถึงแม้ว่าครูจะพูดหรือสอนไม่เก่งก็ตาม และยังสามารถช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครูเพราะผู้เรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองได้

6. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

การทดลองใช้และหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้เมื่อทำการผลิตชุดกิจกรรมการเรียนรู้ขึ้นมาแล้ว ผู้วิจัยจำเป็นต้องทำการประเมินผลสื่อประสมที่สร้างขึ้นมาก่อนที่จะนำไปใช้ในสภาพจริงต่อไปการประเมินผลชุดกิจกรรมการเรียนรู้ก็คือการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ (developmental testing) ซึ่งก็คือการนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้นั้นๆ ไปทดลองใช้ (tryout) โดยการนำไปใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไขแล้วจึงนำไปสอนจริง (trial run) ต่อไปผู้วิจัยชุดกิจกรรมการเรียนรู้จำเป็นต้องทดสอบหาประสิทธิภาพเพราะสาเหตุต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมามีคุณภาพ
2. เพื่อให้แน่ใจได้ว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถทำให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างแท้จริง
3. เพื่อเป็นหลักประกันได้ว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างออกมาแล้วสามารถใช้ได้เป็นอย่างดีคุ้มค่ากับการลงทุน

เชษฐ กิจระการ (2544, หน้า 44 -51) กล่าวถึงวิธีการหาประสิทธิภาพของสื่อที่สร้างขึ้น 2 วิธี คือ

1. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (rational approach)

กระบวนการนี้เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักของความรู้ และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าของสื่อการเรียนการสอน โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่า ซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และความเหมาะสมในด้านการนำไปใช้ ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะนำมาหาค่าประสิทธิภาพต่อไป

2. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (empirical approach)

วิธีการนี้จะนำสื่อไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย การหาประสิทธิภาพของสื่อการสอน เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) บทเรียนโปรแกรม ชุดการสอน ชุดกิจกรรมแผนการสอน แบบฝึกทักษะ เป็นต้น ส่วนมากใช้วิธีการหาประสิทธิภาพด้วยวิธีนี้ ประสิทธิภาพที่วัดส่วนใหญ่จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียนหรือแบบทดสอบย่อย โดยแสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1/E_2 = 80/80$, $E_1/E_2 = 85/85$, E_1/E_2

= 90/90 เป็นต้น เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีความหมายแตกต่างกันหลายลักษณะ ในที่นี้จะยกตัวอย่าง 80/80 ดังนี้

2.1 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ส่วนการหาค่า E_1 และ E_2 ใช้สูตรดังนี้

$$\text{สูตรที่ 1} \quad E_1 = \frac{\sum X}{\frac{N}{A}} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทั้งหมดทำกิจกรรมหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน

$\sum X$ แทน คะแนนของแบบฝึกหรือของแบบทดสอบย่อยทุกชุดที่นักเรียนทั้งหมดรวมกัน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน

$$\text{สูตรที่ 2} \quad E_2 = \frac{\sum F}{\frac{N}{B}} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน

$\sum F$ แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

2.2 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียน ร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้นได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 เช่นกัน มีนักเรียน 40 คน ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด คือ 32 แต่ละคนได้

คะแนนจากการทดสอบหลังเรียน ถึงร้อยละ 80 (E_1) ส่วน 80 ตัวหลัง (E_2) คือ ผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด 40 คน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

2.3 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) สามารถอธิบายให้ชัดเจนได้ ดังนี้ สมมุติว่า นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 10 แสดงว่าแตกต่างจากคะแนนเต็ม (ร้อยละ 100) เท่ากับ 90 ถ้านักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85 แสดงว่ามีความแตกต่างของการสอน 2 ครั้งนี้ (ก่อนเรียนและหลังเรียน) ได้ $85-10 = 75$ ดังนั้น ค่าของประสิทธิภาพ = $(75/90) \times 100 = 83.33\%$ ถือว่า สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ($E_2 = 80$)

2.4 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละข้อถูกมีจำนวนร้อยละ 80 (ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใดถูก มีจำนวนนักเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่า ข้อไม่มีประสิทธิภาพและชี้ให้เห็นว่าจุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้นมีความบกพร่อง

กล่าวโดยสรุปได้ว่า เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนจะนิยมตั้งเป็นตัวเลข 3 ลักษณะ คือ 80/80 85/85 และ 90/90 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อ นั้น ถ้าเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 หรือ 85/85 สำหรับวิชา ที่มีเนื้อหาง่าย ก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เมื่อคำนวณแล้วค่าที่ถือว่าใช้ได้ คือ 87.50/87.50 หรือ 87.50/90 เป็นต้น

1. ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปดำเนินการหาประสิทธิภาพ โดยใช้สูตรของ เมธีญ กิจระการ (2544, หน้า 44-51) ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ครั้งที่ 1 แบบกลุ่มเดี่ยว ทดลองกับนักเรียน 2 คน ปฏิบัติตามขั้นตอนของชุดกิจกรรม เพื่อตรวจสอบภาษาและเนื้อหา แล้วเก็บข้อมูลมาปรับปรุงข้อมูลที่ได้ในครั้งนี้นำมาปรับปรุงแล้วนำไปทดลองครั้งที่สอง

ครั้งที่ 2 แบบกลุ่มย่อย ทดลองกับนักเรียน 5 คน โดยมีนักเรียนที่มีผลการเรียนเก่งปานกลาง และอ่อน คละกัน แล้วนำผลการสอนมาปรับปรุงอีกครั้งหนึ่ง

ครั้งที่ 3 แบบภาคสนาม (1 : 32) ทดลองกับนักเรียนที่ไม่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 คน โดยมีนักเรียนที่มีผลการเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อนคละกัน แล้วนำผลการสอนมาปรับปรุงอีกครั้ง ก่อนนำไปใช้ทดลองสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างและการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม เรื่อง แรงและการเคลื่อนที่คือ 80/80

2. ข้อควรคำนึงถึงในการทดลอง

ในการทดลองหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้การทดลองได้ผลชุดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพควรจะต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

2.1 การเลือกนักเรียนมาทดลอง การเลือกนักเรียนมาทดลองจำเป็นต้องเลือกนักเรียนตามข้อกำหนดในแต่ละชั้นเพื่อที่นักเรียนที่ทำการทดลองมีสภาพเป็นตัวแทนของนักเรียนที่ชุดกิจกรรมจะนำไปใช้จริง

2.2 การชี้แจงวิธีการเรียนและจุดประสงค์ของการทดลองวิธีเรียนและวัตถุประสงค์ของชุดกิจกรรมโดยทั่วไปนั้น นักเรียนมักจะไม่ได้เข้าใจกระบวนการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมเนื่องจากส่วนมากจะคุ้นเคยกับวิธีการสอนแบบบรรยายที่ผู้สอนโดยทั่วไปจะใช้กันการทดลองจึงจะต้องอธิบายขั้นตอนของกระบวนการเรียนให้ชัดเจน

2.3 บทบาทของผู้ทำการทดลอง ขณะทำการทดลองผู้ทดลองจะต้องคอยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนว่าเนื้อหาหรือกิจกรรมที่จัดให้ทำให้นักเรียนมีความพอใจกระตือรือร้น หรือมีความสับสนในกระบวนการหรือไม่ หากผู้ทดลองให้ครูผู้สอนเป็นผู้ทดลองใช้ชุดกิจกรรมผู้ทดลองจะต้องสังเกตการณ์ต่างๆ โดยสังเกตทั้งพฤติกรรมของนักเรียนและผู้สอนเพื่อที่จะได้นำข้อบกพร่องของชุดกิจกรรมการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไข

2.4 ขั้นตอนการทดลองในการทดลองชุดกิจกรรมการเรียนรู้จะประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ 5 ขั้นตอนผู้ทดลองจะต้องเข้าใจขั้นตอนต่างๆ ดังกล่าวซึ่งประกอบไปด้วย

2.4.1 ขั้นสอบก่อนเรียน

2.4.2 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

2.4.3 ขั้นประกอบกิจกรรมกลุ่ม

2.4.4 ขั้นสรุปบทเรียน

2.4.5 ขั้นสอบหลังเรียน

7. เกณฑ์การยอมรับประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้

เมื่อได้ทดลองจนได้ค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว ผู้วิจัยชุดกิจกรรมการเรียนรู้จะต้องอธิบายผลของค่าประสิทธิภาพที่ได้จากการทดลองจากการกำหนดเกณฑ์ค่า E_1 / E_2 จะมีค่าเท่าใดนั้น (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, และคนอื่นๆ, 2521, หน้า 136) กล่าวว่าให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจโดยเน้นว่า “เนื้อหาเป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 เนื้อหาที่เป็นทักษะอาจตั้งต่ำกว่าคือ 75/75 แต่ไม่ควรตั้งต่ำเพราะตั้งเกณฑ์ไว้เท่าใดก็มักได้ผลเท่านั้น” แต่โดยทั่วไปของวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโทเกี่ยวกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มักจะตั้งค่า E_1 / E_2 ไว้ที่ 90/90 หลังจากการทดลองภาคสนามเมื่อได้ค่า E_1 / E_2 แล้วจึงนำค่าที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ว่าจะอนุมัติให้มีระดับผลิตผลได้ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ 2.5 ถึง 5 เปอร์เซนต์

การยอมรับประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ อาจกำหนดไว้ 3 ระดับ

“ สูงกว่าเกณฑ์ ” เมื่อประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้ง

“ เท่าเกณฑ์ ” เมื่อประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้เท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้แต่ไม่เกินเกณฑ์ 2.5%

“ ต่ำกว่าเกณฑ์ ” เมื่อประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ต่ำกว่าเกณฑ์แต่ไม่ต่ำกว่า 2.5% ถือว่ายังมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

ในกรณีที่มีค่าใดค่าหนึ่งเป็นที่ยอมรับแต่ในขณะที่อีกค่าหนึ่งต่ำกว่าที่จะยอมรับได้ เช่นกำหนดเกณฑ์ไว้ 90/90 เมื่อทดลองได้ค่า $E_1/E_2 = 86/92$ ในกรณีที่จะต้องนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้มาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) แล้วนำไปทดลองอีกครั้งหากผลที่ได้ออกมาว่า $E_1/E_2 = 93/95$ ก็จะอภิปรายผลได้ว่า “ผลการทดลองหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้พบว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผลิตขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หากผลที่ได้ออกมาว่า $E_1/E_2 = 89/91$ จะเห็นได้ว่าค่า E_1 ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ซึ่งเมื่อพิจารณาเกณฑ์การยอมรับจะเห็นว่ายังมีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับได้ว่า ผลการทดลองหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้พบว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผลิตขึ้นมีประสิทธิภาพของกระบวนการต่ำกว่าเกณฑ์แต่ยังเป็นที่ยอมรับได้ในขณะที่ประสิทธิภาพของผลลัพธ์เท่าเกณฑ์ ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์ $E_1/E_2 = 80/80$

8. องค์ประกอบที่สำคัญที่ต้องปรับปรุงในการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ดังกล่าวมาแล้วการหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นการยืนยันว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผลิตขึ้นเมื่อนำไปใช้สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนให้เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อพิจารณาองค์ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้จะเห็นได้ว่าการทดลองหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้จะต้องพิจารณาจากองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วนดังนี้คือ

1. การหาประสิทธิภาพสื่อการสอน
2. การหาประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอน
3. การหาประสิทธิภาพแบบฝึกหัดและแบบทดสอบ

จากเกณฑ์มาตรฐานข้างต้น ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์มาตรฐานของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไว้ที่ 80/80 ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพในการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งจะทำให้ นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและเป็นพื้นฐานในการศึกษาชั้นสูงต่อไป

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นคุณลักษณะเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของบุคคลที่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านต่าง ๆ จากการได้รับมวลประสบการณ์ซึ่งเป็นผลจากการเรียนการสอน มีผู้กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้แตกต่างกัน ดังนี้

ทบวงมหาวิทยาลัย (2525, หน้า 1-5) กล่าวถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าหมายถึง ผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาความรู้วิทยาศาสตร์และกระบวนการแสวงหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์

ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ (2539, หน้า 218) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทำนองเดียวกันว่า หมายถึง แบบทดสอบที่วัดความรู้ของนักเรียนที่ได้เรียนไปแล้ว ซึ่งมักจะเป็นข้อคำถามให้นักเรียนตอบด้วยกระดาษและดินสอกับให้นักเรียนปฏิบัติจริง

อารีย์ วชิรวรการ (2542, หน้า 143) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าหมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน การฝึกฝนประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งในโรงเรียนที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ แต่คนส่วนมากเข้าใจว่า ผลสัมฤทธิ์เกิดจากการเรียนการสอนแต่ภายในโรงเรียนและมองแต่ในแง่ความรู้ความเข้าใจเท่านั้น แต่ในทางที่เป็นจริงความรู้ลึก ค่านิยมก็เป็นผลจากการฝึกสอนและอบรม ซึ่งนับเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543, หน้า 96) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทำนองเดียวกันว่า หมายถึง แบบทดสอบที่วัดความรู้ของนักเรียนที่ได้เรียนไปแล้ว ซึ่งมักจะเป็นข้อคำถามให้นักเรียนตอบด้วยกระดาษและดินสอกับให้นักเรียนปฏิบัติจริง

พิมพันธ์ เตชะคุปต์ (2545, หน้า 109) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ขนาดของผลสำเร็จที่ได้จากการกระบวนการเรียนการสอนโดยการวัด หมายถึง การตรวจสอบสิ่งที่ต้องเรียนรู้นั้น มีปริมาณและคุณภาพหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด โดยการประเมินหมายถึงกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจโดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการวัด และเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น

จากการศึกษาเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือทักษะที่เกิดจากการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยประเมินผลจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พิชิต ฤทธิ์จัญญ (2545, หน้า 96) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ 8 ขั้นตอน ดังนี้ 1) วิเคราะห์หลักสูตร และสร้างตารางวิเคราะห์

หลักสูตร 2) กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ 3) กำหนดชนิดข้อสอบและศึกษาวิธีสร้าง 4) เขียนข้อสอบ 5) ตรวจทานข้อสอบ 6) จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง 7) ทดลองสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ และ 8) จัดทำแบบทดสอบฉบับจริง

วิล ทองแผ่ (2542, หน้า 142-147) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ 6 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การวางแผนการสร้างข้อสอบ 2) การเขียนข้อสอบ 3) การตรวจทานข้อสอบ 4) การจัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง 5) การทดลองสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ และ 6) การจัดทำฉบับจริง

จากการศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ข้างต้น พอสรุปได้ว่า การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ควรสร้างแบบทดสอบให้ครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้ทั้งหมด ควรประกอบด้วยข้อสอบชนิดต่างๆ ที่เหมาะสมสอดคล้องกับการวัดพฤติกรรมหรือผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ให้มากที่สุด ควรจะเน้นความรู้ ความจำ ความเข้าใจของสิ่งที่เรียน เพื่อที่จะนำไปใช้ในระยะเวลาต่างๆ และควรเน้นความเข้าใจมากกว่าการจำข้อเท็จจริงแต่เพียงอย่างเดียว

3. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละครั้งต้องพิจารณาให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ และแบบทดสอบทั้งฉบับควรมีข้อสอบที่วัดระดับพฤติกรรมต่างๆ ต้องกำหนดสัดส่วนให้เหมาะสม ชัดเจน ส่วนระดับพฤติกรรมทางวิทยาศาสตร์ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2546, หน้า 11-13) แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ความรู้ ความจำ (knowledge) หมายถึง ความสามารถในการระลึกถึงสิ่งที่เรียนรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง ศัพท์วิทยาศาสตร์ มโนคติ (concept) ข้อตกลง ลำดับขั้นและแนวโน้มการจัดจำพวก

2. ความเข้าใจ (comprehension) หมายถึง ความสามารถในการจำแนกหรืออธิบายความรู้ได้เมื่อปรากฏในรูปแบบใหม่ และแปลความรู้จากสัญลักษณ์หนึ่ง

3. การนำไปใช้ (application) หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ วิธีการทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ที่แตกต่างกันออกไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน

4. ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ (science process skills) หมายถึง ความสามารถในการเลือกใช้พฤติกรรมต่าง ๆ ในการแสวงหาความรู้ได้อย่างเหมาะสมในด้านทักษะด้านการสังเกต การวัด การจำแนกประเภท การหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปกกับสเปส และสเปกกับเวลา การคำนวณ การจัดกระทำสื่อความหมายข้อมูล การลงความคิดเห็นจากข้อมูล การพยากรณ์ การตั้งสมมติฐาน การกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ การกำหนดและควบคุมตัวแปร การทดลอง และการตีความหมายข้อมูล และการลงข้อสรุป

หลักเกณฑ์ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (เยาเวดี วิบูลย์ศรี, 2540, หน้า 82) และ (วรัญญา วิศาลาภรณ์, 2533, หน้า 11) กล่าวถึงหลักเกณฑ์ไว้สอดคล้องกัน ดังนี้

1. เนื้อหาหรือทักษะที่ครอบคลุมในแบบทดสอบนั้น จะต้องเป็นพฤติกรรมที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใช้แบบทดสอบวัดนั้น ถ้านำไปเปรียบเทียบกับกันจะต้องให้ทุกคนมีโอกาสเรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นได้ครอบคลุมและเท่าเทียมกัน
3. วัดให้ตรงจุดประสงค์ การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ควรจะวัดตามวัตถุประสงค์ทุกอย่างของการสอน และจะต้องมั่นใจว่าได้วัดสิ่งที่ต้องการจะวัดได้จริง
4. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการวัดความเจริญงอกงามของนักเรียน การเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าไปสู่วัตถุประสงค์ที่วางไว้ ดังนั้นครูควรจะทราบมาก่อนเรียน นักเรียนมีความรู้ความสามารถอย่างไร เมื่อเรียนเสร็จแล้วมีความรู้แตกต่างจากเดิมหรือไม่ โดยการทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียน
5. การวัดผลเป็นการวัดผลทางอ้อม เป็นการยากที่จะใช้ข้อสอบแบบเขียนตอบ วัดพฤติกรรมตรง ๆ ของบุคคลได้ สิ่งที่วัดได้ คือ การตอบสนองต่อข้อสอบ ดังนั้น การเปลี่ยนวัตถุประสงค์ให้เป็นพฤติกรรมที่จะสอบ จะต้องทำอย่างรอบคอบและถูกต้อง
6. การวัดการเรียนรู้ เป็นการยากที่จะวัดทุกสิ่งทุกอย่างที่สอนได้ภายในเวลาจำกัด สิ่งที่วัดได้เป็นเพียงตัวแทนของพฤติกรรมทั้งหมดเท่านั้น ดังนั้นต้องมั่นใจว่าสิ่งที่วัดนั้นเป็นตัวแทนแท้จริงได้
7. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเครื่องช่วยพัฒนาการสอนของครู และเป็นเครื่องช่วยในการเรียนของเด็ก
8. ในการศึกษาที่สมบูรณ์นั้น สิ่งสำคัญไม่ได้อยู่ที่การทดสอบแต่เพียงอย่างเดียว การทบทวนการสอนของครูก็เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง
9. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ควรเน้นในการวัดความสามารถในการใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ หรือการนำความรู้ไปใช้สถานการณ์ใหม่ ๆ
10. ควรใช้คำถามให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและวัตถุประสงค์ที่วัด
11. ให้ข้อสอบมีความเหมาะสมกับนักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น ความยากง่าย พอเหมาะ มีเวลาพอสำหรับนักเรียนในการทำข้อสอบ

บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 50 - 55) ได้กล่าวว่า แบบทดสอบผลสำเร็จ (achievement test) หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความสามารถของบุคคลในด้านวิชาการ ซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระตามจุดประสงค์ของวิชา หรือเนื้อหาที่สอนนั้น โดยทั่วไปจะวัดผลสัมฤทธิ์ในวิชาต่างๆ ที่เรียนในโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาต่างๆ อาจจำแนกออกได้เป็น 2 ประเภท

1. แบบทดสอบอิงเกณฑ์ (criterion referenced test) หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีคะแนนจุดตัดหรือคะแนนเกณฑ์สำหรับชี้ตัดสินว่าผู้สอบมีความรู้ตามเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้หรือไม่ การวัดตรงตามจุดประสงค์เป็นหัวใจสำคัญของแบบทดสอบในแบบทดสอบประเภทนี้

2. แบบทดสอบอิงกลุ่ม (norm referenced test) หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งสร้างเพื่อวัดให้ครอบคลุมหลักสูตร จึงสร้างตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร ความสามารถในการจำแนกผู้สอบตามความเก่งความอ่อนได้ดี เป็นหัวใจของข้อสอบในแบบทดสอบประเภทนี้ การรายงานผลการสอบอาศัยคะแนนมาตรฐาน ซึ่งเป็นคะแนนที่สามารถให้ความหมายแสดงถึงสถานภาพความสามารถของบุคคลนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลอื่นๆ ที่ใช้เป็นกลุ่มเปรียบเทียบ

พร้อมพรรณ อุดมสิน (2545, หน้า 28-33) ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะวัดผลตามการเรียนรู้ที่คาดหวัง ส่วนใหญ่จะวัดความรู้ ความจำในเนื้อหาสาระที่เรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ คือ การสอบซึ่งเป็นที่ยอมรับมากที่สุด แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ

1. การสอบปากเปล่า โดยการสัมภาษณ์ กรรมการเตรียมคำถามล่วงหน้าและปรึกษากันก่อนว่าจะให้คะแนนเท่าไร อย่างไร ประโยชน์เพื่อการสอบคัดเลือกคนเข้าทำงาน เพื่อดูเจตคติความสามารถ

2. การสอบโดยการเขียน ผู้สอนเป็นผู้ที่ออกข้อสอบได้ดีที่สุด ผู้สอนต้องรู้เทคนิคการสร้างข้อสอบ ยึดสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

พิชิต ฤทธิ์จุญ (2545, หน้า 96) ได้แบ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเฉพาะกลุ่มที่ครูสอน เป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นใช้กันโดยทั่วไปในสถานศึกษามีลักษณะเป็นแบบทดสอบข้อเขียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 แบบทดสอบอัตนัย เป็นแบบทดสอบที่กำหนดคำถามหรือปัญหาให้แล้ว ให้ผู้ตอบเขียนโดยแสดงความรู้ ความคิด เจตคติได้อย่างเต็มที่

1.2 แบบทดสอบปรนัย หรือแบบทดสอบให้ตอบสั้นๆ เป็นแบบทดสอบที่กำหนดให้ผู้สอบเขียนตอบสั้นๆ หรือมีคำตอบให้เลือกแบบจำกัดคำตอบ ผู้ตอบไม่มีโอกาสแสดงความรู้ ความคิดได้อย่างกว้างขวางเหมือนแบบทดสอบอัตนัย แบบทดสอบชนิดนี้แบ่งออกเป็น 4 แบบ คือ แบบถูก – ผิด แบบเติมคำ แบบจับคู่ และแบบเลือกตอบ

2. แบบทดสอบมาตรฐาน หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนทั่วไปซึ่งสร้างโดยผู้เชี่ยวชาญ มีการวิเคราะห์ และปรับปรุงอย่างดีจนมีคุณภาพ มีมาตรฐาน กล่าวคือ มีมาตรฐานในการดำเนินการสอบ วิธีการให้คะแนน และแปลความหมายของคะแนน

วิไล ทองแผ่ (2542, หน้า 142-147) ได้แบ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น (teacher made test) เป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นใช้กันโดยทั่วไปในสถานศึกษา เพื่อใช้วัดผลสัมฤทธิ์หรือความสามารถทางวิชาการของผู้เรียนที่ได้เรียนรู้ในแต่ละรายวิชา แบบทดสอบประเภทนี้มักสร้างขึ้นใช้เฉพาะคราว เมื่อสอบเสร็จก็มักจะทิ้งไป จะสอบใหม่ก็สร้างขึ้นใหม่ หรือปรับปรุงจากแบบทดสอบชุดเดิม ไม่ค่อยจะได้วิเคราะห์หาคุณภาพของข้อสอบเพื่อจัดเก็บไว้ใช้ต่อไป ซึ่งถ้าหากมีการหาคุณภาพของข้อสอบและปรับปรุงแก้ไข ก็จะช่วยให้ได้แบบทดสอบที่มีคุณภาพ และนำไปใช้ประโยชน์ได้คุ้มค่ายิ่งขึ้น แบบทดสอบประเภทนี้ยังแบ่งออกได้อีก 2 ชนิด คือ

1.1 แบบทดสอบความเรียง เป็นแบบทดสอบที่กำหนดคำถามหรือปัญหาให้แล้ว ให้ผู้เขียนตอบโดยแสดงความรู้ ความคิด เจตคติได้อย่างเต็มที่

1.2 แบบทดสอบปรนัย หรือแบบให้ตอบสั้นๆ เป็นแบบทดสอบที่กำหนดให้ผู้สอบเขียนตอบสั้นๆ หรือมีคำตอบให้เลือกแบบจำกัดคำตอบ ผู้ตอบไม่มีโอกาสได้แสดงความรู้ ความคิดได้อย่างกว้างขวาง เหมือนแบบทดสอบแบบความเรียง แบบทดสอบชนิดนี้แบ่งออกเป็น 4 แบบ คือ แบบทดสอบถูก-ผิด แบบทดสอบเติมคำ แบบทดสอบจับคู่ และแบบทดสอบเลือกตอบ

2. แบบทดสอบมาตรฐาน (standardized test) เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนทั่วไป ซึ่งสร้างขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญ ด้วยกระบวนการหรือวิธีการที่เป็นระบบ และใช้เวลามากกว่าแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น มีการวิเคราะห์และปรับปรุงอย่างดีจนมีคุณภาพมีมาตรฐาน สามารถนำไปวัดได้อย่างกว้างขวาง แบบทดสอบประเภทนี้ ถือว่ามีความเป็นมาตรฐานอยู่ 2 ประการ คือ มาตรฐานในการดำเนินการสอบ ซึ่งไม่ว่าผู้ใดจะใช้แบบทดสอบมาตรฐานเมื่อใดก็ตาม การดำเนินการสอบจะปฏิบัติเหมือนกันทุกขั้นตอน และมาตรฐานในการแปลความหมายคะแนน ซึ่งไม่ว่าจะแบบทดสอบมาตรฐานจะใช้สอบที่ไหน เมื่อไรก็ตาม ก็จะแปลความหมายคะแนนได้ตรงกันว่าใครเก่ง อ่อน เพียงไร โดยมีเกณฑ์ปกติ (norm) สำหรับเปรียบเทียบคะแนนให้มีมาตรฐานเดียวกัน

จากการศึกษาวิธีการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ข้างต้น พอสรุปได้ว่า วิธีการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีหลายวิธี เป็นการวัดความรู้เชิงวิชาการเป็นการตรวจสอบพฤติกรรมของผู้เรียนในด้านพุทธิพิสัย ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และการประเมินค่า ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์มีหลายอย่าง ได้แก่ การให้เขียนรายงาน การให้รายงานด้วยคำพูด การใช้แบบทดสอบ การประเมินผลกิจกรรมผู้เรียน การให้การบ้าน และการสังเกต โดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองในการวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียน

ความพึงพอใจต่อการเรียนโดยชุดกิจกรรมชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (satisfaction) ในทัศนะของ Wattlestein หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหวัง กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เป็นความรู้สึกขั้นสุดท้าย (end-state of feeling) ที่ได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหวัง ซึ่งจะสอดคล้องกับ Wolman ที่ให้ทัศนะว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกมีความสุขของมนุษย์ที่ได้รับผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย (goal) ตามความต้องการ (wants) หรือแรงจูงใจ (motivation) และสอดคล้องกับ Krech, & Crutchfield (1948) ที่กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองพร้อมบรรลุจุดหมายที่ตั้งไว้ระดับหนึ่ง ความพึงพอใจ จึงหมายถึง ทัศนคติในทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปเป็นความพอใจในการปฏิบัติต่อสิ่งนั้น หลุยส์ จำปาเทศ ได้กล่าวถึงความพึงพอใจว่าหมายถึง ความต้องการ (need) ได้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งพฤติกรรมที่แสดงออกมาก็จะมีความสุข สังเกตได้จากสายตา คำพูด และการแสดงออก

เคิร์ก (Quirk, 1987, p.35) ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้ที่มีความสุขหรือความพอใจเมื่อได้รับความสำเร็จ หรือได้รับในสิ่งที่ต้องการ

ฮอร์นบี้ (Hornby, 2000, p.90) ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกที่ดีเมื่อประสบความสำเร็จ หรือได้รับสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นเป็นความรู้สึกที่พอใจ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งหรือปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลนั้นได้รับการตอบสนองจะแสดงออกมาในรูปแบบพฤติกรรมและความพอใจ

2. ความสำคัญของความพึงพอใจ

สร้อยตระกูล (ติวยานนท์) อรรถมานะ (2550, หน้า 132) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Job satisfaction ความพึงพอใจในการเป็นทัศนคติหรือความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ โดยเฉพาะของผู้ปฏิบัติงานซึ่งเกี่ยวข้องกับงาน จะเห็นได้ว่าเรื่องความพึงพอใจในงานนี้เป็นเรื่องของทัศนคติหรือเจตคติโดยตรง ซึ่งเป็นส่วนเกี่ยวข้องกับความรู้สึกนึกคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง องค์ประกอบด้านอารมณ์ หรือความรู้สึก (affective component) ซึ่งเป็นส่วนที่เป็นอารมณ์หรือความรู้สึกที่มีต่อเรื่องใด เรื่องหนึ่งที่เขารู้และเข้าใจอยู่ก่อนแล้ว และองค์ประกอบด้านแนวโน้มของพฤติกรรม (behavioral tendency component) ซึ่งจะส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรม

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ สามารถทำให้ทุกคนที่ทัศนคติที่ดี มีความพอใจต่องานที่ทำ แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากบุคคลไม่ได้รับการตอบสนองเท่าที่ควร ความพึงพอใจในการทำงานจะน้อย ซึ่งจะส่งผลทำให้การปฏิบัติขาดประสิทธิภาพและจะส่งผลกระทบต่อการทำงาน

3. การวัดความพึงพอใจ

ศจี อนันต์นพคุณ (2542, หน้า 70-71) ได้กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจว่าสามารถใช้วิธีการสำรวจเป็นเครื่องวัดก็ได้ ซึ่งวิธีการสำคัญอยู่ 4 วิธี คือ

1. การสังเกตการณ์ (observation) โดยผู้บริหารสังเกตการณ์เปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงาน จากการแสดงออก การฟังจากการพูด สังเกตจากการกระทำ แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตมาวิเคราะห์

2. การสัมภาษณ์ (interviewing) เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยการสัมภาษณ์ จะต้องเผชิญหน้ากันเป็นส่วนตัวหรือสนทนากันโดยตรงแลกเปลี่ยนข่าวสารและความคิดเห็นต่างๆ ด้วยวาจา

3. การออกแบบสอบถาม (questionnaires) เป็นวิธีที่นิยมกันมาก โดยให้ผู้ปฏิบัติงานแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกลงในแบบสอบถาม การสร้างคำถามต้องพิจารณาอย่างดี เพื่อที่จะตั้งคำถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ได้ทั้งหมด และลักษณะของคำถามจะต้องให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจสมบูรณ์ครบถ้วน

4. การเก็บบันทึก (recording keeping) เป็นการเก็บประวัติเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานแต่ละคนในเรื่องเกี่ยวกับผลงาน การร้องทุกข์ การขาดงาน การลางาน การฝ่าฝืนระเบียบวินัยและอื่นๆ

ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ (2543, หน้า 66-122) ได้กล่าวว่า เครื่องมือที่จะนำมาวัดความรู้สึกของบุคคลที่นำมาใช้วัด ซึ่งมีความเป็นปรนัย สะดวกในการสร้างและการนำไปใช้วัด และได้รับการนิยมนักคือ แบบสอบถาม ซึ่งสามารถสร้างได้ในลักษณะต่างๆ ดังนี้

1. การสร้างแบบเทอร์สโตน (Thurstone's method) เป็นลักษณะที่มีข้อความให้อ่านแล้วผู้ตอบแสดงความคิดเห็นว่า มีความคิดเห็นเชิงบวก กลาง หรือมีความคิดเห็นเชิงลบ โดยไม่มีตัวเลข

2. การสร้างแบบลิเคิร์ท (Likert's method) มีลักษณะเป็นข้อความที่แสดงความรู้สึก ซึ่งมีลักษณะทางบวก ทางลบ หรือผสมกันก็ได้ โดยกำหนดค่าเป็นเชิงปริมาณในรูปของตัวเลข

3. การสร้างแบบออสกู๊ด (Osgood's method) มีลักษณะเป็นข้อความโดยพิจารณาพร้อมกับคำตอบซึ่งเป็นคำคุณศัพท์ แล้วผู้ตอบพิจารณาว่าความรู้สึกของผู้ตอบโน้มเอียงไปทางใด

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจ คือ การวัดความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยการแสดงออกต่อสิ่งนั้นด้วยอย่างมีความความกระตือรือร้น เอาใจใส่ มีความพยายามในการปฏิบัติงาน และปฏิบัติงานด้วยความตั้งใจ

การวัดความพึงพอใจต่อการเรียนโดยชุดกิจกรรมชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความรู้สึกชอบต่อเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ เวลา วัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้ วิธีวัดและประเมินผล ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน

โดยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จึงเลือกใช้แบบวัดความพึงพอใจซึ่งเป็นแบบสอบถามของลิเคิร์ต และแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบวัดความพึงพอใจแบบประมาณค่า 5 ระดับ คือ 5) มากที่สุด 4) มาก 3) ปานกลาง 2) น้อย 1) น้อยที่สุด และปรับเกณฑ์การประเมินความต่อความพึงพอใจต่อการเรียนโดยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายเฉลี่ยรายข้อและการแปลความหมายค่าเฉลี่ยในภาพรวมทั้งฉบับของการประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตร ดังนี้

4.51 - 5.00	หมายถึง	ความพึงพอใจมากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	ความพึงพอใจมาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	ความพึงพอใจปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง	ความพึงพอใจน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง	ความพึงพอใจน้อยที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

สายพิน รุ่งวัฒนะกิจ (2554, บทคัดย่อ) ได้สร้างชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่อง “Moment in Life” โดยใช้ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีรัตน์จังหวัดแพร่ ให้มีประสิทธิภาพถึงเกณฑ์ร้อยละ 80 และศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง Moment in Life โดยใช้ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเท่ากับ 84.38/86.56 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการใช้และหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่อง “Moment in Life” โดยใช้ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีรัตน์ จังหวัดแพร่ ถึงเกณฑ์ร้อยละ 80/80 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมนี้ อยู่ในระดับพึงพอใจมาก

กัลยา มะลิวัน (2552, หน้า 63) การใช้ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทยของนักเรียนจีนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมสาธิตห้วยหัว สังกัดมหาวิทยาลัยยูนนาน นอร์มอลผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนมีประสิทธิภาพ 80.02/78.64 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 2) ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนหลังเรียนชุดกิจกรรมสูงกว่าก่อนเรียน 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการใช้ชุดกิจกรรมด้านรูปแบบเนื้อหาการประเมินและการจัดการเรียนการสอนโดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81

เสมียน ดงชมภู (2553, หน้า 103) พัฒนาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ พบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการอ่านคำที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 87.81/89.06 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) ความสามารถในการอ่านคำก่อนและหลังโดยชุดกิจกรรมการอ่านคำ พบว่า ความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำก่อนทดลองคะแนนเฉลี่ย 29.13 คะแนน มีความสามารถในการระดับพอใช้ และหลังการทดลองคะแนนเฉลี่ย 71.25 คะแนน มีความสามารถในการระดับดี หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง

นันทา กุมภา (2554, หน้า 99) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการสร้างแผนที่ความคิด เรื่อง My house and home สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการสร้างแผนที่ความคิด เรื่อง My House and Home สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 77.32 / 75.78 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ได้พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ อยู่ในระดับมาก

วิชชุดา กรุงศรี (2554, บทคัดย่อ) ได้หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง Plants for Life และศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมฯ ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม เท่ากับ 83.69/86.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมฯ อยู่ในระดับพอใช้เป็นอย่างยิ่ง

จุฬาลักษณ์ คำแสน (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง Thapla: My Home-town และศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง Thapla : My Home-town ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง Thapla : My Home-town โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 82.62/81.90 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง Thapla : My Home-town โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก

คณินิจ รุ่งโรจน์ (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการใช้คำถาม เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการใช้คำถามสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึก

ทักษะภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการใช้คำถามผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการใช้คำถาม มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.55/85.18 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการใช้คำถามอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.73$)

วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์ (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา ก่อนและหลังเรียนโดยการใช้ชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการฟังและพูด ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 18.94 คิดเป็นร้อยละ 61.71 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 28.49 คิดเป็นร้อยละ 94.95 โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลความก้าวหน้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับร้อยละ 33.24 2) ผลศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า นักเรียนมีความพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.96, \sigma = 0.14$)

จามรี เชื้อชัยกานต์ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพและความต้องการการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และพัฒนาชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ดำเนินการศึกษา 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วสังเคราะห์เนื้อหาและศึกษาสภาพและความต้องการครูและนักเรียนจากแบบสอบถาม ระยะที่ 2 พัฒนาชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ผลการวิจัย พบว่า ระยะที่ 1 สภาพการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการรับรู้ตนเอง รายด้านที่พบมากที่สุดคือ กิจกรรมการเรียนการสอนไม่หลากหลาย บรรยากาศกระตุ้นการพูดภาษาอังกฤษน้อยและผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นน้อยและความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาความต้องการของครูที่ต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียนและนักเรียนที่ต้องการพัฒนาทักษะการพูดตามสภาพจริง ที่พบว่าครูมีความต้องการพัฒนา

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียน ร้อยละ 79.60 และนักเรียนต้องการได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ร้อยละ 72.80 ผลการวิจัยระยะที่ 2 พบว่า คุณภาพของชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.16/80.33

เพ็ญประภา มีเพียร (2557, หน้า 74) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.31/75.04 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ชานนท์ ภาคภูมิพงศ์ (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างชุดกิจกรรมเพื่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเรื่อง “Everyday Activities” โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลหัวดง (ป.พัก อังกูร) ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมเพื่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเรื่อง “Everyday Activities” โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้จำนวน 4 หน่วย แต่ละหน่วยใช้เวลา 4 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 16 ชั่วโมง มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.24/81.45 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมอยู่ในระดับมากที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นพรัตน์ ทองมาก (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) เท่ากับ 75.52 / 77.68 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 75/75 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก

พระชายาญ วงศ์ภักดี (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง My School โดยใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง และทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนประชารัฐวิทยาคาร สำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่าชุดกิจกรรมฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ 80.96/80.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80/80 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะในระดับมาก

อัจฉรา ตาเล๊ะเจ๊ะโชะ (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเขียนเรื่องตามจินตนาการวิชาภาษาไทย โดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเรื่องตามจินตนาการวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมโดยใช้สื่อประสม ผลการวิจัยพบว่าชุดกิจกรรมการเขียนเรื่องตามจินตนาการวิชาภาษาไทยโดยใช้สื่อประสม มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.76/84.76 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์การเขียนเรื่องตามจินตนาการวิชาภาษาไทยหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเขียนเรื่องตามจินตนาการวิชาภาษาไทยโดยใช้สื่อประสมสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เกศรินทร์ สุนันตะ, อารีย์ ปริดีกุล, และวิราพร พงศ์อาจารย์ (2560, หน้า 106) ได้ศึกษาการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบโครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบโครงงาน แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบโครงงาน ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย 18 ชั่วโมง เป็นการวิจัยกึ่งทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังทดลอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Wilcoxon Signed Ranks Test ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบโครงงานมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.06/82.08 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 75/75 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบโครงงาน นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความพึงพอใจต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบโครงงานในระดับดีมาก

จิรพันธ์ ขุนทอง (2560, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง “กลุ่มชาติพันธุ์ในรัฐประเทศ” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนอร์ธประเทศ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง กลุ่มชาติพันธุ์ในรัฐประเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง กลุ่มชาติพันธุ์ในรัฐประเทศโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ประภาพร จิตกาวิณ (2560, บทคัดย่อ) ได้เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่าน และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่าน ผลการวิจัย

พบว่า ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.47)

วนัษภรณ์ ปึงพรม (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านจับใจความ

ศิริพร พรหมนา, เยาวเรศ ไชยเย็น, และ ปวีศา จรดล (2561, หน้า 1044) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน มีค่าเท่ากับ 77.60/79.70 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75/75 2) นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = .51) ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า ชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการเขียนของนักเรียน

2. งานวิจัยต่างประเทศ

มีคส์ (Meeks, 1972, p. 4296-A) ได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบใช้ชุดการสอนวิธีการสอนแบบธรรมดา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้จากการใช้ชุดการสอนแบบธรรมดา สำหรับสอนนักศึกษาครู ผลการวิจัยพบว่า วิธีการสอนโดยใช้ชุดการสอนมีประสิทธิภาพสูงกว่าการสอนด้วยวิธีสอนแบบธรรมดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แคลนตัน (Clanton, 1997, p. 7220-A) ได้ศึกษาถึงผลของการทำแบบฝึกหัดชนิดที่ลบอักษรออกจากคำ แล้วให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไป สัปดาห์ละ 4 แบบฝึกหัด รวม 3 สัปดาห์กับนักเรียนระดับ 6-7 จำนวน 194 คน ผลปรากฏว่า คะแนนจากการทดลองสอบสะกด

ค่าของกลุ่มทดลองไม่สูงกว่ากลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองไม่มีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมในการทดสอบหลังการทำแบบฝึกแต่คะแนนของกลุ่มทดลองหลังการทำแบบฝึกสูงกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึก นักเรียนระดับ 6 ที่จัดระบบการสอนที่ดี ได้คะแนนสูงกว่านักเรียนระดับ 7 ที่เป็นกลุ่มทดลอง

ลอเรย์ (Lowray, 1978, p. 817-A) ได้ศึกษาผลในการใช้แบบฝึกหัดทักษะกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวนทั้งหมด 87 คน สรุปผลดังนี้ แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยนักเรียนในการเรียนรู้ นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดทักษะมีคะแนนการทดสอบหลังทำแบบฝึกหัดมากกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึกหัด และนักเรียนสามารถทำข้อสอบหลังจากการทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องเฉลี่ยถึงร้อยละ 98.8 แบบฝึกหัดช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากนักเรียนมีความสามารถทางด้านภาษาแตกต่างกัน การนำแบบฝึกหัดมาใช้จึงเป็นการช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนเพิ่มขึ้น

จากการศึกษาเอกสาร หลักการทฤษฎีตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า การเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนของครูและส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมจากชุดกิจกรรมด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการเรียนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตามความสามารถของแต่ละบุคคล ส่งผลให้นักเรียนมีความรู้สึกละเลย ไม่เครียด และมีความมั่นใจในการเรียนภาษาอังกฤษและมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษและเข้าใจบทเรียนมากขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนศิลป์คำนวณ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสตรีอ่างทอง เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 จำนวน 2 ห้อง รวม 92 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนศิลป์คำนวณ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้อง รวม 45 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ประกอบด้วย

1. ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนโดยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มีดังนี้

1. ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรฐาน สาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด คำอธิบายวิชา และการวัดผลประเมินผล

1.2 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับการสร้างชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ ลักษณะและรูปแบบชุดกิจกรรมที่ต้องให้เหมาะสมกับวัย ความสนใจ และความต้องการในการเรียนรู้ของผู้เรียน ตามหลักจิตวิทยาและพัฒนาการของผู้เรียน ซึ่งอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ

1.3 คัดเลือกบทเรียน ผู้วิจัยได้คัดเลือกบทเรียน เลือกสาระการเรียนรู้ที่สำคัญ ซึ่งเป็นปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกสาระการเรียนรู้ เนื่องจากว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในสาระนี้ต่ำกว่าเกณฑ์ เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและเป็นพื้นฐานในการศึกษาระดับที่สูงขึ้นต่อไป เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 หน่วยย่อย ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Appearance & Personality

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Giving Direction

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Weather forecast

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 How to cook

1.4 ออกแบบชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดรูปแบบการเรียนรู้ที่ใช้กับผู้เรียนคือให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้เป็นกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มจะประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถที่แตกต่างกัน ทำให้ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในลักษณะคนเก่งช่วยคนอ่อน เพื่อแสวงหาความรู้ไปพร้อมๆ กันอย่างเป็นขั้นตอนมาใช้จัดการเรียนรู้ โดยยึดกลุ่มสัมฤทธิ์และเน้นการทำงานกลุ่มอย่างเป็นขั้นตอน แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 5 - 6 คน ที่มีระดับผลการเรียนรู้สูง ปานกลาง และต่ำ เป็นอัตราส่วน 1 : 3 : 1 (Eisenkraft, 2003, p. 57)

1.5 ดำเนินการสร้างชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ได้ศึกษาค้นคว้าและพัฒนาปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพผู้เรียนและสาระการเรียนรู้ ซึ่งชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้นครั้งนี้ ในแต่ละชุดฝึกประกอบด้วย

1.5.1 คู่มือครู

1.5.2 คู่มือนักเรียน

1.5.3 คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

1.5.4 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1.5.5 แบบฝึกหัด

1.5.6 เฉลยชุดกิจกรรม

1.5.7 บรรณานุกรม

1.6 จัดทำแผนการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน ในแผนการเรียนรู้จะมีองค์ประกอบดังนี้
1) มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด 2) สารสำคัญ 3) จุดประสงค์การเรียนรู้ 4) สารการเรียนรู้
5) เนื้อหา/สาระ 6) กิจกรรมการเรียนรู้ 7) สื่อ/อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้ 8) การวัดผลประเมินผล
9) บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

1.7 นำชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน พร้อม
แผนการจัดการเรียนรู้นำไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้าน
รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อ
ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.8 การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษใน
ชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้นตาม
เกณฑ์ระหว่างกระบวนการและผลลัพธ์โดยเฉลี่ย 80/80 ตามลำดับชั้น ดังนี้

1.8.1 การหาประสิทธิภาพแบบเดี่ยว โดยผู้วิจัยได้นำชุดกิจกรรม
ภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทั้งหมด 4 ชุด ไปดำเนินการทดลองเป็น
รายบุคคลกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีอ่างทอง ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปี
การศึกษา 2561 จำนวน 3 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มเก่ง ปานกลาง อ่อน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อ
หาข้อบกพร่องในด้านภาษา ความเหมาะสมของกิจกรรมและเวลาที่ใช้ พร้อมบันทึกปัญหาต่าง
ๆ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยการสังเกตพฤติกรรมอย่างใกล้ชิด สัมภาษณ์ผู้เรียนตลอดจน
รวบรวมและวิเคราะห์ผลจากการทำกิจกรรมการทดลองและกิจกรรมย่อยระหว่างเรียน และ
พิจารณาความสอดคล้องของคำถามกับผลการเรียนรู้ในแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

1.8.2 การหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก โดยผู้วิจัยได้นำชุดกิจกรรม
ภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ไปดำเนินการทดลองเป็นรายกลุ่มเล็กกับ
นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีอ่างทอง ทั้งหมดจำนวน 4 ชุด ที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว
จากขั้นตอนทดลองเป็นกลุ่มย่อยในข้อที่ 1 แล้ว มาดำเนินการทดลองใช้กับนักเรียน
มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีอ่างทอง ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 9
คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มเก่ง ปานกลาง อ่อน กลุ่มละ 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเช่นกัน เพื่อหา
ข้อบกพร่องของชุดกิจกรรม โดยสังเกตพฤติกรรมและบันทึกข้อบกพร่องไว้ รวมทั้งข้อสงสัย
และข้อคำถามต่างๆ ของนักเรียนแล้วนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่งแล้วนำไป
ทดลองภาคสนาม

1.8.3 ขั้นการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพภาคสนาม โดยผู้วิจัยได้นำชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทั้งหมด 4 ชุด ที่ได้รับการปรับปรุงแล้วจากขั้นตอนในข้อที่ 1 และ 2 แล้ว ไปดำเนินการทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเช่นกันที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามเกณฑ์ 80/80

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และศึกษาสาระของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยเน้นศึกษาสาระการเรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้

2.2 สร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรสาระการเรียนรู้แกนกลาง มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.3 แบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ให้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้และตัวชี้วัดตามตารางวิเคราะห์ตามจุดประสงค์ในแผนการเรียนรู้ มีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบ ถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด ให้ 0 คะแนน ผลรวมคะแนนทุกข้อเป็นคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคน

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา ความเที่ยงตรง ด้านเนื้อหา พิจารณาข้อสอบแต่ละข้อว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการเรียนรู้ หรือไม่โดยใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้

+ 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์ข้อนั้น

ซึ่งได้ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ระหว่าง 0.60 - 1.00 แล้วนำแบบทดสอบที่ตรวจสอบแล้วมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และคัดเลือกข้อสอบที่มีความเหมาะสมและครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้และสาระ จำนวน 40 ข้อ

2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปดำเนินการทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีอ่างทอง ซึ่งได้ผ่านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาแล้ว จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อดำเนินการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.6 นำผลการทดสอบตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้ทำไปแล้วในข้อที่ 3.5 โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ ให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อที่นักเรียนทำถูก ให้ 0 คะแนน สำหรับข้อที่นักเรียนทำผิด/ไม่ตอบ หรือตอบเกิน 1 ตัวเลือก

2.7 นำผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาวิเคราะห์เป็นรายข้อเพื่อวิเคราะห์หาค่าความยาก (p) และ ค่าอำนาจจำแนก (r)

2.8 เลือกแบบทดสอบเฉพาะข้อที่มีค่าความยาก (p) ระหว่าง 0.2 – 0.8 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป จำนวน 40 ข้อ โดยให้ครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ตามตารางวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา

2.9 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้วจำนวน 40 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และนำผลมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86

2.10 นำแบบทดสอบที่ได้คุณภาพแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนโดยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนโดยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ

3.1 ศึกษาเกณฑ์การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบของการวัดความพึงพอใจเป็นแบบประเมินค่าของลิเคิร์ท 5 อันดับ (พิชิตฤทธิ์จรูญ, 2554, หน้า 224-226) โดยกำหนดตามเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง มากที่สุด
- 4 หมายถึง มาก
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 2 หมายถึง น้อย
- 1 หมายถึง น้อยที่สุด

การแปลความหมายภาพรวมทั้งฉบับ

- 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยชุดกิจกรรมในระดับมากที่สุด
- 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยชุดกิจกรรมในระดับมาก
- 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยชุดกิจกรรมในระดับปานกลาง
- 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยชุดกิจกรรมในระดับน้อย
- 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยชุดกิจกรรมในระดับน้อยที่สุด

3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาและให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านตรวจสอบ เพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องและให้ข้อเสนอแนะ ถ้าข้อใดมีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป แสดงว่าข้อนั้นมีความสอดคล้อง ถ้าข้อใดมีค่าความสอดคล้องต่ำกว่า 0.60 ต้องนำมาปรับปรุงแก้ไขโดยพิจารณาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในประเด็นนั้น แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องอีกครั้ง ซึ่งได้ค่า IOC ระหว่าง 0.60 - 1.00

3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปทดสอบกับนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีอ่างทอง ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำผลมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.73

3.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบแล้วนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัย มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตจากคณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีถึงผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีอ่างทอง เพื่อขอความอนุเคราะห์ใช้สถานที่ทดลอง
2. ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน บันทึกคะแนนไว้เพื่อเปรียบเทียบผลกับคะแนนหลังเรียน
3. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่าง
4. ทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง
5. เก็บคะแนนที่ได้นำไปวิเคราะห์เพื่อหาค่าทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยคำนวณหาค่าทางสถิติโดยการวิเคราะห์สมมติฐาน และใช้ค่าสถิติ ดังนี้

1. หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้แบบวัดประสิทธิภาพ E1/E2 ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนกับหลังการเรียน เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน หลังการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติทดสอบที่ t-test (Dependent Samples)

3. แบบสอบถามความพึงพอใจวิเคราะห์โดยใช้ข้อมูลจากค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยนำค่าที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจมาเทียบกับค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการสอบถาม (Index of Item Objective Congruence : IOC) (พิชิต ฤทธิ์จัญญ , 2554 , หน้า 242)

สูตรค่าดัชนีความสอดคล้อง

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างส่วนประกอบของแบบสัมภาษณ์ กับลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรม

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2. ค่าเฉลี่ย (mean) (วิไล ทองแผ่, 2550, หน้า 181)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3. การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) (วิไล ทองแผ่, 2542, หน้า 184)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละข้อยกกำลังสอง

$(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

n แทน จำนวนผู้เข้ารับการอบรมทั้งหมด

4. การหาค่าระดับความยาก (difficulty) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 129)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P	แทน ความยากของข้อสอบ
R	แทน จำนวนผู้ตอบข้อสอบถูก
N	แทน จำนวนผู้เข้ารับการอบรมทั้งหมด

5. การหาค่าอำนาจจำแนก (discrimination) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 130)

$$r = \frac{R_u - R_e}{\frac{n}{2}}$$

เมื่อ r	แทน ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ
R_u	แทน จำนวนที่ตอบถูกข้อนั้นในกลุ่มเก่ง
R_e	แทน จำนวนที่ตอบถูกในข้อนั้นในกลุ่มอ่อน
n	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

6. การหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) (พิชิต ฤทธิ์จัญญ, 2554, หน้า 247)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt}	แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
K	แทน จำนวนข้อคำถาม
S^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ
p	แทน สัดส่วนของคนที่ทำถูกแต่ละข้อ
q	แทน สัดส่วนของคนทำผิดแต่ละข้อ ($q = 1 - p$)

7. การหาประสิทธิภาพ โดยใช้แบบวัดประสิทธิภาพ E_1/E_2 ตามเกณฑ์ 80/80 (บุปผชาติ ทัพพิกรณ์, และคนอื่นๆ, 2544, หน้า 162-163)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของการทำกิจกรรมระหว่างเรียน
ที่ได้รับมอบหมาย

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของการทำกิจกรรมแบบฝึกหัดของผู้เรียนแต่ละคน

A แทน ผลรวมของคะแนนเต็มของกิจกรรมทุกชิ้น

N แทน จำนวนผู้เรียน

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของการทำกิจกรรมหลังเรียน
ที่ได้รับมอบหมาย

$\sum F$ แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน

B แทน ผลรวมของคะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียน

8. การหาค่า t-test แบบ dependent (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2554, หน้า 307)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum d^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \quad df = n-1$$

เมื่อ D แทน ผลต่างของคะแนนแต่ละคู่

n แทน จำนวนคู่ของตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลผลเพื่อให้เข้าใจต่อความเข้าใจ ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

E_1	แทน	ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์
n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum D$	แทน	ผลรวมของความต่างของคะแนนสอบหลังเรียนและก่อนเรียน
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนระหว่างเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
$\sum F$	แทน	ผลรวมของคะแนนหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
A	แทน	คะแนนเต็มของคะแนนระหว่างเรียน
B	แทน	คะแนนเต็มของคะแนนหลังเรียน
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบที
p	แทน	ความน่าจะเป็นทางสถิติ
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80

การหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนคือการทดลองรายบุคคล การทดลองแบบกลุ่มย่อยและการทดลองแบบภาคสนามรายละเอียดดังนี้

1. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันแบบเดี่ยว

ผู้วิจัยทำการทดลองครั้งที่ 1 กับนักเรียนจำนวน 3 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยแบ่งเป็นกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน ปรากฏผลดังตาราง 1

ตาราง 1 ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการทดลองแบบเดี่ยว

การทดลอง	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย
ระหว่างเรียน (E_1)	3	50	40.00	80.00
หลังเรียน(E_2)	3	40	31.00	77.50

จากตาราง 1 พบว่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยในการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนเท่ากับ 80.00 และร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 77.50 แสดงว่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเท่ากับ 80.00 / 77.50 ซึ่งยังไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

2. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันแบบกลุ่มเล็ก

ผู้วิจัยทำการทดลองครั้งที่ 2 กับนักเรียนจำนวน 9 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ดี 3 คนปานกลาง 3 คนและต่ำ 3 คนปรากฏผลดังตาราง 2

ตาราง 2 ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันแบบกลุ่มเล็ก

การทดลอง	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย
ระหว่างเรียน (E ₁)	9	50	40.50	81.11
หลังเรียน(E ₂)	9	40	31.80	79.72

จากตาราง 2 พบว่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยในการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนเท่ากับ 81.11 และร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 79.72 แสดงว่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเท่ากับ 81.11/79.72 ซึ่งยังไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

3. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันแบบภาคสนาม

ผู้วิจัยทำการทดลองครั้งที่ 3 กับนักเรียนจำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ดี 10 คน ปานกลาง 10 คน และต่ำ 10 คน ปรากฏผลดังตาราง 3

ตาราง 3 ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการทดลองแบบภาคสนาม

การทดลอง	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	ร้อยละของ คะแนนเฉลี่ย
ระหว่างเรียน (E_1)	30	50	42.23	84.47
หลังเรียน(E_2)	30	40	33.53	83.83

จากตาราง 3 พบว่า ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยในการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนเท่ากับ 84.47 และร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 83.83 แสดงว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเท่ากับ 84.47 / 83.83 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนปรากฏผลดังตาราง 4

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนเรียน	45	40	23.77	5.12	14.564
หลังเรียน	45	40	33.40	2.51	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่าผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต่อชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันปรากฏผลดังตาราง 5

ตาราง 5 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	ครูมีการเตรียมการสอน เตรียมสื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ	4.51	0.58	มากที่สุด
2	ครูตั้งใจสอน ให้คำปรึกษา คำแนะนำนักเรียนในการทำกิจกรรม	4.40	0.68	มาก
3	ครูมีวิธีการประเมินผลอย่างยุติธรรม	4.46	0.66	มาก
4	ครูใช้วิธีการสอนหลายวิธี (เช่น การทำงานกลุ่ม โครงงาน จับคู่ ฯลฯ)	4.20	0.86	มาก
5	ครูจัดกิจกรรมให้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียน	4.46	0.66	มาก
6	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.51	0.84	มากที่สุด
7	เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	4.37	0.93	มาก
8	นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน	4.55	0.72	มากที่สุด
9	เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจ และความต้องการของนักเรียน	4.77	0.42	มากที่สุด
10	เนื้อหาที่สอนสอดคล้องกับชีวิตและทันสมัย	4.64	0.60	มากที่สุด
11	นักเรียนทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	4.66	0.63	มากที่สุด
12	แบบฝึกส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิด โดยอาศัยความรู้และความเข้าใจเดิมเป็นพื้นฐาน	4.71	0.54	มากที่สุด
13	กิจกรรมในแบบฝึกทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง	4.62	0.74	มากที่สุด
14	เวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกเพียงพอและเหมาะสม	4.68	0.73	มากที่สุด

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
15	นักเรียนนำความรู้จากวิชานี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.57	0.72	มากที่สุด
16	ด้านการวัดและประเมินผลมีการวัดและประเมินผลการเรียนทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม	4.33	0.67	มาก
17	การวัดและประเมินผลการเรียนสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	3.75	0.95	มาก
18	เครื่องมือวัดและประเมินผลมีความหลากหลายและเหมาะสม	3.97	0.91	มาก
19	การวัดและประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาวิชาที่เรียน	3.88	1.00	มาก
20	ผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเองและของกลุ่มทันที	3.48	1.16	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย		4.39	0.34	มาก

จากตาราง 5 พบว่าระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต่อชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ 1) เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจและความต้องการของนักเรียน ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.42) รองลงมา ได้แก่ 2) แบบฝึกส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิด โดยอาศัยความรู้และความเข้าใจเดิมเป็นพื้นฐาน ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.54) และ 3) เวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกเพียงพอและเหมาะสม ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.73) สำหรับข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดคือผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเองและของกลุ่มทันที ($\bar{X} = 3.48$, S.D. = 1.16)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีการศึกษาตามลำดับดังนี้

1. ความมุ่งหมายในการวิจัย
2. สมมติฐานในการวิจัย
3. วิธีการดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมาก

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนศิลป์คำนวณ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสตรีอ่างทอง เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 จำนวน 2 ห้อง รวม 92 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนศิลป์คำนวณ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้อง รวม 45 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนโดยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้น และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน บันทึกคะแนนไว้เพื่อเปรียบเทียบผลกับคะแนนหลังเรียน
2. ดำเนินการทดลองสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่าง
3. ทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง เก็บคะแนนที่ได้นำไปวิเคราะห์เพื่อหาค่าทางสถิติต่อไป
4. ประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมจำนวน 20 ข้อ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้แบบวัดประสิทธิภาพ E1/E2 ตามเกณฑ์ 80/80
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนกับหลังการเรียน เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน หลังการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ

โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติทดสอบที่ t-test (Dependent Samples)

3. วิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้ข้อมูลจากค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยนำค่าที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจมาเทียบกับค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมาย

สรุปผลการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.47 / 83.83

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากการศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 84.47 / 83.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ 80 / 80 ทั้งนี้เป็นเพราะการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้ผ่านการสร้างตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยผ่านการตรวจสอบและแก้ไข ขอบกพร่องตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน รวมทั้งผ่านการทดลองใช้ตามขั้นตอน แล้วนำมาปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ และมีประสิทธิภาพที่เหมาะสม และในชุดกิจกรรมยังได้นำทฤษฎีที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล หลักจิตวิทยาในการเรียนการสอนที่คำนึงถึงความต้องการ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ บุคคลมีความแตกต่างกันหลายด้านกล่าวคือ ความสามารถ สถิติปัญญา ความต้องการความสนใจร่างกาย อารมณ์ สังคมและความแตกต่างอื่นๆดังที่บุญเกื้อ คอรวาเวช (2542, หน้า 84) กล่าวว่า ผู้เรียนเรียนได้ตามความสามารถ ความสนใจและโอกาสที่เหมาะสมของแต่ละคน สื่อการจัดการเรียนรู้ในชุดกิจกรรมช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็ว เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นฝึกการตัดสินใจแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ชุดกิจกรรมมีความชัดเจนสามารถสื่อสารระหว่างครูและนักเรียนได้อย่างตรงกัน ส่งผลให้การเรียนรู้ของ

ผู้เรียนเป็นไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ การดำเนินการอย่างเป็นระบบส่งผลให้ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดจนเชื่อถือว่า เป็นชุดกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชานนท์ ภาควิมพงค์ (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างชุดกิจกรรมเพื่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเรื่อง “Everyday Activities” โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลหัวดง (ป.พักอังกูร) ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมเพื่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเรื่อง “Everyday Activities” โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้จำนวน 4 หน่วย แต่ละหน่วยใช้เวลา 4 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 16 ชั่วโมง มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.24/81.45 เช่นเดียวกับงานวิจัยของ คะนิงนิจ รุ่งโรจน์ (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการใช้คำถาม เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการใช้คำถามสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการใช้คำถามผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการใช้คำถามมีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.55/85.18 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ตามที่งานวิจัยของ เสมียน ดงชมภู (2553, หน้า 103) พัฒนาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำพบว่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการอ่านคำที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 87.81/89.06 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ดังที่กับงานวิจัยของ จุฬาลักษณ์ คำแสน (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่อง Thapla: My Home-town และศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่อง Thapla: My Home-town ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่อง Thapla: My Home-town โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 82.62/81.90 เป็นไปตามงานวิจัยของ ทองสุข วงศ์ทิพย์ (2550, หน้า 85) ได้สร้างชุดกิจกรรมเสริมทักษะ การเขียนสะกดคำภาษาไทยตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนรู้ โดยชุดกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยตามมาตราตัวสะกด มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และงานวิจัยของ สายพิน รุ่งวัฒนะกิจ (2554, บทคัดย่อ) ได้สร้างชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารเรื่อง “Moment in Life” โดยใช้ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีรัตน์ จังหวัดแพร่ ให้มีประสิทธิภาพถึงเกณฑ์ร้อยละ 80 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง Moment in Life โดยใช้ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเท่ากับ 84.38/86.56 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการใช้และหลังการใช้

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่อง “Moment in Life” โดยใช้ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีรัตน์ จังหวัดแพร่ ถึงเกณฑ์ร้อยละ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น ได้จัดเนื้อหาในสอดคล้องกับสถานการณ์ต่างๆ ที่นักเรียนพบเจอในชีวิตประจำวัน ประกอบไปด้วย 4 ชุดกิจกรรม คือชุดที่ 1 Appearance & Personality ชุดที่ 2 Giving Direction ชุดที่ 3 Weather forecast และ ชุดที่ 4 How to cook ในแต่ละชุด มีกิจกรรม สื่อ วัสดุทัศน โบราณที่หลากหลาย ทำให้เกิดการกระตุ้นและเร้าความสนใจ กล้าที่จะแสดงความคิดเห็นกระตุ้นให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และมีเนื้อหาครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้ทั้งหมด จึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มีคส์ (Meeks, 1972, p. 4296-A) ได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบใช้ชุดการสอนวิธีการสอนแบบธรรมดาโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้จากการใช้ชุดการสอนแบบธรรมดาสำหรับสอนนักศึกษาครูผลการวิจัยพบว่าวิธีการสอนโดยใช้ชุดการสอนมีประสิทธิภาพสูงกว่าการสอนด้วยวิธีสอนแบบธรรมดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกับงานวิจัยของ เพ็ญประภา มีเพียร (2557, หน้า 74) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.31/75.04 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และงานวิจัยของ นันทา กุมภา (2554, หน้า 99) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการสร้างแผนที่ความคิด เรื่อง My house and home สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการสร้างแผนที่ความคิด เรื่อง My House and Home สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 77.32 / 75.78 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการ

อ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) เนื้อหา ภาษา รูปแบบ ตรงกับความสนใจ และความต้องการของนักเรียน 2) แบบฝึกได้ใช้ความคิด โดยอาศัยความรู้ และความเข้าใจเดิมเป็นพื้นฐาน 3) เวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกเพียงพอและเหมาะสม ทั้งนี้เป็นเพราะว่าชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มีเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของนักเรียน ช่วยฝึกการคิด ภาษาเข้าใจง่าย ชัดเจน รูปภาพมีสีสันสวยงาม ทำให้ผู้เรียนมีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ไม่เบื่อหน่ายในการเรียน และนักเรียนมีอิสระในการเรียน จากการได้เรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสอดคล้องกับแนวคิดของ กู๊ด (Good, 1973, p.161) กล่าวว่าความพึงพอใจ หมายถึง สภาพหรือระดับความพึงพอใจที่มีผลมาจากความสนใจและเจตคติของบุคคลที่มีต่องาน ซึ่งงานวิจัยของ พระชายชาญ วงศ์ภักดี (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง My School โดยใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง และทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนประชารัฐวิทยาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่าชุดกิจกรรมฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ 80.96/80.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80/80 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะในระดับมาก เช่นเดียวกับงานวิจัยของ นพรัตน์ ทองมาก (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) เท่ากับ 75.52 / 77.68 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 75/75 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรม การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ในระดับมาก นอกจากนั้นงานวิจัยของ สายพิน รุ่งวัฒนะกิจ (2554, บทคัดย่อ) ได้สร้างชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารเรื่อง “Moment in Life” โดยใช้ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีรัตน์จังหวัดแพร่ ศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า ระดับความพึงพอใจของ

นักเรียนต่อชุดกิจกรรมนี้ อยู่ในระดับพึงพอใจมาก และงานวิจัยของ กัลยา มะลิวัน (2552, หน้า 63) การใช้ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทยของนักเรียนจีนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมสาธิตห้วยหัว สังกัดมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนมีประสิทธิภาพ 80.02/78.64 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 2) ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนหลังเรียนชุดกิจกรรมสูงกว่าก่อนเรียน 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการใช้ชุดกิจกรรมด้านรูปแบบเนื้อหาการประเมินและการจัดการเรียนการสอนโดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ครูควรศึกษาคู่มือการใช้ชุดกิจกรรม แผนการจัดการเรียนรู้และครูต้องเตรียมอุปกรณ์สื่อการสอนที่จะใช้ในการเรียนการสอนให้พร้อมทุกครั้งเพื่อให้การปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนดำเนินไปอย่างมีขั้นตอนและบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ในแต่ละชุดกิจกรรม ซึ่งมิดังต่อไปนี้

ชุดกิจกรรมที่ 1 Appearance & Personality มีการใช้แอปพลิเคชัน และบัตรภาพ ครูควรตรวจสอบโทรศัพท์ของนักเรียนแต่ละกลุ่มว่ารองรับการใช้งานหรือไม่ หากไม่ควรจัดเตรียมอุปกรณ์สำรอง และเตรียมบัตรภาพให้พร้อมก่อนการทำกิจกรรม

ชุดกิจกรรมที่ 2 Giving Direction มีการเปิดไฟล์เสียงจากสื่อออนไลน์ครูควรทำการดาวน์โหลดเก็บไว้ใช้ในกรณีที่ไม่สามารถเข้าถึงสื่อออนไลน์ได้

ชุดกิจกรรมที่ 3 Weather forecast มีการใช้แอปพลิเคชันในการหาข้อมูลสภาพอากาศในแต่ละพื้นที่ ที่นักเรียนสนใจครูควรตรวจสอบโทรศัพท์ของนักเรียนแต่ละกลุ่มว่ารองรับการใช้งานหรือไม่ หากไม่อาจใช้แหล่งข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

ชุดกิจกรรมที่ 4 How to cook มีการเปิด VDO Clip จากสื่อออนไลน์ครูควรทำการดาวน์โหลดเก็บไว้ใช้ในกรณีที่ไม่สามารถเข้าถึงสื่อออนไลน์ได้

1.2 ในการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมนั้นครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ถาม และตอบ ในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจ เพื่อเป็นการอธิบายเพิ่มเติมจากคำชี้แจงที่ผู้วิจัยได้เขียนอธิบายไว้ในชุดกิจกรรม จะทำให้ประสิทธิภาพทางการเรียนการสอนดียิ่งขึ้น

1.3 ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงกับเจ้าของภาษาให้มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษไปใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านต่างๆ

2.2 ควรมีการนำชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หรือภาษาอื่นๆ เพื่อเพิ่มความหลากหลายของการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาในชั้นเรียนให้มีความมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551ก). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2551ข). **การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.
- _____. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัลยา มะลิวัน. (2552). **การใช้ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมสาธิตห้วยหัว สังกัดมหาวิทยาลัยยุพหนาน นอร์มอล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**.
- กาญจนา วัฒนา. (2544). **การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน**. นครปฐม : กระทรวงศึกษาธิการ.
- เกศรินทร์ สุนันตะ, อารีย์ ปรีดีกุล, และวิราพร พงศ์อาจารย์. (2560). **การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบโครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, 11(2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2560), 106**.
- คณะวิชาการนานาชาติ. (2543). **เกมสนุก ฝึกภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 11)**. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์.
- คณินิจ รุ่งโรจน์. (2556). **การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการใช้คำถามสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี**.
- คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษที่เป็นสากล. (2558). **การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร**. สืบค้น มกราคม 13, 2562, จาก <http://english.obec.go.th/english/2013/index.php/th/2012-08-08-10-26-5/74-cefr>.

- จริญญา สอนสุด. (2550). ผลการสอนโดยใช้เกมที่มีต่อความสามารถในการเรียนรู้ คำศัพท์ความคงทนในการเรียนรู้และเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จันทร์จิรา รัตนไพบูลย์. (2549). การพัฒนากิจกรรมค่ายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เรื่องการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมค่าย อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเป็นกลุ่ม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- จันทิwa ศรีมะโฮงนาม. (2550). การใช้เกมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จามรี เชื้อชัยกานต์. (2557). การวิจัยและพัฒนาชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคม อาเซียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- จิรนนท์ ขุนทอง. (2560). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง “กลุ่มชาติพันธุ์ในอรัญ ประเทศ” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอรัญประเทศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- จุฬาลักษณ์ คำแสน. (2555). การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง **Thapla: My Home Town** โดยใช้ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนท่าปลาประชาอุทิศ อำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 39. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2545). “ระบบการสอน.” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีและ สื่อสาร การศึกษา หน่วยที่ 1-15 (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี : สำนักเทคโนโลยี การศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____, และคนอื่นๆ. (2521). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชานนท์ ภาคภูมิพงศ์. (2558). การสร้างชุดกิจกรรมเพื่อการพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเรื่อง “**Everyday Activities**” โดยใช้ทฤษฎีการ เรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล หัวดง (ป.พักอังกฤษ). วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

- ณัชชา เรืองเกษม. (2547). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณัฐจิรา ทัดแก้ว. (2549). การเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียนด้านการฟังและการสนใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้เกมประกอบการสอนกับการสอนตามปกติของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ทพวงมหาวิทยาลัย. (2525). โครงสร้างการปรับปรุงหลักสูตรวิทยาศาสตร์ ระดับมหาวิทยาลัย ชีววิทยา เล่ม 1. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทองสุข วงศ์ทิพย์. (2550). ชุดกิจกรรมเสริมทักษะ การเขียนสะกดคำภาษาไทยตามมาตรฐานตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- ทิตินา แหมมณี. (2547). 14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2551). ศาสตร์การสอนเพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธงชัย ดันทัพไทย. (2548). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และค่านิยมการบริโภคอาหารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย. (2555). ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะที่แรงงานไทยยังต้องพัฒนา. สืบค้น มกราคม 7, 2555, จาก <http://www.exim.go.th/doc/newsCenter/41423.pdf>.
- ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์. (2561). บริติช เคาน์ซิล และกระทรวงศึกษาธิการ พลิกโฉมการสอนครูภาษาอังกฤษ 17,000 คน เปลี่ยนการสอนเน้นท่องจำ “แกรมม่า-ไวยากรณ์” สู่อ่านสื่อภาษาอังกฤษได้จริง. สืบค้น มกราคม 13, 2562, จาก <https://www.ryt9.com/s/prg/2893466>.
- รูปทอง กว้างสวัสดิ์. (2549). เอกสารคำสอนสัมมนาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- นพรัตน์ ทองมาก. (2558). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- นภาพร วงศ์เจริญ. (2550). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุปัญญา. สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นันทา กุมภา. (2554). การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการสร้างแผนที่ความคิด เรื่อง **My house and home** สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- บุญเกื้อ คอระหาเวช. (2542). นวัตกรรมการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.
- _____. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุปผชาติ ทัพพิกรณ์, และคนอื่นๆ. (2544). ความรู้เกี่ยวกับสื่อมัลติมีเดียเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ : cursa สภาลาดพร้าว.
- ประเทือง ใจหาญ. (2546). การเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏเทพสตรี.
- ประภาพร จิตกาวิณ. (2560). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาไทยตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคกลุ่มสัมฤทธิ์ (STAD) ร่วมกับการใช้สื่อจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เผชญิ กิจระการ. (2544). การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E1/E2). วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 7(กรกฎาคม), 44–52.
- พรสวรรค์ สืบอ. (2550). สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การเรียนรู้ของครูยุคใหม่. นนทบุรี : ไทยร่มเกล้า.
- พร้อมพรรณ อุดมสิน. (2545). การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนคณิตศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 3 (ฉบับปรับปรุงแก้ไข)). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พระราชชาญ วงศ์ภักดี. (2558). การสร้างชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง My School โดยใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง และทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนประชารัฐวิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 2. วารสารบัณฑิตวิทยาลัยพิษณุพนธ์, 10(มกราคม – มิถุนายน), 25.
- พล เหลืองรังษี. (2546). ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546 สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิจัยพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พัชชานันท์ โพธิ์ศรีสูง. (2551). การพัฒนาทักษะการใช้คำนำหน้าคำนามในภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เกมประกอบการสอน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- พิชิต ฤทธิ์จรรยา. (2545). หลักการวัดผลและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏพระนคร.
- _____. (2554). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : แฮรี่ ออฟ เคอร์มัส.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2545). พฤติกรรมการสอนวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : เดอร์มาสเตอร์ กรุป.
- พูนทรัพย์ โพธิ์สุ. (2546). การพัฒนาชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ เรื่อง พืชและสัตว์ในสาระที่ 1 สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เพ็ญประภา มีเพียร. (2557). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ภพ เลหาไพบุลย์. (2542). แนวการสอนวิทยาศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนา.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2540). การวัดผลและการสร้างแบบสอบสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รัตนภรณ์ โพธิ์ทอง. (2544). กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน
ภาษาอังกฤษ สำหรับผู้เรียนชั้นต้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี.

สุพรรณบุรี : สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.

เรืองศักดิ์ อำไพพันธ์. (2545). **100 Language games** (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนา.

ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ. (2539). **เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

_____. (2543). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

วันชกรณ์ ปึ้งพรหม. (2561). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่าน จับใจความ
ภาษาอังกฤษตามแนวคิดสมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์.

วรรณจิรา ดามิศักดิ์. (2539). การพัฒนาชุดการสอนวิชาวิทยาศาสตร์เรื่องวัสดุสังเคราะห์
สำหรับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.

วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์. (2556). การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึก
ทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วิญญา วิศาลภรณ์. (2533). **การสร้างแบบทดสอบ**. กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิการพิมพ์.

วิษณุดา กรุงศรี. (2554). การสร้างชุดกิจกรรมจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง Plants for Life
โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนบ้านแม่ทราย (คุรุราษฎร์เจริญวิทย์) อำเภอธวัชชัย จังหวัดแพร่. วารสาร
การวิจัยกาสะลองคำ, 5(กรกฎาคม-ธันวาคม).

วิไล ทองแผ่. (2542). **การวัดผลและประเมินผลการศึกษา**. ลพบุรี : สถาบันราชภัฏเทพสตรี.

_____. (2550). **ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย**. ลพบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

ศศิ อนันต์นพคุณ. (2542). **กลวิธีการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ**. สงขลา : ชลบุตร
กราฟฟิค.

ศิริพร พรหมนา, เยาวเรศ ใจเย็น, และปวีศา จรดล. (2561). การพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการ
เขียนภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1. การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ “GRADUATE
SCHOOL MINI-CONFERENCE 2018”, 1(1), 1044.

- ศิริลักษณ์ หนองเส. (2545). การศึกษาความสามารถทางการพึ่งพาตนเองด้าน
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอน
โดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2555). การศึกษาไทย: โอกาสและความท้าทาย...ภายหลังการเข้าสู่
ประชาคมอาเซียน.สืบค้น มกราคม 7, 2555, จาก
<https://www.kasikornresearch.com/th/Pages/index.aspx>.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2546). การจัดการการเรียนรู้กลุ่ม
วิทยาศาสตร์ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- สยาม เจริญศรี. (2549). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความมุ่งมั่นสู่
ความสำเร็จของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรม
ปฏิบัติการทดลอง. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สร้อยตระกูล (ติวยานนท์) อรรถมานะ. (2550). พฤติกรรมองค์การ ทฤษฎีและการประยุกต์
(พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สายพิน รุ่งวัฒนะกิจ. (2554). การสร้างชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
เรื่อง **Moment of Life** โดยใช้วิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5. (2561). รายงานผลประจำปี 2560. สิงห์บุรี :
ผู้แต่ง.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). แนวทางการจัดการ
เรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลาง. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
ไทย.
- สุทธิพงษ์ สนสุวรรณ์. (2552). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์
ภาษาอังกฤษและความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2547). การสร้างสื่อการสอนและนวัตกรรมการเรียนรู้สู่การ
พัฒนา ผู้เรียน. กรุงเทพฯ : ราชบุรีธรรมรักษ์.
- สุนีย์ เหมะประสิทธิ์. (2543). ชุดกิจกรรมแบบ 4 MAT กับการพัฒนาศักยภาพนักเรียน.
กรุงเทพฯ : วิชาการศึกษาศาสตร์.

- สุริยา ตันทอง. (2549). กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวิทย์ มูลคำ, และอรทัย มูลคำ. (2550). 19 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ที พี ปริน.
- _____. (2551). 20 วิธีการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- เสมีอน ดงชมภู. (2553). การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- หทัยกาญจน์ สุขประเสริฐ. (2552). การพัฒนาแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- อภิญา เคนบุผา. (2546). การพัฒนาชุดกิจกรรมการทดลองวิทยาศาสตร์ เรื่อง “สารและสมบัติของสาร” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรนุช ลิ้มศิริ. (2549). การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. เอกสารบรรยาย วันที่ 31 มกราคม ถึงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2549, ศรีสะเกษ.
- อัจฉรา ตาเล๊ะเจ๊ะโซ๊ะ. (2559). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนเรื่องตามจินตนาการวิชาภาษาไทยโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อาร์ม โพธิ์พัฒน์. (2550). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางวิทยาศาสตร์และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเขียนแผนผังมโนคติ. สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อารีย์ วชิรวรการ. (2542). การวัดและประเมินผลการเรียน. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- อุษณีย์ จงสุกใส. (2545). แรงจูงใจต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาชั้นปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Bachman, L.F., & Palmer, A.S. (1982). “The Construction Validation of Some Competences of Communicative Proficiency.” **TESOL Quarterly**, 16 (December), 449 - 463.

- Brown, Douglas H. (2001). **Principles of Language Learning and Teaching**. New Jersey : Prentice-Hall.
- Brown, H. D. (2001). **Teaching by Principles: An Interactive Approach to Language Pedagogy** (2nded.). New York : Addison Wesley Longman.
- Butt, David P. (1974). **The Teaching of Science a Serf Directed Planning Guide**. New York : Harper & Row Publisher.
- Byrne, Donn. (1987). **Teaching Oral English**. New York : Longman.
- Canale, M., & Swain, M. (1980). “**Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing**”. **Applied Linguistics**. Cambridge University Press. New York. USA.
- Cardarelli, Sally M. (1973). **Individualized Instruction Programmed and Material**. New York : McGraw-Hill.
- Clanton, Patricin Brantley. (1997). The Effectiveness of the Letter Close Procedure as a Method of Teaching Spelling. **Dissertation Abstracts International**, **38**, 7220-A.
- Cohen, Andrew D. (1994). “The Production of Speech Acts by EFL Learners.” **Educational Resources ERIC Information**, **27(10November)**, 82.
- Duann, James E. (1973). **Individualized Instruction – programs and Materials**. New Jersey : Educational Technology Publication.
- Eisenkraft, A. (2003). **Model the 5E Expanding A proposed 7E model emphasizes “transfer of learning” and the importance of eliciting prior understanding**. The Science Teacher. Published by the National Science Teachers Association.
- Fox, L. (1994). **On acquiring and adequate second language vocabulary**. In long, **M.H. and Richards, J.C., ‘Methodology in TESOL’**. New York : Newbery House.
- Good, Cater V. (1973). **Dictionary of Educational**. New York : McGraw–Hill.
- Gubacs, K. (2006, February 15). **Action research on a tactical approach to teaching a pre-service Tennis class**. Retrieved November 14, 2017, from <http://medline.lip.buu.ac.th/detail.nsp>.
- Hedge, T. (2000). **Teaching and Learning in the Language Classroom**. Oxford : Oxford University Press.

- Henson, & Eller. (1999). **Education Psychology for Effective Teaching**. Belmont : Wedworth Publishing.
- Holmes, D. (1999). **Easy English games for beginner**. Bangkok : Chulalongkorn: University.
- Hornby, A.F. (2000). **Advance learner's dictionary** (6thed.). London, England : Oxford University.
- Houston, Robert W., et al. (1972). **Developing Instructional Module**. Texas : University of Houston.
- Hunter, Madeline (Madeline C). (1995). **Motivation Theory for Teachers**. Thousand Oaks California : Corwin.
- Hymes, Dell H. (1979). **The Communicative Approach to Language Teaching**. London: Oxford University Press.
- Jakobovitz, L.A. (1971). **Foreign Language Learning**. Rowley Mass : Newberry House.
- Krech, D., & Crutchfield, R. S. (1948). **Theory and problem of social psychology**. London : McGraw-Hill.
- Larsen-Freeman, D. (2000). **Techniques and Principles in Language Teaching** (2nded.). Oxford : Oxford University Press.
- Lewis, & Bedson. (1999). **Games for Children**. Oxford : Oxford University Press.
- Likert, R. (1932). A teaching for the measurement of attitude. **Achieves of Psychology**, **140(1)**, 1-55.
- Littlewood, R.C. (1987). The Role of Orientation and Perceived Personal Causation in the Motivations in Adult ESL Learner. **Masters Abstracts International**, **34(60)**, 2137.
- Littlewood, W. (1983). **Foreign and second language learning**. Cambridge : Cambridge University Press.
- Lowrey, E.B. (1978, August). The effects of Four Drill and Practice Times Units on the Decoding Performances of Students with Specific Learning Disabilities. **Dissertation Abstracts International**, **38(2)**, 817-A
- Meeks, Elija Bruce. (1972, February). Learning Packages Versus Conventional Methods of Instruction. **Dissertation Abstracts International**, **32(8)**, 4295–A.
- Murray, Henry A. (1995). Exploration in Psychology. **A clinical and experimental study of fifty men of college age**. New York : Oxford University.

- Nelson, Leslic W., & George C. Lorgbeer. (1975). **Science Activities for Elementary Children**. Iowa : WM.C. Broom.
- Nowalk, T.J. (2006, September 15). **An exploration into speaking activity of a Chinese English bilingual child dissertation**. Retrieved November 14, 2017, from <http://medline.lib.buu.ac.th/dao/detail.nsp>.
- Ojeda, Fernando Arturo. (2005). The Role Word Games in Second Language Acquisition: Second language Pedagogy, Motivation and Ludic Tasks. **Dissertation Abstracts International**, 65(08), 2969-A.
- Quirk, R. (1987). **Longman Dictionary of Contemporary English**. London : Richard Clay.
- Richards, J.C., & Rodgers, T. (2005). **Approaches and Methods in Language Teaching** (2nd ed.). Cambridge: Cambridge University Press.
- Rixon, Shelagh. (1981). **How to use games in language teaching**. London : Macmillan.
- Thornbury, S. (2003). **How to Teach Vocabulary**. Bangkok: Pearson education Indochina.
- Walling, J.I. (1977). An experimental study which affect learning from simulation games in speech communication instruction. **Dissertation abstracts international**, 37, 6147-A.
- Weed, Gretchen E. (1975). **Using Games in Teaching Children**. Tokyo : Mc Gaw-Hill.
- Widdowson, H. B. (1979). **Teaching language as communication**. London : Oxford University.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ลำดับ	ชื่อ	ตำแหน่ง
1	รองศาสตราจารย์ ดร. ปราโมทย์ จันทรเรือง	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
2	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไล ทองแผ่	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
3	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทรงศรี ตุ่นทอง	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
4	อาจารย์ ดร. บุญยนาช เจริญหงส์	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
5	อาจารย์ ดร. เนติ เฉลยวาเรศ	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ๔๑ /๖๖

วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ จันทร์เรือง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 ๒. แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
 ๓. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 ๔. แบบสอบถามความพึงพอใจ
 ๕. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ

ด้วยนางสาวพุทธิมน พรหมจิว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โดยมี ผศ.ดร.ทรงศรี ดุ่นทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ผศ.ดร.วิไล ทองแผ่ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัยซึ่งผู้วิจัย ได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงศรี ดุ่นทอง)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ๓๓ / ๖๒

วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 ๒. แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
 ๓. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 ๔. แบบสอบถามความพึงพอใจ
 ๕. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ

ด้วยนางสาวพุดธิมน พรหมจิว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โดยมี ผศ.ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ผศ.ดร.วิไล ทองแผ่ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัยซึ่งผู้วิจัย ได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ๓๓๖ / ๖๒

วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไล ทองแผ่

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 ๒. แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
 ๓. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 ๔. แบบสอบถามความพึงพอใจ
 ๕. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ

ด้วยนางสาวพุดธิมน พรหมจิว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โดยมี ผศ.ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ผศ.ดร.วิไล ทองแผ่ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัยซึ่งผู้วิจัย ได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ๔๒ /๖๒

วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน อาจารย์ ดร.บุญยนาช เจริญหงส์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 ๒. แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
 ๓. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 ๔. แบบสอบถามความพึงพอใจ
 ๕. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ

ด้วยนางสาวพุดธิมน พรหมจิว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โดยมี ผศ.ดร.ทรงศรี ดุ่นทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ผศ.ดร.วิไล ทองแผ่ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัยซึ่งผู้วิจัย ได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงศรี ดุ่นทอง)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ๔๐ /๖๒

วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน อาจารย์ ดร.เนติ เกลียววาเรศ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 ๒. แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
 ๓. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 ๔. แบบสอบถามความพึงพอใจ
 ๕. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ

ด้วยนางสาวพุดธิมน พรหมจิว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โดยมี ผศ.ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ผศ.ดร.วิไล ทองแม่ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัยซึ่งผู้วิจัย ได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง)
คณบดีคณะครุศาสตร์

หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ศธ. ๐๕๔๙.๐๒/๑๒๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนราชนาวี
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๓๐ มีนาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้ (Try out) เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีอ่างทอง

ด้วยนางพุดธิมน พรหมจิว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยมี ผศ.ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ผศ.ดร.วิไล ทองแผ้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการทดลองใช้เครื่องมือ (Try out) เพื่อตรวจสอบคุณภาพและปรับปรุงเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้น

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านให้นางพุดธิมน พรหมจิว ดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ ๔ ในสถานศึกษาของท่าน หวังอย่างยิ่งในความกรุณาและคงได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อและประสานขอความอนุเคราะห์ด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทรงศรี ตุ่นทอง)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

โทร. ๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒, ๐-๓๖๔๒-๗๔๘๕-๙๓ ต่อ ๑๔๔๑๑

โทรสาร ๐-๓๖๔๒-๒๖๑๐

E-mail : education@tru.ac.th

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ศธ. ๐๕๔๙.๐๒/๑๒๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนราลัยมหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๑ เมษายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีอ่างทอง

ด้วยนางพุทธิมน พรหมจิ๋ว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยมี ผศ.ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ผศ.ดร.วิไล ทองแผ่ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการเก็บข้อมูล ซึ่งสถานศึกษาของท่านได้ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านให้นางพุทธิมน พรหมจิ๋ว ดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ในสถานศึกษาของท่าน หวังอย่างยิ่งในความกรุณาและคงได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อและประสานขอความอนุเคราะห์ด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อได้โปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทรงศรี ตุ่นทอง)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

โทร. ๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒, ๐-๓๖๔๒-๗๔๘๕-๙๓ ต่อ ๑๔๔๑๑

โทรสาร ๐-๓๖๔๒-๒๖๑๐

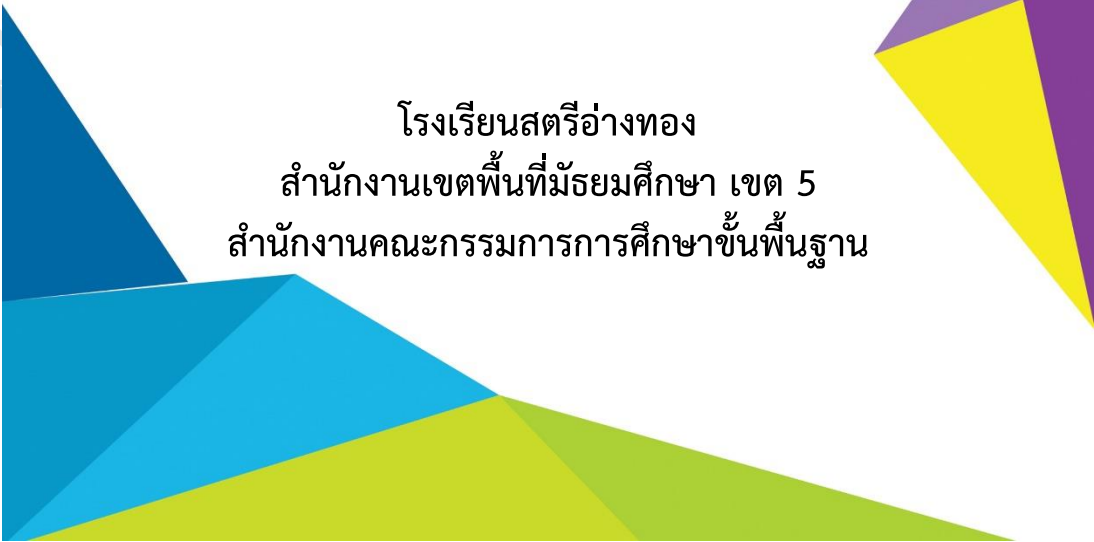
E-mail : education@tru.ac.th

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ตัวอย่างชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ
เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

นางพุดธิมน พรหมจิว
ตำแหน่งครู

โรงเรียนสตรีอ่างทอง
สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 5
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำนำ

ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นชุดกิจกรรม ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและเพื่อที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น โดยให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้วยตนเอง มีการเรียนรู้อย่างเป็นลำดับขั้นตอนตามความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนและสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ

ผู้จัดทำได้พัฒนา ปรับปรุงชุดกิจกรรม รวมทั้งสิ้นจำนวน 4 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 Appearance & Personality

ชุดที่ 2 Giving Direction

ชุดที่ 3 เรื่อง Weather forecast

ชุดที่ 4 How to cook

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เล่มนี้ จะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูและนักเรียน เพื่อจะสามารถพัฒนาคุณภาพนักเรียน และสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

พุทธิมน พรหมจิว

คู่มือครู
ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ชุดกิจกรรมที่ 1 เรื่อง Appearance & Personality

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้ใช้

1. ชุดกิจกรรมที่ 1 มีเอกสารดังนี้
 - 1.1 คู่มือครู จำนวน 1 ชุด
 - 1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน
 - 1.3 คู่มือนักเรียน จำนวน 1 ชุด
 - 1.4 บัตรภาพดาราทหรือคนดัง
 - 1.5 แบบฝึกชุดกิจกรรมที่ 1
2. สิ่งที่ต้องเตรียม

ครูจะต้องเตรียมสื่อการเรียนรู้ให้ครบตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

 - 2.1 คำศัพท์เกี่ยวกับ Appearance & Personality ในแอปพลิเคชัน Charades
 - 2.2 บัตรภาพดาราทหรือคนดัง
 - 2.3 แบบฝึกชุดกิจกรรมที่ 1
3. ครูผู้สอนจะต้องศึกษารายละเอียดของชุดกิจกรรมที่ 1 ดังนี้
 - 3.1 ศึกษาคู่มือและแผนการจัดการเรียนรู้
 - 3.2 ศึกษากิจกรรมจากคู่มือนักเรียน
 - 3.3 ศึกษาเอกสารและทดลองใช้อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนทุกชนิดก่อนทำกิจกรรม
4. บทบาทครูผู้สอนมีดังนี้
 - 4.1 เตรียมเอกสารและอุปกรณ์ประกอบการสอนล่วงหน้าให้ครบตามรายการ
 - 4.2 จัดชั้นเรียนให้เป็นกลุ่มกลุ่มละ 6 คน โดยจัดนักเรียน ให้มีทั้งนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน
 - 4.3 ก่อนเริ่มกิจกรรมครูชี้แจงให้นักเรียนทราบบทบาทของผู้เรียนในการใช้ชุดกิจกรรม
 - 4.4 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอน
 - 4.5 ให้คำแนะนำ เป็นที่ปรึกษาแก่นักเรียนในขณะที่ทำกิจกรรม
 - 4.6 รวมเฉลยและตรวจคำตอบการทำกิจกรรมต่างๆร่วมกับนักเรียน
 - 4.7 ประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

คู่มือนักเรียน
ชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ชุดกิจกรรมที่ 1 เรื่อง Appearance & Personality

กลุ่มที่.....ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....

คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

1. การเรียนชุดกิจกรรมนี้ใช้เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
2. ให้นักเรียนรับชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งประกอบด้วย
 - 2.1 คู่มือนักเรียน
 - 2.2 บัตรภาพ
 - 2.3 แบบฝึกชุดกิจกรรม
3. จุดมุ่งหมายของการเรียนเมื่อนักเรียนฝึกชุดกิจกรรมนี้แล้ว นักเรียนสามารถ
 - 3.1 นักเรียนสามารถวิเคราะห์ เลือกใช้คำศัพท์ให้สัมพันธ์กับลักษณะรูปร่างหน้าตาและบุคลิกของบุคคลต่างๆได้
 - 3.2 โครงสร้างประโยคในการถาม ตอบ เกี่ยวกับลักษณะรูปร่างหน้าตา และบุคลิกลักษณะของบุคคลได้ถูกต้องตามหลักภาษา
 - 3.3 พูดและเขียนบรรยายบุคคลได้
4. ในชุดกิจกรรมนี้มีกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติ 3 กิจกรรม
 - 4.1 กิจกรรมที่ 1 เกมใบ้คำ
 - 4.2 กิจกรรมที่ 2 เกม Who am I? จากบัตรภาพ
 - 4.3 แบบฝึกชุดกิจกรรมที่ 1 เรื่อง Appearance & Personality
5. บทบาทของนักเรียน
 - 5.1 ก่อนเริ่มบทเรียน นักเรียนควรศึกษาคู่มือนักเรียนอย่างละเอียด
 - 5.2 ขณะที่เรียน นักเรียนต้องทำกิจกรรมตามลำดับขั้นตอน
 - 5.2.1 ทำกิจกรรมชั้นนำพร้อมกับกับครูผู้สอน
 - 5.2.2 ทำกิจกรรมแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน ซึ่งประกอบด้วย คนเก่ง ปานกลาง และอ่อน
 - 5.2.3 ทำกิจกรรมตามคำสั่งในชุดกิจกรรมโดยสมาชิกต้องมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม

ชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ชุดกิจกรรมที่ 1 เรื่อง Appearance & Personality

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ เลือกใช้คำศัพท์ให้สัมพันธ์กับลักษณะรูปร่างหน้าตาและบุคลิกของบุคคลต่างๆได้
2. โครงสร้างประโยคในการถาม ตอบ เกี่ยวกับลักษณะรูปร่างหน้าตา และบุคลิกลักษณะของบุคคลได้ถูกต้องตามหลักภาษา
3. พูดและเขียนบรรยายบุคคลได้

กิจกรรมประกอบด้วย

1. การปฏิบัติกิจกรรมตามบัตรคำสั่ง
2. ทำแบบฝึกชุดกิจกรรม

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรภาพดารารหรือคนดัง
2. สไลด์รูปภาพ และโครงสร้างประโยค
3. แบบฝึกที่ 1-5 เรื่อง Appearance & Personality

การประเมินผลการจัดการเรียนรู้

1. แบบประเมินความสามารถในการสื่อสาร
2. แบบฝึกกิจกรรม

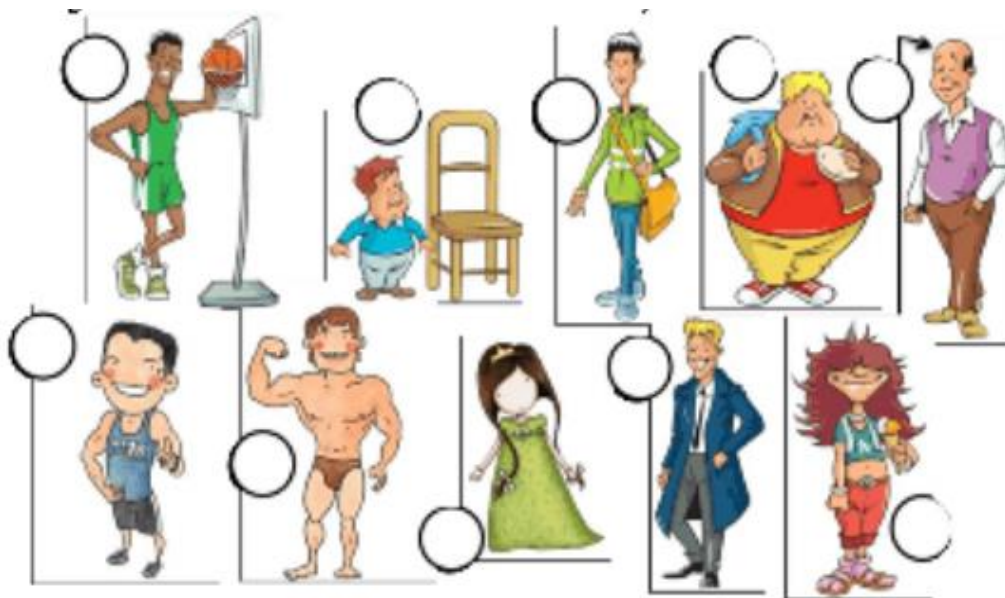
บัตรภาพ/บัตรคำสั่ง ดาราหรือคนดัง Who am I?

ให้นักเรียนอ่านคำสั่งและปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. นักเรียนนำบัตรภาพออกมาจากซองกิจกรรม
2. วางบัตรภาพคว่ำไว้บนโต๊ะ
3. ตัวแทนจับภาพขึ้นมา 1 ใบ ไม่ให้ตนเองเห็นภาพ แต่โชว์ให้เพื่อนเห็น แล้วใช้ประโยค What + do/does + sb + look like? และ What + verb to be + sb + like? ในการถามเพื่อน
4. ให้นักเรียนที่เหลือในกลุ่มอธิบายเกี่ยวกับ Appearance & Personality ว่าบุคคลในภาพเป็นใครเพื่อให้ตัวแทนตอบ
5. สมาชิกในกลุ่มผลัดกันเป็นคนถาม และคนตอบ

Exercise 1 : Match the words with the pictures. Then, write the numbers in the circle.

1. Attractive

2. Bald

3. Beautiful

4. Fat

5. Fit

6. Short

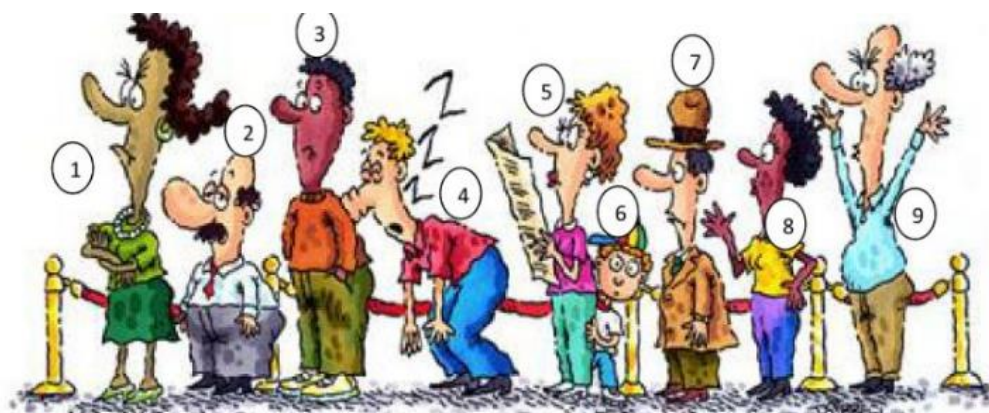
7. Slim

8. Strong

9. Tall

10. Ugly

Exercise 2 : Who is who in the queue? Read the descriptions and write the names in the right number.

These people are queuing up for the bus. It is thirty minutes late and they are getting fed up!

My name is Sophia. I am quite short and I have got short curly black hair. I am wearing a yellow T-shirt and blue jeans. My shoes are black with a small heel. I'm going shopping for some new clothes.

My name is Jordan. I am short. I've got a large nose and a moustache. I'm a bit bald on top! I'm wearing a white a red tie. My trousers are blue.

My name is Caroline. I'm OK with waiting for the bus – it's not too bad. I've got short ginger hair and I'm wearing my red lipstick. My T-shirt is pink and my trousers are turquoise. I'm reading my newspaper.

I'm called Lorna. I'm pretty angry about having to wait! I'm quite tall with curly black hair. I'm wearing a green dress and light green shoes. I've got my pearl necklace on as I'm going to meet my friend for lunch.

I'm Joe Black. I'm going for a job interview and I'm going to be late! I'm quite short and I've got short black hair. I'm wearing a brown overcoat and my brown bowler hat.

I'm Jay. I'm tall and I'm sixty. My hair – what there is left of it! – is gray. My shirt is turquoise and my trousers are gray. I'm angry!

My name is Micky and I'm with my mum. She is reading her paper. I'm wearing my white T-shirt and blue jeans. I'm the youngest person in this queue.

I'm Jim Jackson. I've got curly blond hair. My shirt is pink and my trousers are blue. I am so bored that I am sleeping!

I'm Dominic. I'm not happy at all! The bus is late! I'm wearing an orange jumper and green trousers. My trainers are yellow. Oh, at last, here comes the bus!

- 1) _____
- 2) _____
- 3) _____
- 4) _____
- 5) _____
- 6) _____
- 7) _____
- 8) _____
- 9) _____

Exercise 3 : Use one of the 15 character adjectives to fill in the blanks. Pay special attention to the context for clues.

ambitious	easygoing	attentive	impatient
generous	moody	optimistic	
sensitive	conservative	lazy	
perfectionist	cheerful		
romantic	arrogant	trustworthy	

1. He's the type of person who's always whistling at work. He rarely gets angry or depressed, so I'd say he's a rather _____ person.
2. She's a bit difficult to understand. One day she's happy, the next she's depressed. You could say she's a _____ person.
3. Peter sees the good in everybody and everything. He's a very _____ coworker.
4. He's always in a rush and worried he's going to miss something. It's hard to work with him because he's really _____.
5. Jennifer makes sure all the I's are dotted and T's are crossed. She's very _____ to detail.
6. You can believe anything she says and rely on her to do anything. In fact, she's probably the most _____ person I know.
7. Don't count on any work getting done with him around. He's just a _____ slob!
8. I'd say she can't be disturbed by anything, and she's happy to do whatever you'd like. She's very _____.
9. Be careful about what you say to Jack. He's so _____ that he might start to cry if you made a joke about his strange looking shirt.
10. I swear she'd give the shirt off her back to someone if she needed it. To say she is _____ is an understatement!

Exercise 4 : Complete the description of this girl called Lola. Use the words in the box given.

small	brown and huge	thin	Spanish
friendly	twelve	straight dark	one sister
shy	medium-height	a bit lazy	imagination
round	smile		

This is Lola

Lola is a girl from Seville, so she is ¹ _____. She is
² _____ years old. She has got ³ _____, Carmen.
 She isn't fat. She is ⁴ _____ and ⁵ _____.

Lola eyes are ⁶ _____ and she has got ⁷ _____ hair.
 Her face is ⁸ _____ and her nose is
⁹ _____. She is very beautiful ¹⁰ _____.

Lola has got a great ¹¹ _____ and she's very creative. At
 school she isn't hard-working. She is ¹² _____. She is
¹³ _____ but she has got a lot of friends. She is really
¹⁴ _____ and a very funny girl.

Lola has got a very nice pet. Her dog is called Blackie and it's very clever.

Exercise 5 : Answer the question

1. What do you look like?

2. What are you like?

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

เฉลยชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ชุดกิจกรรมที่ 1 เรื่อง Appearance & Personality

เฉลยบัตรภาพ

Bruno mars	Spiderman	
Nicki Minaj	Robert John Downey, Jr.	The Hulk
Song joongki	Peck Palitchoke	MareeyaPoonlertlarp

เฉลย Exercise 1

9. Tall	6. Short	7. Slim	4. Fat	2. Bald
5. Fit	8. Strong	3. Beautiful	1. Attractive	10. Ugly

เฉลย Exercise 2

1. Lorna	2. Jordan	3. Dominic	4. Jim Jackson	5. Caroline
6. Micky	7. Joe Black	8. Sophia	9. Jay	

เฉลย Exercise 3

1. cheerful / easygoing	2. moody / sensitive	3. optimistic
4. impatient / ambitious	5. attentive / trustworthy	6. trustworthy
7. lazy	8. easygoing / cheerful / sociable	
9. sensitive / moody	10. generous	

เฉลย Exercise 4

1. Spanish	2. Twelve	3. One sister
4. thin	5. Medium-height	6. brown and huge
7. straight dark	8. round	9. small
10. smile	11. Imagination	12. A bit lazy
13. shy	14. friendly	

เฉลย Exercise 5

1. ตอบตามสภาพจริง(appearance) ตัวอย่างคำตอบ เช่น I am tall and wears glasses.
2. ตอบตามสภาพจริง(personality) ตัวอย่างคำตอบเช่น I am generous and patient.

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ.(2551ก).ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ
: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย

Kenneth Beare.(2018).*Building Character Adjectives Vocabulary*. วันที่สืบค้น มกราคม
10, 2562, จาก : <https://www.thoughtco.com/building-character-adjectives-vocabulary-1212268>.

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องภาษาอังกฤษใน
ชีวิตประจำวัน

ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 40 ข้อ 40 คะแนน 50 นาที

Direction: Choose the best word or expression a, b, c or d to complete the sentences. 1-5

Man : Excuse me. Could you tell me _____ 1 _____, please?

Woman : Yes, of course. You come out of the station and go across Station Road. Go down Prince's Street, past the restaurant and the Concert Hall

Man : Sorry, did you say _____ 2 _____?

Woman : Yes, that's right. Then turn right into High Street.

Man : _____ 3 _____, OK.

Woman : Turn right again into West Street. The shopping center is on your right, opposite an office block.

Man : Thank you very much.

Woman : _____ 4 _____.

1. a. where is the train station	b. where is the office block
c. where is the Concert Hall	d. where the shopping center is
2. a. High' Street	b. Prince' Street
c. Chemist's	d. Apple' Street
3. a. Turn left into High Street	b. Just go across High Street
c. Go down High's Street	d. Right into High Street
4. a. You are welcome	b. It's all right
c. Sure	d. See you soon

5. A: Excuse me, How do I get to the post office?

B: Go down this street and turn right at the traffic light. Go past the supermarket, and _____ 5 _____

A: Thanks a lot.

B: You're welcome.

a. the post office is on this street.	b. you'll see the post office.
c. It's opposite the supermarket	d. you'll see the petro station

Direction: Choose the best word or expression a, b, c, d or e to complete the sentences. 6-10

a. patient	b. cunning	c. easy-going	d. greedy	e. generous
------------	------------	---------------	-----------	-------------

6. He was as _____ as a fox in children stories.
7. He is such a _____ boss. He bought me and my wife tickets to Japan for our honeymoon.
8. A good teacher is always _____ with students.
9. I don't like the president. He is so _____, he wants more money and power.

10. His friends described him as an _____ person because he is happy and accepts things without worrying.

Direction: Choose the best word or expression a, b, c, d or e to complete the sentences. 11-15

a. selfish	b. polite	c. optimistic	d. vain	e. cruel
------------	-----------	---------------	---------	----------

11. I think killing animals for fun is immoral. It is such _____ behavior.
12. If you want to live happily, be _____. Everything in this world is beautiful.
13. The wicked queen in Snow White is _____ and cold-hearted.
14. Do you think I'm being _____ by not letting her go? I don't care. I care only about myself rather than others.
15. Be _____ in class. Respect your friends with good manners and saying nice words.

Direction: Choose the best word or expression a, b, c or d to complete the sentences. 16-21

16. I used to be quite well- _____ when I was younger but now I'm not so fit.
a. built b. handsome c. overweight d. attractive
17. Have you seen Mary's new boyfriend? He's so _____. Apparently he used to be a male model.
a. lovely b. beautiful c. overweight d. handsome
18. The doctor told me I was _____ and needed to cut down on the amount of fatty foods I eat.
a. ugly b. handsome c. overweight d. slender
19. I think I'm quite _____, because I like going to parties and being with friends.
a. sociable b. reliable c. arrogant d. shy
20. Peter I would say he's _____, because he can't wait for long.
a. flexible b. confident c. sociable d. impatient
21. Sandra want things to be perfect. So, she's _____.
a. sentimental b. moody c. perfectionist d. reliable

Direction: Choose the best word or expression a, b, c or d to complete the passage below. 22-26

There are so many problems on earth when people use the _____ (22) _____ as a factory. Some people cut down the trees to make papers. Some factories can increase the amount of _____ (23) _____ and also use water as a process to make many products. The main issue of water pollution is people throwing unwanted items and _____ (24) _____ into water. It caused aquatic animals and especially _____ (25) _____ to become _____ (26) _____.

22. a. rainforest b. deforestation c. recycle d. animals
23. a. water pollution b. air pollution c. breath d. products

24. a. papers b. plant c. rubbish d. transportation
 25. a. horses b. birds c. jaguars d. endangered species
 26. a. preserve b. extinct c. more d. different

Direction: Choose the best word or expression a, b, c or d to complete the sentences. 27-31

27. We wanted to go on holiday, _____ we didn't have enough money.
 a. so b. and c. but d. as
28. It's good to see you again. We _____ each other for a long time.
 a. have seen b. have saw c. hasn't seen d. haven't seen
29. While my mum was working in the garden, she _____ her back.
 a. hurt b. hurted c. hurting d. were hurting
30. What does she look like?
 a. She like apple. b. she can't speak English.
 c. She's tall and curly long hair. d. She's generous and patient.
31. What does she like?
 a. She like apple. b. she can't speak English.
 c. She's tall and curly long hair. d. She's generous and patient.

Direction: Read the passage. Then answer the questions below. 32 - 36

Etiquette is very important when we are at a restaurant. There are unspoken rules to be observed from the moment we enter a restaurant to the time we leave. Many restaurants observe a particular dress code. Most restaurants do not allow patrons to wear slippers and shorts. Some will even turn potential patrons away if they turn up wearing inappropriate clothing. Although the majority of restaurants allow casual wear, some insist that their patrons are dressed in formal attire. Behavior in a restaurant is also important. Patrons usually speak in hushed tones. In this way, they will not disturb the other patrons in the restaurant. Whenever anyone raises his voice, all eyes will be turned towards him for he would have disrupted the peaceful environment. This is especially so when a patron complains about the food or service of the restaurant in an unruly manner. Such unbecoming behavior only causes the patron to look petty and rude with little respect for social etiquette.

On the other hand, behavior at other eating establishments such as fast food restaurants is completely different. If a person were to behave the way he would at a high-end restaurant, he would certainly be the center of attention. It is all right to speak loudly here and patrons should not expect their food to be brought to them. Different types of behavior are expected and required of a person depending on the place he is in.

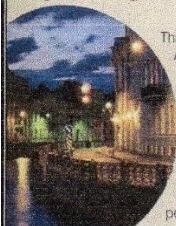
32. According to the first paragraph, etiquette refers to _____.
 a. the rules we observe at b. the places we go to for meals
 c. how we are supposed to behave d. things that everyone understands
33. Some restaurants are fussy(จุ๊กจิกจู้จี้/เรื่องมาก) about the way patrons _____.
 a. dress b. arrive c. speak d. eat
34. Patrons at a restaurant should be _____.
 a. polite and gracious b. loud and rowdy
 c. quiet and unconcerned d. considerate and silent
35. The writer thinks it is wrong for patrons to _____ in restaurants.
 a. complain rudely about food b. dislike the food and service
 c. talk d. talk to the waiters
36. A person at a fast food outlet would be the 'center of attention' if he _____.
 a. expects to be served b. orders the food
 c. speaks loudly d. dresses casually

Direction: Read the adverts and then choose the best answer for each question. 37 - 41

37. I am looking for a three night tour package to anywhere. I love culture and museums. Please choose the most suitable place for me.
 a. Amazon Adventure b. Natural Poland
 c. Sightseeing in St Petersburg d. Historical Mexico
38. I love beaches, beachfront hotels and adventure in the forest as well. I am going to take a 7 days off. Which package is suitable for me?
 a. African Safari b. Historical Mexico
 c. Natural Poland d. Amazon Adventure
39. I love birds and rainforest and I am thinking about an under 1,200 dollars package. Which package suits me the best?
 a. Natural Poland b. Mediterranean Fun
 c. African Safari d. Sightseeing in St Petersburg
40. I love trying new food and I love animals. Which is the best for me?
 a. Mediterranean Fun b. Amazon Adventure
 c. Natural Poland d. African Safari

LOOKING FOR THE IDEAL GETAWAY?

Sightseeing in St Petersburg A

Three nights at the luxurious Astoria hotel. Russian culture and professionally guided tours. Don't miss the chance to visit this city's most famous landmarks and some of the world's greatest museums.

\$1,450
per person (all inclusive)

Mediterranean Fun B

The Coral Beach Resort in Marbella, Spain offers relaxing 2-week breaks for all the family. Beachfront hotels with swimming pools, cafés, restaurants, watersports facilities and great nightlife! Sun and fun for everyone!

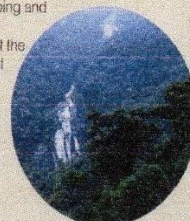
Adults \$2,500
Children \$1,600
(14 nights, incl. flights)

Amazon Adventure C

Would you enjoy camping and trekking in tropical rainforests? How about the thrill and excitement of white-water rafting? If you are looking for action and adventure, this is definitely the holiday for you!

\$1,700 per person
(6 days incl. flights)

Natural Poland D

Babiogorski National Park offers a dramatic setting for a fantastic holiday for the less adventurous! Family-style accommodation. Bird-watching enthusiasts won't be disappointed – there are about 120 species of birds here and early risers are sure to catch a glimpse of something unusual.

\$1,170 per person
(7 nights all inclusive)

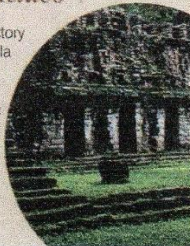
African Safari E

Fabulous 12-day jeep safari in Kenya. See Africa's stunning wildlife in its spectacular natural habitat. Get a taste of real African culture with its traditional food, and enjoy the incredible sunsets.

Historical Mexico F

Experience the rich history of the Yucatan Peninsula in style aboard the Expreso Maya Luxury Train. Visit Chichen Itza and the Adivino Pyramid on this 5-day, once-in-a-lifetime trip.

\$1,250 per person

Try these holiday suggestions from
Travel Co. Tel: 0876-500-0034

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรม

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรม

ชื่อครูผู้สอน

รายวิชา รหัสวิชา ชั้น ปีการศึกษา

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจดังนี้

5 = พึงพอใจมากที่สุด

4 = พึงพอใจมาก

3 = พึงพอใจปานกลาง

2 = พึงพอใจน้อย

1 = พึงพอใจน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. ครูมีการเตรียมการสอน เตรียมสื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ					
2. ครูตั้งใจสอน ให้คำปรึกษา คำแนะนำนักเรียนในการทำกิจกรรม					
3. ครูมีวิธีการประเมินผลอย่างยุติธรรม					
4. ครูใช้วิธีการสอนหลายวิธี (เช่น การทำงานกลุ่ม โครงงาน จับคู่ ฯลฯ)					
5. ครูจัดกิจกรรมให้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียน					
6. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
7. เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน					
8. นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน					
9. เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจ และความต้องการของนักเรียน					
10. เนื้อหาที่สอนสอดคล้องกับชีวิตและทันสมัย					
11. นักเรียนทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน					
12. แบบฝึกส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิด โดยอาศัยความรู้และความเข้าใจเดิมเป็นพื้นฐาน					
13. กิจกรรมในแบบฝึกทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง					
14. เวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกเพียงพอและเหมาะสม					
15. นักเรียนนำความรู้จากวิชานี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
16. ด้านการวัดและประเมินผลมีการวัดและประเมินผลการเรียนทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม					
17. การวัดและประเมินผลการเรียนสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
18. เครื่องมือวัดและประเมินผลมีความหลากหลายและเหมาะสม					
19. การวัดและประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาวิชาที่เรียน					
20. ผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเองและของกลุ่มทันที					

ภาคผนวก ง
ผลการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

**ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ชุดกิจกรรมของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**

ชุดที่	ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ						IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม		
1	1	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	2	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	3	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	4	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	5	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	6	1	1	0	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
	7	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	8	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	9	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	10	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	2	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	3	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	4	1	1	1	0	1	4	0.80	สอดคล้อง
	5	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	6	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	7	1	0	1	1	0	3	0.60	สอดคล้อง
	8	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	9	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	10	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	2	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	3	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	4	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	5	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	6	1	0	1	1	0	3	0.60	สอดคล้อง
	7	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

ชุดที่	ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ						IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม		
3	8	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	9	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	10	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	2	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	3	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	4	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	5	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	6	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	7	1	1	1	1	0	4	0.80	สอดคล้อง
	8	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	9	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	10	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

ค่าดัชนีความสอดคล้องของชุดกิจกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ชุดที่	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1.1	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	1.2	0	1	1	1	0	3	0.60	สอดคล้อง
	1.3	1	0	1	0	1	3	0.60	สอดคล้อง
	2.1	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	2.2	1	1	1	1	0	4	0.80	สอดคล้อง
	3.1	1	1	0	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
	3.2	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	3.3	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	4.1	0	1	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
	4.2	1	1	0	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
	4.3	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
2	1.1	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	1.2	1	0	1	0	1	3	0.60	สอดคล้อง
	1.3	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	2.1	0	1	1	1	0	3	0.60	สอดคล้อง
	2.2	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	3.1	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	3.2	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	3.3	1	1	0	0	1	3	0.60	สอดคล้อง
	4.1	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
	4.2	1	0	1	0	1	3	0.60	สอดคล้อง
	4.3	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
3	1.1	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
	1.2	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	1.3	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	2.1	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	2.2	1	0	1	0	1	3	0.60	ใช้ได้
	3.1	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

ชุดที่	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
3	3.2	0	1	0	1	1	3	0.60	สอดคล้อง
	3.3	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	4.1	1	0	1	0	1	3	0.60	สอดคล้อง
	4.2	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	4.3	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
4	1.1	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	1.2	1	0	1	1	0	3	0.60	สอดคล้อง
	1.3	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	2.1	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	2.2	0	1	0	1	1	3	0.60	สอดคล้อง
	3.1	1	1	1	0	1	4	0.80	สอดคล้อง
	3.2	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	3.3	1	0	1	1	0	3	0.60	สอดคล้อง
	4.1	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	4.2	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
	4.3	1	1	0	1	1	4	0.80	สอดคล้อง

**ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**

แบบทดสอบ ข้อที่	ผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
11	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
12	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
13	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
14	0	1	1	0	1	4	0.60	สอดคล้อง
15	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
16	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
17	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
18	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
19	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
20	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
21	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
22	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
23	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
24	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
25	1	1	0	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
26	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

แบบทดสอบ ข้อที่	ผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
27	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
28	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
29	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
30	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
31	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
32	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
33	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
34	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
35	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
36	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
37	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
38	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
39	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
40	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

**ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินความพึงพอใจของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อชุดกิจกรรม**

รายการตรวจสอบ	ผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. ครูมีการเตรียมการสอน เตรียมสื่ออุปกรณ์ ต่าง ๆ	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
2. ครูตั้งใจสอน ให้คำปรึกษา คำแนะนำนักเรียนในการทำกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
3. ครูมีวิธีการประเมินผลอย่างยุติธรรม	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
4. ครูใช้วิธีการสอนหลายวิธี (เช่น การทำงานกลุ่ม โครงงาน จับคู่ ฯลฯ)	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
5. ครูจัดกิจกรรมให้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
6. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
7. เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
8. นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
9. เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับ ความสนใจ และความต้องการของนักเรียน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
10. เนื้อหาที่สอนสอดคล้องกับชีวิตและทันสมัย	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
11. นักเรียนทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
12. แบบฝึกส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิด โดยอาศัยความรู้และความเข้าใจเดิมเป็นพื้นฐาน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
13. กิจกรรมในแบบฝึกทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

รายการตรวจสอบ	ผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
14. เวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึก เพียงพอและเหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
15. นักเรียนนำความรู้จากวิชานี้ไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
16. ด้านการวัดและประเมินผลมีการ วัดและประเมินผลการเรียนทั้ง รายบุคคลและเป็นกลุ่ม	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
17. การวัดและประเมินผลการเรียน สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
18. เครื่องมือวัดและประเมินผลมี ความหลากหลายและเหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
19. การวัดและประเมินผลครอบคลุม เนื้อหาวิชาที่เรียน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
20. ผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้ของ ตนเองและของกลุ่มทันที	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การทดสอบหาความเชื่อมั่นแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลรายการทดสอบ

ข้อที่	ค่าเฉลี่ย	S.D.	จำนวน
1.	.6000	.49827	30
2.	.5667	.50401	30
3.	.4667	.50742	30
4.	.5000	.50855	30
5.	.5000	.50855	30
6.	.5000	.50855	30
7.	.4667	.50742	30
8.	.5000	.50855	30
9.	.4667	.50742	30
10.	.5667	.50401	30
11.	.5667	.50401	30
12.	.5667	.50401	30
13.	.5333	.50742	30
14.	.4667	.50742	30
15.	.5000	.50855	30
16.	.5000	.50855	30
17.	.5000	.50855	30
18.	.5333	.50742	30
19.	.7000	.46609	30
20.	.5667	.50401	30
21.	.6000	.49827	30
22.	.8333	.37905	30
23.	.7000	.46609	30

ผลรายการทดสอบ

ข้อที่	ค่าเฉลี่ย	S.D.	จำนวน
24.	.6000	.49827	30
25.	.5333	.50742	30
26.	.6667	.47946	30
27.	.7333	.44978	30
28.	.6000	.49827	30
29.	.5000	.50855	30
30.	.6333	.49013	30
31.	.6333	.49013	30
32.	.5667	.50401	30
33.	.5333	.50742	30
34.	.6000	.49827	30
35.	.5333	.50742	30
36.	.6000	.49827	30
37.	.5000	.50855	30
38.	.5667	.50401	30
39.	.5000	.50855	30
40.	.6000	.49827	30
ค่าความเชื่อมั่น มีค่าเท่ากับ	.861		

**การทดสอบหาความเชื่อมั่นแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน
ต่อชุดกิจกรรม**

ผลรายการทดสอบ

ข้อที่	ค่าเฉลี่ย	S.D.	จำนวน
1.	4.5111	.58861	30
2.	4.4000	.68755	30
3.	4.4667	.66058	30
4.	4.2000	.86865	30
5.	4.4667	.66058	30
6.	4.5111	.84267	30
7.	4.3778	.93636	30
8.	4.5556	.72474	30
9.	4.7778	.42044	30
10.	4.6444	.60886	30
11.	4.6667	.63960	30
12.	4.7111	.54864	30
13.	4.6222	.74739	30
14.	4.6889	.73306	30
15.	4.5778	.72265	30
16.	4.3333	.67420	30
17.	3.7556	.95716	30
18.	3.9778	.91674	30
19.	3.8889	1.00504	30
20.	3.4889	1.16037	30
ค่าความเชื่อมั่นมีค่าเท่ากับ		.734	

**การวิเคราะห์ระดับความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของ
แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**

การวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อหาค่าระดับความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก

ข้อที่	หักเรียนกลุ่ม เก่ง (H ตอบถูก)	หักเรียนกลุ่มอ่อน (L ตอบถูก)	ความยากง่าย p	ค่าอำนาจ จำแนก r
1	13	5	0.20	0.53
2	11	6	0.20	0.33
3	9	5	0.20	0.27
4	10	5	0.20	0.33
5	10	5	0.20	0.33
6	10	5	0.20	0.33
7	9	5	0.20	0.27
8	10	5	0.20	0.33
9	9	5	0.20	0.27
10	12	5	0.20	0.47
11	12	5	0.20	0.47
12	12	5	0.20	0.47
13	10	6	0.20	0.27
14	9	5	0.20	0.27
15	10	5	0.20	0.33
16	10	5	0.20	0.33
17	10	5	0.20	0.33
18	10	6	0.20	0.27
19	12	9	0.20	0.33
20	10	7	0.27	0.20
21	12	6	0.20	0.40
22	14	11	0.40	0.20
23	14	7	0.27	0.47
24	11	7	0.23	0.27
25	11	5	0.20	0.40

ข้อที่	หักเรียนกลุ่ม เก่ง (H ตอบถูก)	หักเรียนกลุ่มอ่อน (L ตอบถูก)	ความยากง่าย p	ค่าอำนาจ จำแนก r
26	13	7	0.27	0.40
27	14	8	0.30	0.40
28	11	7	0.27	0.27
29	10	5	0.20	0.33
30	14	5	0.20	0.60
31	12	7	0.27	0.33
32	12	5	0.20	0.47
33	11	5	0.20	0.40
34	13	5	0.20	0.53
35	10	6	0.23	0.27
36	12	6	0.23	0.40
37	10	5	0.20	0.33
38	12	5	0.20	0.47
39	10	5	0.20	0.33
40	13	5	0.20	0.53

ภาคผนวก จ

การทดสอบสมมติฐาน

ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษใน
ชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการทดลองแบบรายบุคคล

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน					รวมคะแนน	คะแนนหลัง
	1	2	3	4	5	กิจกรรม	เรียน
	10	10	10	10	10	50	40
อ่อน	6	6	6	6	8	32	25
ปานกลาง	10	9	10	9	9	47	30
เก่ง	8	8	8	9	8	41	38
คะแนนรวม	24	23	24	24	25	120	93
ค่าเฉลี่ย	8.00	7.60	8.00	8.00	8.33	40.00	31.00
ค่าประสิทธิภาพ E ₁ /E ₂						80.00	77.50

การคำนวณประสิทธิภาพ E1/E2

วิธีคำนวณหา E1

$$E1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

$$E1 = \frac{\frac{120}{3}}{50} \times 100$$

$$E1 = \frac{120}{150} \times 100$$

$$E1 = 80.00$$

วิธีคำนวณหา E2

$$E2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

$$E2 = \frac{\frac{93}{3}}{40} \times 100$$

$$E2 = \frac{93}{120} \times 100$$

$$E2 = 77.50$$

E1/E2 มีค่าเท่ากับ 80.00/ 77.50

ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการทดลองแบบกลุ่มย่อย

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน					รวมคะแนน	คะแนนหลัง
	1	2	3	4	5	กิจกรรม	เรียน
อ่อน	10	10	10	10	10	50	40
	6	6	6	6	8	32	25
	6	7	6	7	8	34	29
	10	9	10	9	9	47	30
ปานกลาง	8	8	8	8	9	41	32
	6	8	7	7	8	36	33
	8	8	9	8	10	43	33
เก่ง	10	9	10	10	9	48	33
	9	8	9	8	9	43	35
	9	8	8	8	8	41	37
คะแนนรวม	71	73	71	78	71	365	287
ค่าเฉลี่ย	7.80	8.11	7.80	8.60	7.80	40.50	31.80
ค่าประสิทธิภาพ E ₁ /E ₂						81.11	79.72

การคำนวณประสิทธิภาพ E₁/E₂

วิธีคำนวณหา E₁

$$E1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

$$E1 = \frac{120}{3} \times 100$$

$$E1 = \frac{120}{150} \times 100$$

$$E1 = 81.11$$

วิธีคำนวณหา E₂

$$E2 = \frac{\sum F}{N} \times 100$$

$$E2 = \frac{93}{3} \times 100$$

$$E2 = \frac{93}{120} \times 100$$

$$E2 = 79.72$$

E₁/E₂ มีค่าเท่ากับ 81.11/ 79.72

**ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการทดลองแบบภาคสนาม**

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน					รวมคะแนน	คะแนนหลัง
	1	2	3	4	5	กิจกรรม	เรียน
	10	10	10	10	10	50	40
1	8	8	8	8	8	40	36
2	9	8	8	9	9	43	33
3	9	8	8	8	8	41	37
4	8	8	8	9	9	42	34
5	9	9	9	9	9	45	32
6	6	6	6	6	8	32	25
7	8	8	8	8	9	41	36
8	8	8	8	8	8	40	34
9	9	9	9	9	9	45	37
10	10	9	10	10	9	48	33
11	8	8	10	8	9	43	33
12	8	8	9	8	9	42	32
13	8	8	9	8	10	43	33
14	8	8	9	9	9	43	32
15	6	7	6	7	8	34	29
16	10	8	10	10	9	47	35
17	10	9	9	8	8	44	33
18	10	9	10	9	9	47	30
19	9	10	9	8	8	44	34
20	9	9	9	8	9	44	35
21	9	10	9	8	8	44	37
22	9	8	9	8	9	43	35
23	9	8	9	8	8	42	34
24	10	9	9	10	9	47	37

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน					รวมคะแนน	คะแนนหลัง
	1	2	3	4	5	กิจกรรม	เรียน
	10	10	10	10	10	50	40
25	8	9	8	8	9	42	32
26	8	8	8	8	9	41	32
27	6	8	7	7	8	36	33
28	8	9	8	8	8	41	32
29	8	8	8	9	8	41	38
30	8	9	8	9	8	42	33
คะแนนรวม	253	251	255	250	258	1,267	1,006
ค่าเฉลี่ย	8.43	8.36	8.50	8.33	8.60	42.23	33.53
ค่าประสิทธิภาพ E ₁ /E ₂						84.47	83.83

การคำนวณประสิทธิภาพ E₁/E₂

วิธีคำนวณหา E₁

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

$$E_1 = \frac{\frac{1267}{30}}{50} \times 100$$

$$E_1 = \frac{1267}{1500} \times 100$$

$$E_1 = 84.47$$

วิธีคำนวณหา E₂

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\frac{1006}{30}}{40} \times 100$$

$$E_2 = \frac{1006}{1200} \times 100$$

$$E_2 = 83.83$$

E₁/E₂ มีค่าเท่ากับ **84.47/ 83.83**

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ก่อนเรียนกับหลังเรียน

ลำดับที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	D	D ²
	40 คะแนน	40 คะแนน		
1.	24	36	12	144
2.	22	33	11	121
3.	19	37	18	324
4.	20	34	14	196
5.	20	32	12	144
6.	20	25	5	25
7.	24	36	12	144
8.	15	34	19	361
9.	33	37	4	16
10.	25	33	8	64
11.	19	33	14	196
12.	22	32	10	100
13.	26	33	7	49
14.	22	32	10	100
15.	19	29	10	100
16.	31	35	4	16
17.	21	33	12	144

ลำดับที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	D	D ²
	40 คะแนน	40 คะแนน		
18.	17	30	13	169
19.	22	34	12	144
20.	20	35	15	225
21.	32	37	5	25
22.	18	35	17	289
23.	20	34	14	196
24.	34	37	3	9
25.	25	32	7	49
26.	20	32	12	144
27.	20	33	13	169
28.	16	32	16	256
29.	33	38	5	25
30.	27	33	6	36
31.	23	32	9	81
32.	34	37	3	9
33.	19	33	14	196
34.	26	33	7	49
35.	26	32	6	36
36.	29	33	4	16
37.	20	31	11	121

ลำดับที่	คะแนนก่อนเรียน 40 คะแนน	คะแนนหลังเรียน 40 คะแนน	D	D ²
38.	19	34	15	225
39.	28	34	6	36
40.	24	29	5	25
41.	30	35	5	25
42.	28	32	4	16
43.	22	34	12	144
44.	25	31	6	36
45.	31	37	6	36
รวม	1070	1503	433	5031
ค่าเฉลี่ย	23.77	33.40	9.62	218.74
S.D.	5.12	2.51		

การทดสอบสมมติฐานทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ค่าทางสถิติ t – test แบบ dependent samples ดังสมการต่อไปนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum d^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \quad df = n-1$$

$$t = \frac{433}{\sqrt{\frac{45(5031) - (433)^2}{45-1}}}$$

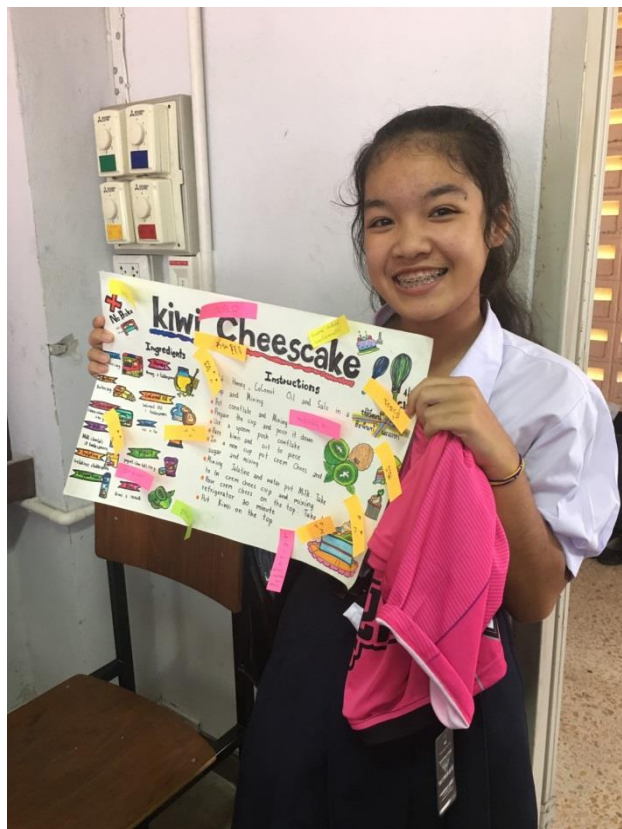
$$t = \frac{433}{\sqrt{\frac{226395 - 187489}{44}}}$$

$$t = \frac{433}{\sqrt{\frac{38906}{44}}} \quad t = \frac{433}{\sqrt{884.22}} \quad t = \frac{433}{\sqrt{29.73}}$$

$$t = 14.564^{**}$$

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาคผนวก จ
ภาพกิจกรรมการใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ชิ้นงานการเขียนของนักเรียนเรื่อง How to cook

ภาพบรรยากาศการทำใบงานของนักเรียน

ภาพบรรยากาศการใช้แอปพลิเคชัน ในการช่วยทบทวนคำศัพท์ให้กับนักเรียน

ภาพบรรยากาศการสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้

ภาคผนวก ข
แผนการเรียนรู้ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ชุดกิจกรรมที่ 1 เรื่อง Appearance & Personality

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ31102)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด 4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลบรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด 1. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจของสังคม

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด 1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษาชุมชนและสังคม

สาระสำคัญ

การใช้คำศัพท์ โครงสร้างประโยคในการถาม ตอบ บรรยาย เกี่ยวกับลักษณะรูปร่างหน้าตา และบุคลิกลักษณะของบุคคล

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ เลือกใช้คำศัพท์ให้สัมพันธ์กับลักษณะรูปร่างหน้าตาและบุคลิกของบุคคลต่างๆได้
2. โครงสร้างประโยคในการถาม ตอบ เกี่ยวกับลักษณะรูปร่างหน้าตา และบุคลิกลักษณะของบุคคลได้ถูกต้องตามหลักภาษา
3. พูดและเขียนบรรยายบุคคลได้

สาระการเรียนรู้

Listening: การฟังข้อมูลเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะ

Speaking: การพูดบรรยายบุคลิกลักษณะของคนที่เราจัก

Reading: การอ่านข้อมูลต่างๆ

Writing: การเขียนบรรยายบุคลิกลักษณะของคนที่เราจัก

Vocabulary: appearance adjectives, compound nouns describing appearance, and Personality

เนื้อหา/สาระ

1. คำศัพท์ที่ใช้บรรยายรูปร่างหน้าตา(appearance) บุคลิกลักษณะ(personality)
2. โครงสร้างประโยคในการถาม ตอบ เกี่ยวกับลักษณะรูปร่างหน้าตา และบุคลิกลักษณะของบุคคล

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ขึ้นเตรียมความพร้อม (Warm up)

ครูโชว์ภาพดารารหรือคนดัง แล้วถามคำถามนักเรียนด้วยประโยคคำถาม “What do I look like?” และ “What am I like” ครูเขียนคำตอบของนักเรียนลงบนกระดานเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนบอกคำศัพท์ที่ใช้บรรยายรูปร่างหน้าตา(appearance) ความสูง(height) โครงสร้าง(build) บุคลิกลักษณะ(personality)

2. ขึ้นนำเสนอ (Presentation)

2.1 ครูทบทวน และนำเสนอคำศัพท์ใหม่ที่ใช้บรรยายรูปร่างหน้าตา(appearance) ความสูง(height) โครงสร้าง(build) บุคลิกลักษณะ(personality) ด้วยการใช้แอปพลิเคชันเกมส์ใบ้คำ (Charades)

2.1.1 ให้นักเรียนผลัดการออกมาใบ้คำศัพท์ด้วย โดยให้คนใบ้ถือโทรศัพท์ที่เปิดแอปพลิเคชันเกมส์ใบ้คำไว้เหนือหัว

2.1.2 ให้เพื่อนในห้องใบ้คำหรือแสดงท่าทางต่างๆ

2.1.3 ค่ำหน้าจอลงเมื่อทายถูก หรือหงายหน้าจอขึ้นเพื่อต้องการข้ามไปก่อน

2.1.4 ครูเขียนคำศัพท์ที่นักเรียนทายแล้วไว้บนกระดาน แล้วสรุปหลังเล่นเสร็จ

- 2.2 ครูอธิบายการใช้ประโยคคำถาม และคำตอบ

2.2.1 What + do/does +sb + look like? เมื่อใช้ถามลักษณะรูปร่างหน้าตา (appearance) ของบุคคล เช่น A : What does she look like?

B : She's tall and thin and wears glasses.

2.2.2 What + verb to be + sb + like? เมื่อใช้ถามบุคลิกลักษณะ(personality)ของบุคคล เช่น A : What is she like?

B : She's generous and patient.

3. ขั้นฝึก (Practice)

3.1 ให้นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 5-6 คน (ในกลุ่มจะต้องมีทั้งนักเรียนเก่ง กลาง อ่อน)

3.2 ครูอธิบายการใช้ชุดกิจกรรมที่ 1 เรื่อง Appearance & Personality และแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีการประเมินผลการใช้ชุดกิจกรรมให้นักเรียนทราบล่วงหน้า

3.3 ตัวแทนกลุ่มออกมาจับชุดกิจกรรมจากครู

3.4 ให้สมาชิกกลุ่มอ่านวิธีการเล่น Who am I? จากบัตรคำสั่ง

3.5 ครูกระตุ้นให้นักเรียนใช้ประโยค What + do/does +sb + look like? และ What + verb to be + sb + like? ในการถาม และคำศัพท์ เกี่ยวกับ Appearance & Personality ในการตอบ

3.6 นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องจากเฉลย

3.7 นักเรียนแต่ละกลุ่มทำแบบฝึกที่ 1-5 ในชุดกิจกรรมที่ 1 เรื่อง Appearance & Personality

3.8 นักเรียนตรวจคำตอบและครูคอยแนะนำช่วยเหลือ

4. ขั้นนำไปใช้ (Production)

4.1 ครูสั่งงานให้นักเรียนหาดารารหรือคนดังที่นักเรียนชื่นชอบ มาพูดอธิบายในหัวข้อ What does he/she look like? และ What is he/she like?

4.2 นักเรียนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน

4.3 ครูประเมินผลความสามารถในการสื่อสาร

5. ขั้นสรุป (Wrap up)

นักเรียนสรุปคำศัพท์และโครงสร้างประโยคคำถาม คำตอบร่วมกัน

สื่อ/อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้

1. แอปพลิเคชัน Charades
2. บัตรภาพดารานักแสดง
3. สไลด์รูปภาพ และโครงสร้างประโยค
แบบฝึกที่ 1-5 ชุดกิจกรรมที่ 1 เรื่อง Appearance & Personality

การวัดผลประเมินผล

1. ประเมินการทำกิจกรรมแบบฝึกที่ 1-5 ชุดกิจกรรมที่ 1 เรื่อง Appearance & Personality
2. แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการสอน

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางพุทธิมน พรหมจิ๋ว)

ความเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจ

(นางดาราร จันทร์เพ็ง)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

การประเมิน	คะแนน	คะแนนระดับความสามารถ
ความคล่องแคล่ว (Fluency)	1	พูดไม่เป็นธรรมชาติ หยุดชะงักบ่อย ตะกุกตะกักจนไม่สามารถเข้าใจได้
	2	พูดค่อนข้างไม่เป็นธรรมชาติ หยุดชะงักบ่อย ตะกุกตะกักไม่สามารถพูด ต่อเนื่องได้
	3	ดูเป็นธรรมชาติเล็กน้อย หยุดชะงักและตะกุกตะกักเป็นบางครั้ง
	4	พูดเป็นธรรมชาติ มีความราบรื่น สามารถเข้าใจได้ แต่ไม่ใกล้เคียงกับ เจ้าของภาษา
	5	พูดเป็นธรรมชาติ มีความราบรื่น สามารถเข้าใจได้ง่าย และใกล้เคียงกับ เจ้าของภาษา
ความเข้าใจง่าย (Comprehensibility)	1	ไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่พูดได้
	2	เข้าใจเป็นบางวลี หรือกลุ่มคำ
	3	เข้าใจเป็นประโยคสั้นๆ ง่ายๆ
	4	เข้าใจเกือบทั้งหมดที่ผู้พูดกล่าวถึง
	5	เข้าใจทั้งหมดที่ผู้พูดกล่าวถึง
ปริมาณการสื่อสาร (Amount of communication)	1	ไม่สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้
	2	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้น้อยมาก
	3	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้พอประมาณ
	4	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้เกือบทั้งหมด
	5	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้ทั้งหมด
คุณภาพของการสื่อสาร (Quality of communication)	1	สื่อสารไม่ถูกต้องตามโครงสร้างประโยค
	2	สื่อสารตามโครงสร้างประโยคได้น้อยมาก
	3	สื่อสารได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ มีผิดบ้างเล็กน้อย
	4	สื่อสารได้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยคเกือบทั้งหมด
	5	สื่อสารถูกต้องตามโครงสร้างประโยคทั้งหมด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
ชุดกิจกรรมที่ 2 เรื่อง Giving Direction

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ31102)
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด 3. พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด 1. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจของสังคม

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด 1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษาชุมชนและสังคม

สาระสำคัญ

การถามและการให้ข้อมูลเกี่ยวกับทิศทางในท้องถิ่น และสถานที่สำคัญ เรื่องใกล้ตัวทำให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ อ่านป้ายสัญลักษณ์และเลือกใช้คำศัพท์ในการบอกทิศทางได้
2. โครงสร้างประโยคในการถาม และให้ข้อมูลเกี่ยวกับทิศทางในท้องถิ่น และสถานที่สำคัญ ได้ถูกต้องตามหลักภาษา
3. พูดและเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับทิศทางในท้องถิ่น และสถานที่สำคัญได้

สาระการเรียนรู้

- Listening:** การฟังการอธิบายทิศทาง (Skill – listening for specific information)
- Speaking:** การพูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับทิศทาง, การพูดเกี่ยวกับคุณสมบัติในการทำงาน
- Reading:** การอ่านป้ายสัญลักษณ์ต่างๆ (Skill – reading to identify information)
- Writing:** การเขียนบรรยายสั้นๆ เกี่ยวกับการบอกทิศทาง
- Vocabulary:** คำศัพท์เกี่ยวกับการบอกทิศทาง

เนื้อหา/สาระ

1. คำศัพท์ที่ใช้ในการบอกทิศทาง
2. โครงสร้างประโยคในการถาม และให้ข้อมูลเกี่ยวกับทิศทางในท้องถิ่น และสถานที่สำคัญ

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นเตรียมความพร้อม (Warm up)
ครูโชว์ภาพแผนที่ในจังหวัดอ่างทอง แล้วถามนักเรียน “How do I get to....สถานที่ในโรงเรียน...?” เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนบอกคำศัพท์ หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับทิศทาง
2. ขั้นนำเสนอ (Presentation)
 - 2.1 ครูนำเสนอคำศัพท์ใหม่ที่ใช้ในการบอกทิศทาง
 - 2.2 ครูอธิบายการใช้ประโยคคำถาม และการให้ข้อมูลทิศทาง
 - 2.2.1 Asking for direction
 - Excuse me, could you tell me the way to...?
 - Excuse me, how do I get to...?

- Do you know where...is?

2.2.2 giving direction

- Of course / sure. Take the first/second turning on your left/right.... / Turn into.... / Just cross/go up/down this road/street and... / it's to the left of/right of / opposite / next to... / Go pass the...

3. ขั้นฝึก (Practice)

3.1 นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 5-6 คน (ในกลุ่มจะต้องมีทั้งนักเรียนเก่ง กลาง อ่อน)

3.2 ครูอธิบายการใช้ชุดกิจกรรมที่ 2 เรื่อง Giving Direction และแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีการประเมินผลการใช้ชุดกิจกรรมให้นักเรียนทราบล่วงหน้า

3.3 ตัวแทนกลุ่มออกมารับชุดกิจกรรมจากครู

3.4 นักเรียนทำแบบฝึกที่ 1-4 ในชุดกิจกรรมที่ 2 เรื่อง Giving Direction

3.5 ในแบบฝึกที่ 3 (Exercise 3)

3.5.1 ครูให้นักเรียนจับคู่แล้วตัดบัตรภาพออกมา ในบัตรภาพจะแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ A และ B เป็นรูปสถานที่เดียวกัน แต่จะให้ข้อมูลต่างกัน

3.5.2 ให้นักเรียนอ่านวิธีการใช้ แล้วเริ่มแลกเปลี่ยนข้อมูล เพื่อจะหาคำตอบของสถานที่ต่างๆให้ครบ

3.5.3 ครูกระตุ้นให้นักเรียนใช้ประโยคคำถาม และการให้ข้อมูลทิศทางให้ถูกต้องตามหลักภาษา

3.5.4 นักเรียนตรวจคำตอบและครูคอยแนะนำช่วยเหลือ

3.5 ในแบบฝึกที่ 4 (Exercise 4)

3.5.1 ครูเปิดคลิปเสียงชาวต่างชาติเจ้าของภาษา ในคลิปเสียงจะเป็นการบรรยายทิศทางการไปสถานที่ต่างๆ

3.5.2 ให้นักเรียนฟังประกอบกับดูแผนที่ ที่ให้ไว้ แล้วตอบคำถามว่าแต่ละสถานที่คือที่ใด

3.5.3 อาจเปิดคำถามนักเรียนฟังไม่ทัน

3.5.4 นักเรียนตรวจคำตอบและครูคอยแนะนำช่วยเหลือ

4. ขั้นนำไปใช้ (Production)

4.1 ครูส่งงานกลุ่มให้นักเรียนไปหาแผนที่จังหวัดที่นักเรียนชอบ แล้วเขียนบอกทิศทางไปสถานที่สำคัญต่างๆ อย่างน้อย 5 สถานที่

4.2 นำข้อมูลที่หามา แล้วเขียนบทบาทสมมุติ โดยกำหนดให้นักเรียน 1 คนเป็นนักท่องเที่ยวมาถามทิศทางไปสถานที่สำคัญต่างๆ และ นักเรียนที่เหลือเป็นผู้ให้ข้อมูลทิศทางออกมาทำบทบาทสมมุติหน้าชั้นเรียน

4.3 ครูประเมินผลความสามารถในการสื่อสาร

5. ขั้นสรุป (Wrap up)

นักเรียนสรุปคำศัพท์และโครงสร้างประโยคคำถาม และการให้ข้อมูลทิศทางร่วมกัน

สื่อ/อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้

1. สไลด์รูปภาพ และโครงสร้างประโยค
2. แบบฝึกที่ 1-2 ชุดกิจกรรมที่ 2 เรื่อง Giving Direction
3. คลิปเสียงการบอกทิศทางของชาวต่างชาติเจ้าของภาษา
4. แผนที่ท้องถิ่นและสถานที่สำคัญ

การวัดผลประเมินผล

1. ประเมินการทำกิจกรรมในแบบฝึกที่ 1-4 ชุดกิจกรรมที่ 2 เรื่อง Giving Direction
2. แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการสอน

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางพุทธิมน พรหมจิว)

ความเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจ

(นางดารา จันทรเพ็ง)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

การประเมิน	คะแนน	คะแนนระดับความสามารถ
ความคล่องแคล่ว (Fluency)	1	พูดไม่เป็นธรรมชาติ หยุดชะงักบ่อย ตะกุกตะกักจนไม่สามารถเข้าใจได้
	2	พูดค่อนข้างไม่เป็นธรรมชาติ หยุดชะงักบ่อย ตะกุกตะกักไม่สามารถพูด ต่อเนื่องได้
	3	ดูเป็นธรรมชาติเล็กน้อย หยุดชะงักและตะกุกตะกักเป็นบางครั้ง
	4	พูดเป็นธรรมชาติ มีความราบรื่น สามารถเข้าใจได้ แต่ไม่ใกล้เคียงกับ เจ้าของภาษา
	5	พูดเป็นธรรมชาติ มีความราบรื่น สามารถเข้าใจได้ง่าย และใกล้เคียงกับ เจ้าของภาษา
ความเข้าใจง่าย (Comprehensibility)	1	ไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่พูดได้
	2	เข้าใจเป็นบางวลี หรือกลุ่มคำ
	3	เข้าใจเป็นประโยคสั้นๆ ง่ายๆ
	4	เข้าใจเกือบทั้งหมดที่ผู้พูดกล่าวถึง
	5	เข้าใจทั้งหมดที่ผู้พูดกล่าวถึง
ปริมาณการสื่อสาร (Amount of communication)	1	ไม่สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้
	2	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้น้อยมาก
	3	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้พอประมาณ
	4	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้เกือบทั้งหมด
	5	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้ทั้งหมด
คุณภาพของการสื่อสาร (Quality of communication)	1	สื่อสารไม่ถูกต้องตามโครงสร้างประโยค
	2	สื่อสารตามโครงสร้างประโยคได้น้อยมาก
	3	สื่อสารได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ มีผิดพลาดเล็กน้อย
	4	สื่อสารได้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยคเกือบทั้งหมด
	5	สื่อสารถูกต้องตามโครงสร้างประโยคทั้งหมด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
ชุดกิจกรรมที่ 3 เรื่อง Weather forecast

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ31102)
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด 3. อธิบายและเขียนประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด 4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด 1. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจของสังคม

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด 1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษาชุมชนและสังคม

สาระสำคัญ

รู้คำศัพท์สำนวนภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสภาพอากาศ และการเดินทาง เป็นพื้นฐานในการค้นคว้า สืบค้น บันทึก สรุป แสดงความคิดเห็น และนำเสนอด้วยการพูด

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ เลือกใช้คำศัพท์ในการรายงานสภาพอากาศ
2. นักเรียนสามารถใช้โครงสร้างประโยคในการรายงานสภาพอากาศ ได้ถูกต้องตามหลักภาษา
3. อ่านและเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับการรายงานสภาพอากาศ

สาระการเรียนรู้

Language Features and Functions

Vocabulary : คำศัพท์เกี่ยวกับ weather

Language Skills

Listening : ฟังเพื่อหาข้อมูลจำเพาะ ฟังและจับคู่ผู้พูดกับสถานที่ ฟังและเติมข้อมูลลงในแผนภูมิ

Speaking : พูดรายงานสภาพอากาศ

เนื้อหา/สาระ

1. คำศัพท์ที่ใช้ในการรายงานสภาพอากาศ
2. โครงสร้างประโยคในการรายงานสภาพอากาศ

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นเตรียมความพร้อม (Warm up)

ครูเขียนหัวข้อ weather ลงบนกระดาน แล้วกระตุ้นให้นักเรียนบอกคำศัพท์เกี่ยวข้องกับสภาพอากาศ

2. ขั้นนำเสนอ (Presentation)

2.1 ครูนำเสนอคำศัพท์ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับสภาพอากาศ

2.2 ครูอธิบายการใช้ประโยคเพื่อรายงานสภาพอากาศ เช่น

2.2.1 In Havana it's hot, dry and sunny. The temperature is in the high thirties.

2.2.2 It will be cool and rainy in Athens with a temperature 15°C

3. ขั้นฝึก (Practice)

3.1 ให้นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 5-6 คน (ในกลุ่มจะต้องมีทั้งนักเรียนเก่ง กลาง อ่อน)

3.2 ครูอธิบายการใช้ชุดกิจกรรมที่ 3 เรื่อง Weather forecast และแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีการประเมินผลการใช้ชุดกิจกรรมให้นักเรียนทราบล่วงหน้า

3.3 ตัวแทนกลุ่มออกมาจับชุดกิจกรรมจากครู

3.4 นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้เรื่อง Weather forecast

3.5 นักเรียนแต่ละกลุ่มทำแบบฝึกที่ 1-4 ในชุดกิจกรรมที่ 3 เรื่อง Weather forecast

3.6 นักเรียนตรวจคำตอบและครูคอยแนะนำช่วยเหลือ

4. ขั้นนำไปใช้ (Production)

4.1 ครูสั่งงานให้นักเรียนเลือกติดตามการรายงานสภาพอากาศกลุ่มละ 1 ประเทศ จำนวน 5-7 วัน จากแอปพลิเคชันในโทรศัพท์ หรือเสร็จข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต

4.2 นำเสนอ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นรายงานสภาพอากาศ และข้อเสนอแนะให้นำสิ่งของใดไปบ้างในประเทศดังกล่าวหน้าชั้นเรียน

5. ขั้นสรุป (Wrap up)

นักเรียนสรุปคำศัพท์และโครงสร้างร่วมกัน

สื่อ/อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้

1. สไลด์รูปภาพ และโครงสร้างประโยค
2. แบบฝึกที่ 3 เรื่อง Weather forecast
3. แอปพลิเคชัน Weather forecast

การวัดผลประเมินผล

1. ประเมินการทำกิจกรรมแบบฝึกที่ 1-4 ชุดกิจกรรมที่ 3 เรื่อง Weather forecast
2. แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการสอน

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางพุทธิมน พรหมจิ๋ว)

ความเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจ

(นางดาราร จันทร์เพ็ง)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

การประเมิน	คะแนน	คะแนนระดับความสามารถ
ความคล่องแคล่ว (Fluency)	1	พูดไม่เป็นธรรมชาติ หยุดชะงักบ่อย ตะกุกตะกักจนไม่สามารถเข้าใจได้
	2	พูดค่อนข้างไม่เป็นธรรมชาติ หยุดชะงักบ่อย ตะกุกตะกักไม่สามารถพูด ต่อเนื่องได้
	3	ดูเป็นธรรมชาติเล็กน้อย หยุดชะงักและตะกุกตะกักเป็นบางครั้ง
	4	พูดเป็นธรรมชาติ มีความราบรื่น สามารถเข้าใจได้ แต่ไม่ใกล้เคียงกับ เจ้าของภาษา
	5	พูดเป็นธรรมชาติ มีความราบรื่น สามารถเข้าใจได้ง่าย และใกล้เคียงกับ เจ้าของภาษา
ความเข้าใจง่าย (Comprehensibility)	1	ไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่พูดได้
	2	เข้าใจเป็นบางวลี หรือกลุ่มคำ
	3	เข้าใจเป็นประโยคสั้นๆ ง่ายๆ
	4	เข้าใจเกือบทั้งหมดที่ผู้พูดกล่าวถึง
	5	เข้าใจทั้งหมดที่ผู้พูดกล่าวถึง
ปริมาณการสื่อสาร (Amount of communication)	1	ไม่สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้
	2	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้น้อยมาก
	3	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้พอประมาณ
	4	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้เกือบทั้งหมด
	5	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้ทั้งหมด
คุณภาพของการสื่อสาร (Quality of communication)	1	สื่อสารไม่ถูกต้องตามโครงสร้างประโยค
	2	สื่อสารตามโครงสร้างประโยคได้น้อยมาก
	3	สื่อสารได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ มีผิดพลาดเล็กน้อย
	4	สื่อสารได้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยคเกือบทั้งหมด
	5	สื่อสารถูกต้องตามโครงสร้างประโยคทั้งหมด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
ชุดกิจกรรมที่ 4 เรื่อง How to cook

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ31102)
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด 4. จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด 1. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจของสังคม

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด 1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษาชุมชนและสังคม

สาระสำคัญ

รู้และเข้าใจเรื่องที่ได้อ่าน คำศัพท์ สำนวนภาษาที่ใช้ในการอธิบายขั้นตอนการทำอาหาร วิเคราะห์ความ สรุป ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ได้อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ เลือกใช้คำศัพท์ในการทำอาหารได้
2. การใช้ sequence connectors ได้ถูกต้องตามหลักภาษา
3. พูดและเขียนเกี่ยวกับขั้นตอนการทำอาหารได้

สาระการเรียนรู้

Listening : การฟังเพื่อหารายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับการทำอาหาร

Speaking : การพูดอธิบายขั้นตอนการทำอาหาร ขนม หรือเครื่องดื่ม

Reading : การอ่านขั้นตอนการทำอาหาร

Writing : เขียนขั้นตอนการปรุงอาหาร

Vocabulary : คำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร เครื่องใช้ในครัว ขั้นตอนการปรุงอาหาร

เนื้อหา/สาระ

1. คำศัพท์ที่ใช้คำศัพท์ในการทำอาหาร
2. การใช้ sequence connectors

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นเตรียมความพร้อม (Warm up)

1.1 ครูถามคำถามนักเรียน เช่น What did you have for your breakfast?, What is your favorite food?, Can you tell me how to make it? เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนดึงเอาคำศัพท์และรู้ประโยคเกี่ยวกับอาหารมาใช้

1.2 ครูเปิด VDO Clip เรื่อง No bake oreo cheesecake ก่อนเปิดให้นักเรียนทายว่าเป็น VDO Clip เกี่ยวกับอะไร และจะเจอคำศัพท์แบบไหน โดยในครั้งแรกให้นักเรียนฟังแค่เสียงก่อน แล้วจดคำศัพท์หรือประโยคที่ได้ยินลงสมุดให้มากที่สุด

1.3 ครูเปิด VDO Clip อีกครั้ง แล้วให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจกับเพื่อน

1.4 ครูและนักเรียนสรุปเรื่องที่ได้อ่านจาก VDO Clip ร่วมกัน

2. ขั้นนำเสนอ (Presentation)

2.1 ครูนำเสนอคำศัพท์ใหม่ที่ใช้ในการทำอาหาร

2.2 ครูอธิบายการใช้ sequence connectors เช่น first, second, third, next, after, later, then, moreover, finally

3. ขั้นฝึก (Practice)

3.1 ให้นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 5-6 คน (ในกลุ่มจะต้องมีทั้งนักเรียนเก่ง กลาง อ่อน)

3.2 ครูอธิบายการใช้ชุดกิจกรรมที่ 4 และแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีการประเมินผลการใช้ชุดกิจกรรมให้นักเรียนทราบล่วงหน้า

3.3 ตัวแทนกลุ่มออกมาจับชุดกิจกรรมจากครู

3.4 นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ที่ 4 เรื่อง How to make a cake

3.5 นักเรียนแต่ละกลุ่มทำแบบฝึกที่ 1-4 ในชุดกิจกรรมที่ 4 เรื่อง How to make a cake

3.6 นักเรียนตรวจคำตอบและครูคอยแนะนำช่วยเหลือ

4. ขั้นนำไปใช้ (Production)

4.1 ครูส่งงานกลุ่มให้นักเรียนเขียนขั้นตอนการทำอาหาร ขนม หรือเครื่องดื่มที่ชอบ แล้วบันทึกภาพและเสียงขั้นตอนการทำ

4.2 นำมาเปิดนำเสนอหน้าชั้นเรียน

4.3 ครูประเมินผลความสามารถในการสื่อสาร

5. ขั้นสรุป (Wrap up)

นักเรียนสรุปคำศัพท์และโครงสร้างประโยคคำถาม คำตอบร่วมกัน

สื่อ/อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้

1. VDO Clip เรื่อง No bake oreo cheesecake
2. สไลด์รูปภาพ และโครงสร้างประโยค
3. แบบฝึกที่ 1-4 ชุดกิจกรรมที่ 4 เรื่อง How to cook

การวัดผลประเมินผล

1. ประเมินการทำกิจกรรมในแบบฝึกที่ 1-4 ชุดกิจกรรมที่ 4 เรื่อง How to cook
2. แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการสอน

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางพุทธิมน พรหมจิว)

ความเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจ

(นางดารา จันทรเพ็ง)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

การประเมิน	คะแนน	คะแนนระดับความสามารถ
ความคล่องแคล่ว (Fluency)	1	พูดไม่เป็นธรรมชาติ หยุดชะงักบ่อย ตะกุกตะกักจนไม่สามารถเข้าใจได้
	2	พูดค่อนข้างไม่เป็นธรรมชาติ หยุดชะงักบ่อย ตะกุกตะกักไม่สามารถพูด ต่อเนื่องได้
	3	ดูเป็นธรรมชาติเล็กน้อย หยุดชะงักและตะกุกตะกักเป็นบางครั้ง
	4	พูดเป็นธรรมชาติ มีความราบรื่น สามารถเข้าใจได้ แต่ไม่ใกล้เคียงกับ เจ้าของภาษา
	5	พูดเป็นธรรมชาติ มีความราบรื่น สามารถเข้าใจได้ง่าย และใกล้เคียงกับ เจ้าของภาษา
ความเข้าใจง่าย (Comprehensibility)	1	ไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่พูดได้
	2	เข้าใจเป็นบางวลี หรือกลุ่มคำ
	3	เข้าใจเป็นประโยคสั้นๆ ง่ายๆ
	4	เข้าใจเกือบทั้งหมดที่ผู้พูดกล่าวถึง
	5	เข้าใจทั้งหมดที่ผู้พูดกล่าวถึง
ปริมาณการสื่อสาร (Amount of communication)	1	ไม่สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้
	2	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้น้อยมาก
	3	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้พอประมาณ
	4	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้เกือบทั้งหมด
	5	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้ทั้งหมด
คุณภาพของการสื่อสาร (Quality of communication)	1	สื่อสารไม่ถูกต้องตามโครงสร้างประโยค
	2	สื่อสารตามโครงสร้างประโยคได้น้อยมาก
	3	สื่อสารได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ มีผิดพลาดเล็กน้อย
	4	สื่อสารได้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยคเกือบทั้งหมด
	5	สื่อสารถูกต้องตามโครงสร้างประโยคทั้งหมด

ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์

ชื่อ - ชื่อสกุล	นางพุดธิมน พรหมจิว
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 25 เดือนมกราคม พ.ศ. 2531
สถานที่เกิด	อ.มโนรมย์ จ.ชัยนาท
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	39/5 หมู่ 2 ต.นิคมสร้างตนเอง อ.เมือง จ.ลพบุรี 15000
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสตรีอ่างทองอำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง 14000
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2551 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี พ.ศ. 2562 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี